یا لثارات الحسین

دوشنبه
۱۱ آبان ۱۴۰۵
۲۲ جمادی الاول ۱۴۴۸
۲ نوامبر ۲۰۲۶

سال دوم
قیمت: ۱۰هزارتومان

شماره
۶۷۹
www.Agaah.ir

روزنامه گروه رسانه‌ای مهر

آگاه
آگاه باشید؛ تا قله راهی نیست!



«آگاه» درگزارشی به بررسی مواضع جدید دبیر شعام پرداخت

دکترین جدید سیاسی و امنیتی ایران

۲

چرا این روزها برخی نمایندگان بر خروج از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای تاکید دارند؟

خروج از NPT و پایان دوران نظارت مشکوک

۲

تاریخ چگونه ثابت کرد هیچ قاتلی پشت مصونیت پنهان نمی‌ماند

در انتظار دادگاه مرگ

۴

چهارگره قدیمی و یک مسیر تازه برای تنظیم‌گری رسانه در ایران

یک قرن نظارت و افول حمایت

۵



«آگاه» مختصات پایگاه‌ها و مقرهای ارتش تروریستی آمریکا در فراتر از منطقه را بررسی کرده است

پاسخ بدون مرز

۳

مشارکت مردمی و حل بحران‌ها



سیدمرتضی مفیدنژاد
روزنامه‌نگار

یکی از مفاهیم قابل توجه در جامعه شناسی، مفهوم «همکاری» است طوری که در تعریف گروه و جامعه به عنوان یکی از ویژگی های مهم بیان می شود و اشتراک عده‌ای از مردم در زندگی برای رسیدن به اهداف منفعت عمومی دیده می‌شود. در تعاریف مختلف در بیان فهرست اشتراکات مردمان یک جامعه علاوه بر اشتراکات در مذهب در فرهنگ در مالکیت و موارد دیگر،«همکاری مشترک» نیز اشاره می‌شود. به نظر می‌رسد همراهی و همدلی مفهومی والاتر از همکاری است که معمولا در علم جامعه شناسی کمتر مورد توجه قرار می گیرد. همکاری می‌تواند همراه با همدلی نباشد و براساس تکلیف ساختاری و نهادی اتفاق بیفتد ولی همدلی، همکاری دلی است بدون آنکه ساختارها یا نهادها برفرد در جامعه تحمیل کنند. در نگاه کلاسیک جامعه شناسی هدف همکاری رسیدن به یک نظم اجتماعی است. رسیدن به اهدافی است که یک جامعه برای خود ترسیم می کند اما سوال اینجاست که منشا و سرچشمه همکاری در جامعه چیست و چرا در یک جامعه همکاری اتفاق می افتد و چگونه این همکاری جامعه اتفاق می افتد؟ آیا منظور بین نهادها و ساختارهای رسمی یک جامعه است و تبلور همکاری در بین مردمان یک جامعه را چگونه می‌توان توصیف و تبیین کرد؟ همراهی و همدلی چه جایگاهی دارد؟

نظام سرمایه‌داری با تاکید بر عقلانیت مدرن و اهمیت سود و منفعت در زندگی و با اولویت فردگرایی نظامی مبتنی بر زیست جهان‌های متکثر و جایگزینی ارزش های فردی بر ارزش های جمعی را رهبری می کند. در نگاه مدرن فرد خودش مهم است نه دیگری. از این رو موضوع همکاری و در سطح بالاتر همدلی در جامعه ارزش خود را از دست می‌دهد و به تبع، بسیاری از ارزش های انسانی و اخلاقی که تحکیم‌کننده همکاری است نیز زیر سوال می رود. از این جهت است که وقتی اتفاقی در جامعه ایران می‌افتد با موضوع همدلی آن هم نه همدلی فقط برای یک مکان جغرافیایی به نام ایران و فقط برای یک مردم به نام ایرانیان بلکه برای یک مردمان دیگر در یک مکان جغرافیایی ولی با اشتراکات دینی ،فرهنگی و تاریخی فراوان و با اهدافی مشترک جهانی مورد توجه ویژه قرار می گیرد. در زمان دو جنگ تحمیلی ۱۲ روزه و ۴۰ روزه جلوه‌های بسیاری از همدلی در داخل کشور و حتی ایرانیان خارج از کشور دیده شد که حیرت کارشناسان و نخبگان خارجی را برانگیخت.

البته متاسفانه برخی سیاست‌های غلط در طول سال‌های گذشته، به‌ویژه در حوزه اقتصاد پس از دهه ۷۰، ارزش های اقتصادی مبتنی بر منافع شخصی را در مقابل ارزش‌های نوع‌دوستی و خیرجمعی برجسته کرده‌اند. این جهت‌گیری‌ها موجب شده که تا حدی پیشرفت‌های فردی جایگزین پیشرفت‌های جمعی شود و در نتیجه، برخی از آسیب‌های اجتماعی امروز در جامعه ما ظهور کرده‌اند.

نباید فراموش کرد که جامعه ایران و متخصصان علوم اجتماعی باید به این مولفه‌ها به‌عنوان عوامل پایداری جامعه توجه کنند. در ادبیات حکمرانی جدید گفته می‌شود که هیچ سیاستی بدون مشارکت مردم به نتیجه نمی رسد. این مشارکت ها که می‌توانند در قالب کنش‌های انجمنی، فعالیت‌های مدنی، یا همکاری‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی شکل بگیرند، راه حل بسیاری از مشکلات داخلی و خارجی ما هستند.

این تسهیل گری باید از طریق سیاست گذاری های مبتنی بر پژوهش های علمی صورت گیرد. ضرورت این پژوهش ها و ارتباط آنها با سیاست گذاری ها، می تواند به تقویت مشارکت‌های جمعی کمک کند. جامعه ایرانی با همراهی، همدلی و تعاون خود می تواند از پس موانع و مشکلات برآید. این سرمایه اجتماعی، که بر پایه یک پشتوانه فرهنگی قوی استوار است، می‌تواند با فراخواندن ظرفیت‌های بالقوه خود، آینده‌ای مناسب و امیدبخش برای ایران و ایرانیان رقم بزند.

ایجاد محیط امن برای فعالیت اقتصادی، مسیر تحقق برنامه‌های توسعه‌ای است

خروج بیگانگان؛ پیش‌شرط ثبات اقتصادی غرب آسیا

حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای در غرب آسیا طی دهه‌های گذشته، علاوه بر پیامدهای سیاسی و امنیتی، هزینه‌های اقتصادی قابل توجهی را به کشورهای منطقه تحمیل کرده است؛ هزینه‌هایی که از افزایش ناامنی و اختلال در مسیرهای تجاری و انرژی تا وابستگی اقتصادی و محدود شدن ظرفیت همکاری میان کشورهای همسایه امتداد دارد. در چنین شرایطی، خروج نیروهای خارجی و تقویت سازوکارهای امنیت جمعی می‌تواند زمینه‌ساز بازتعریف مناسبات اقتصادی منطقه و استفاده موثرتر از ظرفیت‌های گسترده آن باشد.

غرب آسیا از مهم‌ترین مناطق راهبردی جهان به شمار می‌رود؛ منطقه‌ای که بخش قابل توجهی از ذخایر نفت و گاز، مسیرهای اصلی انتقال انرژی و گذرگاه‌های مهم تجارت بین المللی را در خود جای داده است. موقعیت جغرافیایی این منطقه، آن را به حلقه اتصال آسیا، اروپا و آفریقا تبدیل کرده و ظرفیت‌های کم‌نظیری برای توسعه تجارت، سرمایه‌گذاری، ترانزیت و همکاری‌های اقتصادی در اختیار کشورهای آن قرار داده است. با این حال، استمرار تنش‌های سیاسی و امنیتی و حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای، در بسیاری از مقاطع مانع بهره‌برداری کامل از این ظرفیت‌ها شده است. در طول دهه‌های گذشته، برخی قدرت‌های خارجی با طرح ضرورت تامین امنیت و حفاظت از منافع راهبردی خود، حضور نظامی در کشورهای منطقه را گسترش داده‌اند، حضوری که با هزینه‌های اقتصادی، پیامدهای امنیتی و میزان تاثیر آن بر استقلال تصمیم‌گیری کشورهای میزبان همراه بوده است. از این منظر، بررسی آثار خروج نیروهای خارجی را نمی‌توان صرفا به حوزه نظامی محدود کرد؛ چراکه این موضوع با آینده اقتصادی منطقه، امنیت سرمایه‌گذاری و امکان شکل‌گیری همکاری‌های پایدار میان کشورهای همسایه ارتباط مستقیم دارد.

استقلال اقتصادی در گرو ثبات و امنیت منطقه‌ای

یکی از مهم‌ترین پیامدهای تداوم حضور قدرت‌های خارجی در منطقه، شکل‌گیری نوعی وابستگی در حوزه‌های امنیتی و اقتصادی است. هنگامی که تامین امنیت یک کشور به حضور و تصمیم‌گیری بازیگران خارج از منطقه گره بخورد، طبیعی است که بخشی از سیاست‌های اقتصادی و تجاری آن نیز تحت تاثیر ملاحظات و منافع این بازیگران قرار گیرد. در چنین شرایطی، اولویت‌های اقتصادی کشورهای منطقه ممکن است با ضرورت‌های سیاسی و امنیتی قدرت‌های خارجی همسو نباشد و فرصت‌های همکاری میان همسایگان تحت‌الشعاع رقابت‌های فرامنطقه‌ای قرار گیرد. از سوی دیگر، تداوم ناامنی و احتمال وقوع درگیری، هزینه فعالیت اقتصادی را افزایش می‌دهد. سرمایه‌گذاران برای ورود به بازارهای جدید، بیش از هر چیز به ثبات سیاسی، امنیت مسیرهای حمل‌ونقل، پیش‌بینی‌پذیری قوانین و اطمینان از بازگشت سرمایه توجه دارند. هرگونه افزایش تنش در منطقه می‌تواند تصمیم سرمایه‌گذاران را به تعویق بیندازد، هزینه بیمه و حمل‌ونقل را افزایش دهد و منابع مالی را از بخش‌های مولد به سمت فعالیت‌های کم‌ریسک‌تر سوق دهد. بنابراین، خروج نیروهای خارجی از منطقه می‌تواند یکی از زمینه‌های کاهش این هزینه‌ها باشد.

امنیت انرژی؛ مهم‌ترین متغیر اقتصاد منطقه

یکی از حوزه‌هایی که بیشترین تاثیر را از تحولات امنیتی غرب آسیا می پذیرد، بازار جهانی انرژی است. کشورهای منطقه سهم مهمی در تولید و صادرات نفت و گاز دارند و هرگونه اختلال در امنیت تاسیسات انرژی یا مسیرهای انتقال آن، می‌تواند آثار فراتر از مرزهای منطقه‌ای داشته باشد. بر اساس چشم‌انداز نفتی اوپک در سال ۲۰۲۶، نفت و گاز همچنان بیش از ۵۳ درصد از نیاز انرژی جهان را تا سال ۲۰۵۰ تامین خواهند کرد. این برآورد نشان می‌دهد که برخلاف برخی پیش‌بینی‌ها درباره کاهش سریع نقش سوخت‌های فسیلی، منابع هیدروکربوری در دهه‌های آینده همچنان جایگاه مهمی در اقتصاد جهانی خواهند داشت. از همین رو، امنیت تولید و انتقال انرژی در غرب آسیا نه تنها برای کشورهای صادرکننده، بلکه برای مصرف‌کنندگان بزرگ جهان نیز اهمیت راهبردی دارد. در این میان، تنگه هرمز یکی از حساس‌ترین گذرگاه‌های انرژی جهان است. بخش مهمی از صادرات نفت و گاز منطقه از این مسیر عبور می‌کند و هرگونه تنش یا اختلال در آن، می‌تواند قیمت جهانی انرژی، هزینه حمل‌ونقل و انتظارات بازار را تحت تاثیر قرار دهد. تجربه تنش‌های نظامی اخیر نیز نشان داد که ناامنی در این محدوده چگونه می‌تواند به سرعت از یک مسئله منطقه‌ای به نگرانی جهانی تبدیل شود. افزایش ریسک عبور کشتی‌ها، بالا رفتن هزینه بیمه محموله‌ها، تغییر مسیر برخی شناورها و نگرانی از استمرار عرضه، همگی از پیامدهایی هستند که در شرایط تنش بروز می‌کنند. این وضعیت در نهایت به زیان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان تمام می‌شود؛ زیرا حتی کشورهایی که مستقیما درگیر منازعه نیستند نیز از افزایش هزینه‌های انرژی و تجارت تاثیر می‌پذیرند. از این منظر، تامین امنیت انرژی نباید صرفا به حضور نیروهای نظامی خارجی وابسته باشد. کشورهای منطقه با توجه به منافع مشترک خود در حوزه تولید، صادرات و انتقال انرژی، می‌توانند از طریق توافق‌های چندجانبه، ایجاد سازوکارهای مشترک مدیریت بحران و تقویت همکاری‌های اقتصادی، زمینه حفاظت از این ظرفیت راهبردی را فراهم کنند.

هزینه‌های اقتصادی تنش؛ از افت رشد تا خروج سرمایه

تاثیر ناامنی بر اقتصاد کشورهای منطقه تنها به بازار انرژی محدود نمی شود. گردشگری، حمل‌ونقل، خدمات مالی، تجارت خارجی و سرمایه‌گذاری نیز از نخستین بخش‌هایی هستند که در برابر تنش‌های نظامی آسیب‌پذیر می‌شوند. در شرایطی که فعالان اقتصادی نسبت به آینده منطقه اطمینان ندارند، تصمیم‌های سرمایه‌گذاری به تعویق می‌افتد و منابع مالی به سمت بازارهای امن‌تر حرکت می‌کند. برآوردهای صندوق بین‌المللی پول درباره چشم‌انداز اقتصادی سال ۲۰۲۶ نیز ابعاد این آسیب‌پذیری را نشان می‌دهد. بر اساس این برآوردها، رشد اقتصادی عربستان سعودی منفی ۳.۳ درصد و رشد اقتصادی امارات متحده عربی منفی ۳.۹ درصد پیش‌بینی شده است. این ارقام بیانگر آن است که حتی اقتصادهایی با درآمدهای قابل توجه نفتی و زیرساخت‌های گسترده نیز در برابر شوک‌های امنیتی و اختلال در فعالیت‌های اقتصادی مصون نیستند. درواقع، درآمدهای نفتی به‌تنهایی نمی‌توانند تضمین‌کننده ثبات اقتصادی باشند. هرچه اقتصاد یک کشور به تجارت خارجی، سرمایه‌گذاری بین‌المللی، گردشگری و زنجیره‌های تامین منطقه‌ای وابستگی بیشتری داشته باشد، آثار بی‌ثباتی بر آن گسترده‌تر خواهد بود. از این رو، کاهش تنش و ایجاد محیط امن برای فعالیت اقتصادی، یکی از پیش‌نیازهای تحقق برنامه‌های توسعه‌ای کشورهای منطقه محسوب می‌شود.

خروج سرمایه و مسئله انتقال نیروی کار

یکی دیگر از موضوعات قابل توجه در بررسی مناسبات اقتصادی کشورهای منطقه، جریان انتقال پول و سرمایه است. بر اساس گزارش اخیری که روزنامه «العربی الجدید» منتشر کرده، میزان حواله‌های ارسالی کارگران خارجی از کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در سال ۲۰۲۵ به حدود ۱۶۱ میلیارد دلار رسیده که نسبت به سال قبل ۱۳.۶ درصد افزایش داشته است. حجم بالای این جریان مالی نشان می‌دهد که ساختار اقتصادی برخی کشورهای منطقه تا چه اندازه با حضور گسترده نیروی کار خارجی و انتقال درآمدهای آن به خارج از کشور پیوند خورده است. در کنار این موضوع، نااطمینانی‌های سیاسی و امنیتی می‌تواند بر تصمیم سرمایه‌گذاران و صاحبان کسب‌وکار برای نگهداری یا انتقال دارایی‌های خود در منطقه تاثیر بگذارد. هرچه ثبات اقتصادی و امنیت سرمایه‌گذاری در منطقه تقویت شود، امکان هدایت منابع مالی به سمت پروژه‌های تولیدی، زیرساختی و خدماتی افزایش خواهد یافت. در چنین شرایطی، کشورهای منطقه می‌توانند به جای رقابت برای جذب سرمایه‌های کوتاه‌مدت، زمینه شکل‌گیری زنجیره‌های مشترک تولید و سرمایه‌گذاری را فراهم کنند.

پایگاه‌های نظامی و هزینه‌های پنهان اقتصادی

علاوه بر آن، حضور پایگاه‌های نظامی خارجی در برخی کشورهای منطقه، علاوه بر هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم اقتصادی، می‌تواند پیامدهایی برای روابط سیاسی و تجاری آنها داشته باشد. اختصاص زمین و زیرساخت به استقرار نیروهای نظامی، تامین خدمات و امکانات مورد نیاز پایگاه‌ها و هزینه‌های مرتبط با پشتیبانی، بخشی از منابع و ظرفیت‌های اقتصادی کشور میزبان را درگیر می‌کند. از سوی دیگر، قرارگرفتن یک کشور در کانون رقابت قدرت‌های خارجی ممکن است آن را به بخشی از معادلات و منازعاتی تبدیل کند که لزوما با منافع ملی و اقتصادی آن همخوانی ندارد. در چنین وضعیتی، حتی اگر کشور میزبان مستقیما در یک درگیری مشارکت نداشته باشد، ممکن است به دلیل موقعیت جغرافیایی یا نوع روابط خود با قدرت‌های خارجی، در معرض تهدید و پیامدهای اقتصادی آن قرار گیرد. این مسئله به‌ویژه برای کشورهایی اهمیت دارد که برنامه‌های توسعه‌ای بلندمدت، طرح‌های بزرگ زیرساختی و اهدافی برای تبدیل شدن به مراکز تجارت و ترانزیت منطقه‌ای دنبال می‌کنند. تحقق این اهداف به محیطی باثبات و قابل پیش‌بینی نیاز دارد؛ محیطی که در آن، امنیت اقتصادی بر پایه همکاری کشورهای همسایه و نه رقابت قدرت‌های بیرونی تعریف شود. خروج نیروهای خارجی، می‌تواند فرصتی برای تقویت همکاری‌های اقتصادی میان کشورهای منطقه باشد. غرب آسیا از نظر منابع انرژی، موقعیت جغرافیایی، نیروی انسانی، بازار مصرف و ظرفیت‌های حمل‌ونقل، قابلیت شکل‌گیری یک شبکه گسترده همکاری اقتصادی را دارد. توسعه کریدورهای حمل‌ونقل، اتصال شبکه‌های ریلی و جاده‌ای، تسهیل مبادلات گمرکی، همکاری در حوزه انرژی و گسترش تجارت مرزی، از جمله زمینه‌هایی هستند که می‌توانند منافع مشترک کشورهای منطقه را افزایش دهند. در صورت کاهش تنش‌ها، این کشورها قادر خواهند بود به جای صرف منابع برای مدیریت پیامدهای بحران، سرمایه‌های خود را به سمت توسعه زیرساخت‌ها، ایجاد اشتغال و افزایش ظرفیت تولید هدایت کنند. همچنین همکاری در حوزه انرژی می‌تواند از رقابت‌های پرهزینه جلوگیری کند. کشورهای تولیدکننده و مصرف‌کننده منطقه، با وجود تفاوت در ساختار اقتصادی، در بسیاری از زمینه‌ها منافع مشترکی دارند. ایجاد شبکه‌های انتقال انرژی، سرمایه‌گذاری مشترک در صنایع پایین‌دستی، توسعه فناوری‌های مرتبط با نفت و گاز و هماهنگی در مدیریت بحران‌های عرضه، می‌تواند به افزایش تاب‌آوری اقتصادی منطقه منجر شود. در حوزه تجارت نیز کاهش موانع گمرکی، تسهیل صدور روادید تجاری، هماهنگی مقررات و تقویت نظام بانکی و مالی میان کشورهای همسایه، می‌تواند حجم مبادلات را افزایش دهد. چنین روندی علاوه بر ایجاد بازارهای جدید برای تولیدکنندگان منطقه، وابستگی اقتصادها به مسیرهای محدود تجاری را کاهش می‌دهد و ظرفیت مقابله با شوک‌های خارجی را افزایش خواهد داد.

راهبرد ایران؛ امنیت منطقه با مشارکت کشورهای همسایه

جمهوری اسلامی ایران همواره بر ضرورت تامین امنیت منطقه توسط کشورهای منطقه تاکید کرده و حضور نیروهای فرامنطقه‌ای را عاملی برای افزایش تنش و پیچیده‌تر شدن معادلات امنیتی دانسته است. این رویکرد بر این مبنا استوار است که کشورهای همسایه، بیش از بازیگران خارج از منطقه، از پیامدهای ناامنی متاثر می‌شوند و در نتیجه، منافع مشترکی برای حفظ ثبات و جلوگیری از درگیری دارند. در این چارچوب، تقویت روابط اقتصادی و تجاری با کشورهای همسایه می‌تواند مکمل دیپلماسی منطقه‌ای باشد. هر اندازه حجم مبادلات تجاری، سرمایه‌گذاری مشترک و وابستگی متقابل اقتصادی افزایش یابد، هزینه ورود به منازعات نیز بیشتر خواهد شد. به بیان دیگر، همکاری اقتصادی می‌تواند به یکی از ابزارهای پایدارکاهش تنش تبدیل شود. در همین زمینه، تاکید بر خروج نیروهای خارجی از منطقه در مواضع رسمی جمهوری اسلامی ایران نیز جایگاه ویژه‌ای داشته است. پس از ترور سردار قاسم سلیمانی در دی ۱۳۹۸، رهبر شهید انقلاب اسلامی با اشاره به ضرورت پاسخ به این اقدام، اخراج نیروهای آمریکایی از منطقه را هدفی اساسی دانستند و تاکید کردند: «تنبیه اصلی آنها اخراج از منطقه است.» این موضع، علاوه بر ابعاد سیاسی و امنیتی، بر اهمیت پایان دادن به حضور نظامی قدرت‌های خارجی در معادلات منطقه‌ای تاکید دارد.

واقعیت آن است که غرب آسیا برای تبدیل شدن به یکی از کانون‌های مهم رشد و تجارت جهانی، بیش از هر چیز به ثبات و امنیت پایدار نیاز دارد. منابع طبیعی گسترده، بازارهای بزرگ مصرف، موقعیت جغرافیایی ممتاز و ظرفیت‌های انسانی، مزیت‌هایی هستند که می‌توانند زمینه‌ساز توسعه اقتصادی منطقه شوند؛ اما تحقق این ظرفیت‌ها در شرایطی که تنش‌های نظامی و رقابت‌های فرامنطقه‌ای استمرار داشته باشد، دشوار خواهد بود. خروج نیروهای خارجی می‌تواند فرصتی برای بازتعریف ترتیبات امنیتی و اقتصادی منطقه فراهم کند؛ با این حال، تحقق نتایج مثبت آن نیازمند توافق و همکاری کشورهای همسایه، احترام متقابل به حاکمیت ملی، حل‌وفصل اختلافات از مسیر گفت‌وگو و ایجاد سازوکارهای مشترک برای تامین امنیت است. در نهایت، کاهش حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای زمانی به دستاورد اقتصادی پایدار منجر می‌شود که کشورهای منطقه بتوانند مسئولیت امنیت و توسعه خود را بر عهده بگیرند و منافع مشترک را بر رقابت‌های سیاسی و نظامی مقدم بدانند. در چنین شرایطی، منابعی که امروز صرف مدیریت بحران‌ها و مقابله با پیامدهای ناامنی می‌شود، می‌تواند به سمت تولید، زیرساخت، تجارت، اشتغال و ارتقای رفاه عمومی هدایت شود. بنابراین، خروج بیگانگان را می‌توان نه صرفا یک مطالبه سیاسی و امنیتی، بلکه فرصتی برای تقویت استقلال اقتصادی، کاهش هزینه‌های ناامنی و شکوفایی ظرفیت‌های منطقه دانست؛ فرصتی که بهره‌گیری از آن به اراده سیاسی کشورهای همسایه و توانایی آنها در تبدیل منافع مشترک به همکاری‌های عملی وابسته است.



نیکزاد، نایب‌رئیس مجلس:

وزیر پیشنهادی اطلاعات به زودی معرفی می‌شود



وزیر دفاع از ارتقای توان رزم نیروهای مسلح برای پاسخ بدون محدودیت جغرافیایی خبر داد

عملیاتی‌سازی فرامین فرمانده کل قوا

پس از دستور فرمانده کل قوا به نیروهای مسلح، سربازان رهبر انقلاب در سپاه، ارتش و وزارت دفاع تبعیت خود را نسبت به فرامین صادر شده اعلام کردند. در همین رابطه وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح روز گذشته در پیامی برآمادگی قاطع وزارت دفاع برای عملیاتی‌سازی و تحقق این رهنمودها تاکید کرد.

در پیام مهرداد اخلاقی آمده است: تدابیر و فرامین راهبردی فرمانده کل قوا، حضرت آیت‌الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای (مدظله العالی)، خطاب به فرماندهان ارشد نیروهای مسلح را با دقت و اهتمام دریافت کرده‌ایم. این تدابیر، نقشه راه و جهت گیری راهبردی مجموعه دفاعی کشور را در مقطع پیش رو ترسیم کرده و مسئولیت ما را در صیانت از امنیت، استقلال و اقتدار ملی سنگین‌تر ساخته است.

در ادامه این پیام آمده است: تاکید می‌کنیم که وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، نه‌تنها در دریافت و درک این رهنمودها، بلکه در عملیاتی‌سازی، تحقق میدانی و تبدیل آنها به دستاوردهای ملموس دفاعی، خود را متعهد و مسئول می‌داند و همه ظرفیت‌های سازمانی، صنعتی، علمی و فناورانه وزارت دفاع در خدمت تحقق این تدابیر قرار خواهد گرفت. وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تصریح کرد: ما ارتقای آمادگی رزمی هوشمندانه و تحقق راهبرد پاسخ فوری، موثر و متناسب به هرگونه تهدید، در هر نقطه و بدون محدودیت جغرافیایی را با قاطعیت دنبال می‌کنیم. شتاب‌بخشی به چرخه طراحی، تولید و تامین تجهیزات و تسلیحات دفاعی، تقویت زیرساخت‌های صنعتی و فناورانه و ارتقای توان پشتیبانی از نیروهای مسلح، در کانون اقدامات ما قرار دارد.

اخلاقی در این پیام تاکید کرد: پیام ما به هر طرفی که امنیت و منافع ملی ایران را هدف تهدید قرار می‌دهد، روشن است: هرگونه تعرض با پاسخ متناسب، قاطع و اثرگذار مواجه خواهد شد. دامنه، زمان و پیامدهای پاسخ دفاعی ایران را تهدیدکنندگان تعیین نخواهند کرد. ما برای دفاع از امنیت و منافع ملی کشور، از آمادگی، اراده و توان لازم برخورداریم. وی با اشاره به اینکه در عرصه فناوری، رویکرد ما صرفا استمرار مسیرهای موجود نیست؛ نوشت: حرکت به سوی جهش فناورانه، نوآوری‌های شالوده‌شکن و دستیابی به قابلیت‌های برتر دفاعی را دنبال می‌کنیم. این مسیر، جسارت علمی، شجاعت فناورانه، عبور از چارچوب‌های متعارف و اعتماد به توان خلاق دانشمندان و متخصصان ایرانی را می‌طلبد. وزیر دفاع تصریح کرد: ما بر این باوریم که آینده اقتدار دفاعی کشور را صرفا با افزایش کمی تجهیزات نمی‌توان ساخت؛ بلکه باید با ایده‌های نو، فناوری‌های پیشرفته و راه حل‌های هوشمندانه، معادلات و محاسبات دشمن را با واقعیت‌های جدید مواجه کرد. از این رو، تقویت معماری اطلاعات نظامی، توسعه دفاع بومی، حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان، ارتقای توان پژوهشی و صنعتی و تبدیل دستاوردهای علمی به قابلیت‌های عملیاتی، با شتاب و جدیت دنبال خواهد شد.

اخلاقی یادآور شد: تجربه گران سنگ بومی‌سازی در صنایع دفاعی نشان داده است که جوانان مومن، دانشمندان و متخصصان این سرزمین از ظرفیت و توان لازم برای عبور از محدودیت‌ها و خلق فناوری‌های پیشرفته برخوردارند. صیانت از سرمایه انسانی ارزشمند نیروهای مسلح، تقویت بنیه معنوی، توجه به معیشت کارکنان و خانواده‌های مکرم آنان و ارتقای روحیه جهادی، انگیزه و توانمندی نیروی انسانی، از دیگر محورهای مورد تاکید فرمانده کل قواست. ما در وزارت دفاع، تکریم و پشتیبانی از کارکنان و خانواده‌های آنان را مسئولیتی حاشیه‌ای نمی‌دانیم؛ بلکه آن را رکن جدایی‌ناپذیر ماموریت دفاعی کشور و هم‌سنگ با توسعه توان تسلیحاتی، صنعتی و فناورانه تلقی می‌کنیم.

وی خاطرنشان کرد: سرمایه انسانی مومن، متخصص، باانگیزه و برخوردار از پشتوانه خانوادگی، بزرگ‌ترین پشتوانه پیشرفت و اقتدار دفاعی کشور است و برای ارتقای جایگاه و توانمندی این سرمایه ارزشمند، برنامه‌های حمایتی، فرهنگی، معیشتی و معنوی را با اهتمامی مضاعف دنبال خواهیم کرد.

وزیر دفاع در پیام خود تاکید کرده است: وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، اجرای این تدابیر را با اتکا به ظرفیت بی‌بدیل متخصصان و دانشمندان ایرانی، توانمندی صنایع دفاعی، شرکت های دانش بنیان و سرمایه عظیم انسانی کشور و با هم‌افزایی کامل با ستاد کل نیروهای مسلح و سایر نیروهای مسلح پیش خواهد برد. همه ظرفیت های سازمانی، صنعتی، پژوهشی و فناورانه وزارت دفاع در خدمت ارتقای آمادگی، تقویت بازدارندگی و پاسخ‌گویی موثر به نیازهای نیروهای مسلح قرار خواهد گرفت. وی در پایان پیام خود آورده است: ما به پشتوانه دانش بومی، توان صنعتی، سرمایه انسانی و اراده ملی، مسیر ارتقای اقتدار دفاعی کشور را با قدرت ادامه می دهیم. پیام ما روشن است: ایران در برابر تهدید، غافلگیر نخواهد شد؛ در برابر فشار، متوقف نخواهد ماند و در مسیر پیشرفت علمی و فناورانه، محدود به محاسبات و اراده دیگران نخواهد بود. تدابیر فرمانده کل قوا را با تمام توان به برنامه، اقدام و دستاورد تبدیل خواهیم کرد و در پاسداری از امنیت، استقلال و تمامیت سرزمینی کشور، لحظه‌ای درنگ نخواهیم کرد.

«آگاه» در گزارشی به بررسی مواضع جدید دبیر شعام پرداخت

دکترین جدید سیاسی و امنیتی ایران

در سایه تحولات منطقه و همزمان با تشدید تهدیدات و نقشه‌های آمریکا، نظام جمهوری اسلامی در وضعیت آمادگی کامل قرار دارد. در این میان، پس از دیدار رهبر انقلاب با فرماندهان نیروهای مسلح و صدور دستورات قاطع ایشان برای حفظ امنیت ملی، فضای سیاسی و امنیتی با دقت بالایی مدیریت می‌شود. اکنون در چنین فضای حساس و تعیین‌کننده‌ای، دبیر شورای عالی امنیت ملی با ارائه تحلیلی از آخرین تحولات، نکات مهمی را با مردم در میان گذاشت؛ نکاتی که نه تنها بازتاب‌دهنده واقعیت‌های میدانی است، بلکه برگرفته از اقتدار، پیگیری و اجرای دقیق دستورات و مطالبات راهبردی فرمانده کل قوا برای حفظ حاکمیت و عزت ملت ایران است.

به گزارش «آگاه» گفت‌وگوی تلویزیونی شنبه‌شب سرلشکر محسن رضایی با مردم بیانگر آن است، جمهوری اسلامی ایران وارد مرحله‌ای از بازدارندگی فعال شده است. او با اشاره به دیدار با رهبری و دستورات ایشان، بر وحدت سیاسی تاکید کرد؛ بدین معنا که هیچ شکافی میان دیپلماسی و قدرت نظامی وجود ندارد و تمامی امور با هدایت های داهیانه شخص اول کشور مدیریت می شود. دبیر شورای عالی امنیت ملی به طرف مقابل فهماند ایران امروز، با وجود دو جنگ تحمیلی و به شهادت رسیدن رهبر و مقتدای مان حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای (ره) و تعدادی از فرماندهان ارشد نظامی و دانشمندان هسته‌ای، همچنان قدرت تعیین معادلات را در دست دارد.

با نگاهی به محورهای این گفت‌وگو درمی‌یابیم، نخستین سنگ‌بنای قدرت ایران، تکیه بر اراده ملی است چرا که تاکید بر عدم امکان شکل گیری هرگونه پیمان یا اتحاد منطقه‌ای بدون شنیده شدن صدای ملت، حکایت از این واقعیت دارد که ایران هرگونه توافق را مشروط به مشروعیت مردمی و حفظ حقوق حاکمیتی ملت می داند. این رویکرد، با جلوگیری از محدود شدن مذاکرات به سطح دولت‌ها و محافظت از حقوق ملت در برابر سیاست‌های فرامنطقه‌ای، قدرت چانه‌زنی ایران را در آینده بالا می‌برد. از سوی دیگر، نقل قول از وزیر دفاع عربستان مبنی بر اینکه رژیم صهیونیستی پس از ایران به سراغ ترکیه و سپس عربستان خواهد رفت، نکته بسیار مهم دیگری بود که مطرح شد. از گفته‌های دبیر شورای عالی امنیت ملی چنین برداشت می‌شود که حتی متحدان سنتی آمریکا نیز اکنون در برابر ماهیت توسعه‌طلب و بی‌ثبات‌کننده اسرائیل قرار گرفته‌اند. در این فضای شکل‌گرفته، ایران موفق شده است این باور غلط را که امنیت در گرو رابطه با اسرائیل است از بین ببرد و در عوض، ثابت کند رژیم صهیونیستی خود عامل اصلی بی‌ثباتی و خطری مشترک برای تمام کشورهای منطقه است.

در همین راستا، تحلیل اقتصادی- نظامی نیز مطرح شد. اشاره به ضرر حتی ثروتمندان آمریکایی از حملات ارتش آمریکا به ایران، مؤید این واقعیت است، دکترین جنگ محدود یا حملات ناگهانی دیگر راهکار سودمندی برای واشنگتن ندارد، زیرا هزینه‌های آن از لایه‌های نظامی فراتر رفته و به قلب اقتصاد و ساختار اجتماعی دشمن نفوذ کرده است. این در حالی است که ایران با هوشیاری کامل، تله دیپلماسی فریبکارانه را شناسایی کرد؛ همان‌طور که از طریق وزیر امور خارجه، پیام روشن و کنایه‌آمیزی به آمریکایی‌ها ارسال شد: «ما به تصمیمات شما مشکوک هستیم، چرا که قصد دارید از مذاکره برای خرید زمان و آماده سازی جهت حمله پس از انتخابات استفاده کنید.» بنابراین، ایران در برابر «دیپلماسی با هدف حمله» آسیب‌پذیر نیست.

نکته بسیار کلیدی در این میان، پذیرش هفت شرط ایران توسط آمریکا در پاسخ سوم آنهاست. این اقدام از سوی ایالات متحده، شکست از سوی آنان تلقی می‌شود چرا که آمریکا در برابر صلابت ایران و قدرت بازدارندگی میدان، ناچار شد از موضع ضعف و با ادبیاتی جدید با ایران سخن بگوید. تاکید دبیر شعام بر اینکه اگر ترامپ تنبیه نشود، احتمال حمله هر کشوری به ایران وجود دارد، هشداری بازدارنده است که صلح پایدار را تنها در گرو «تنبیه عامل بی‌ثباتی» می‌داند. در کنار اینها، موضع گیری صریح محسن رضایی در قبال مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی و توصیف او به عنوان مزدور رژیم صهیونیستی، پیامی روشن دارد: ایران اجازه نمی دهد نهادهای بین‌المللی به ابزار فشار در دست دشمن تبدیل شوند. البته این بخش از سخنان دبیر شورای عالی امنیت ملی با واکنش‌هایی از سوی برخی فعالان سیاسی و رسانه‌ای همراه شد.

سیدنظام‌الدین موسوی، فعال سیاسی، در صفحه شخصی خود در فضای مجازی آورده است: «دکتر محسن رضایی مثل شهید لاریجانی تاکید کرد که: گروسی دبیرکل آژانس، مزدور اسرائیل است. بسیار خوب! اصرار ما برای خروج از NPT تاکنون مستدل به این بود که این معاهده چه سودی برای ما دارد؟ حالا سوال مهم‌تر این است: چرا باید در ساختاری باشیم که مدیرو ناظرش مزدور اسرائیل است؟!»

حال باید دید تصمیم نظام درباره موضوع NPT به کجا خواهد انجامید، اما آنچه مسلم است، این تغییر لحن به صورت مستقیم از قدرت بازدارندگی در میدان و حضور مردم در خیابان‌ها نشأت می‌گیرد. وقتی مردم در خیابان‌ها حضور می‌یابند، در اصل سپر دفاعی نظام را تقویت می‌کنند و وقتی نیروهای مسلح در آمادگی کامل قرار دارند، شمشیر بازدارندگی را تیزمی‌کنند. همچنین، عدم پاسخگویی دبیر شورای عالی امنیت ملی به نامه ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا، بخشی از مدیریت زمان و نمایش اقتدار تحلیل می‌شود! این سکوت، پیامی به آمریکا دارد. ایران برای پاسخگویی عجله‌ای ندارد و این پاسخ، منوط به ایجاد شرایطی است که با منافع ملی و دکترین جدید بازدارندگی همراستا باشد. درواقع، این اقدام برای فشار بیشتر بر آمریکا برای ارائه امتیازات واقعی و خروج از بازی‌های فریبکارانه صورت گرفت.

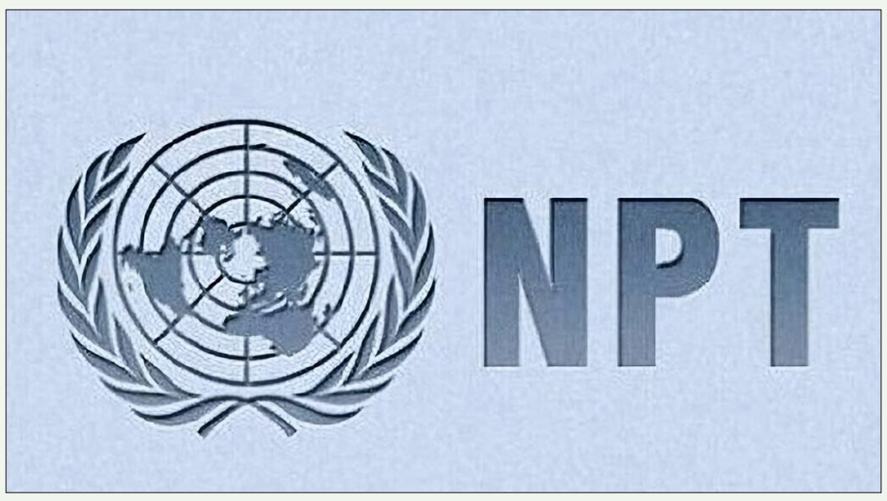
در نهایت، ایران اکنون در وضعیتی قرار دارد که در آن گزینه‌های هسته‌ای و دکترین دفاعی همواره بر اساس قدرت ملی قابل بازنگری هستند، اما تصمیم جدیدی برای تغییر آنها گرفته نشده، زیرا قدرت فعلی ایران، جایگاه ثابتی را برای خود ایجاد کرده است. گفت‌وگوی اخیر مقام عالی در شورای عالی امنیت ملی، پیامی صریح به دشمنان داشت: «ایران نه تنها در برابر تهدیدات آسیب‌ناپذیر است، بلکه با استفاده از تمام ابزارهای خود، موازنه قدرت را به نفع اقتدار ملی تغییر داده است.»

آنچه محسن رضایی در گفت‌وگوی تلویزیونی با مردم گفت

- اگر صدای ملت ایران شنیده نشود، هیچ پیمانی بسته نمی‌شود و هیچ اتحادی در منطقه شکل نمی‌گیرد.
- وزیر دفاع عربستان به من گفت که اسرائیل بعد از ایران به سراغ ترکیه و بعد هم عربستان می‌رود.
- نشست تهران ادامه پیدا می‌کند و وزیران خارجه این سه کشور باز هم به ایران می‌آیند.
- هیچ فرد آمریکایی نیست که از حمله ارتش تروریست آمریکا به ایران ضرر نکرده باشد؛ حتی درآمد ثروتمندان آمریکایی هم کاهش داشته است.
- پیامدهای جنگ علیه مردم ایران، تمام جهان را تحت تاثیر قرار داده است.
- مکرون و صدراعظم آلمان اذعان دارند جنگ علیه ایران، اروپا را با مشکلات زیادی مواجه کرده است.
- موشک‌های ضد ناو را بالای سر ناو جرج واشنگتن تست کردیم.
- جمهوری اسلامی ایران از طریق آقای عراقچی، وزیر امور خارجه به آمریکایی‌ها به‌طور روشن پیام داد که به شما مشکوک هستیم، چون شما می خواهید مذاکره کنید، اما نقشه دارید تا پس از انتخابات به ایران حمله کنید.
- آمریکا در پاسخ سوم به ایران از طریق میانجی‌ها اعلام کرده است که آمادگی دارد تا هفت شرط ایران را بپذیرد.
- اگر ترامپ تنبیه نشود، احتمال حمله هر کشوری به ایران هست و جنگ باید به گونه ای تمام شود که کسی جرات حمله به ایران را نداشته باشد.
- آمریکا باید حقوق ملت ایران را بپذیرد، به رسمیت بشناسد و بعد وارد بحث هسته‌ای شود. منتظر آخرین پاسخ آمریکایی‌ها هستیم.
- رافائل گروسی، مزدور رژیم صهیونی است و همه مسائل ما از زمان او آغاز شد.
- هنوز پاسخی به نامه ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا نداده‌ام.
- لحن آمریکا نسبت به نامه قبلی به‌طور کامل تغییر کرده و این نشانه بسیار خوبی از تثبیت پیروزی و اقتدار ملت ایران است.
- بحث هایی برای تغییر این دکترین هسته ای هست، اما تصمیم جدیدی برای آن گرفته نشده است.

چرا این روزها برخی نمایندگان بر خروج از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای تاکید دارند؟

خروج از NPT و پایان دوران نظارت مشکوک



نهاد قانون‌گذاری دیروز در حالی تشکیل جلسه داد که باز برخی از وکلای مردم در بهارستان خواستار خروج ایران از معاهده NPT شدند. مطالبه نمایندگان مجلس برای خروج از معاهده مذکور، پاسخی به سیاسی بازی و سیاسی کاری نهادهای بین المللی و تبدیل آنها به ابزار فشار آمریکا و رژیم صهیونیستی است. خروج از این معاهده، در صورت همراهی با اقتدار میدانی و حمایت مردمی، تغییر رویکرد هوشمندانه برای حفظ حاکمیت ملی خواهد بود.

در فضای سیاسی امروز، مطالبه برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی همچون مالک شریعتی و نصرالله پژمانفر برای بررسی طرح خروج از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، فراتر از بحث حقوقی، پیام سیاسی و امنیتی به همراه داد. این درخواست بازتاب‌دهنده واقعیتی مبنی بر تبدیل شدن نهادهای بین المللی، که قرار بود نگهبان قوانین جهانی باشند، به ابزاری برای اعمال سیاست‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی است. وقتی نمایندگان از ضرورت بررسی جدی این موضوع سخن می‌گویند، به این حقیقت اشاره می‌کنند، اعتبار و بی‌طرفی این نهادها، زیر سوال رفته و آنها به جای نظارت عادلانه، به ابزاری برای فشار سیاسی و تخریب دستاوردهای علمی ایران بدل شده‌اند.

۹ آبان ابراهیم رضایی، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در گفت‌وگو با خبرگزاری «مهر» با بیان اینکه در مجلس چندین طرح با محوریت خروج از NPT مطرح شده است که یکی از آنها را نیز شخصا پس از جنگ ۱۲ روزه تدوین کردم و به جریان انداختم، گفت: اما این طرح هنوز در دستور کار قرار نگرفته است. وی با بیان اینکه در حال حاضر، همکاری ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تقریبا متوقف شده است، اظهار کرد: به‌ویژه درباره اماکن حساس هسته‌ای، از زمان جنگ ۱۲ روزه تاکنون هیچ بازرس آژانس مطلقا اجازه بازدید از این مراکز را نداشته است. در همین زمینه، قانونی برای تعلیق همکاری با آژانس در ایام جنگ به تصویب مجلس رسید که فکر می‌کنم در تیر سال گذشته بود. بر اساس این قانون، همکاری با آژانس تعلیق شد و این نهاد تاکنون از مراکز هسته‌ای و غنی‌سازی ایران در فردو، نطنز و اصفهان بازدیدی نداشته است و اجازه چنین بازدیدهایی نیز به آن داده نمی‌شود.

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس می‌گوید: به این ترتیب، ابزاری که آژانس از طریق آن به ابزاری برای جاسوسی غرب، آمریکا و اسرائیل تبدیل شده بود، از دست آنها گرفته شد. یکی از بزرگ‌ترین مشکلات ما با آژانس، موضوع بازرسی‌ها بود. پیشتر به این بازرسی‌ها اجازه می‌دادیم، زیرا برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز بود و تصور می‌کردیم با نصب دوربین و انجام بازرسی‌ها می‌توانیم ماهیت صلح‌آمیز برنامه خود را اثبات کنیم و مانع تهدید و جنگ علیه کشور شویم.

به گفته مدیرکل آژانس، ۷۰ درصد بودجه این نهاد صرف بازرسی از ایران شد، اما نتیجه این همکاری، جنگ ۱۲ روزه بود. ما زمینه گسترده‌ای برای بازرسی‌های آژانس فراهم کردیم و حتی اجازه بازرسی‌های فراتر از تعهدات پادمانی را نیز دادیم. بازرسان از تاسیسات هسته‌ای و مکان‌های مختلف کشور بازدید کردند و حتی برخی مکان‌هایی که نباید مورد بازدید قرار می‌گرفتند، در دسترس آنها قرار گرفتند. هدف این بود که نشان دهیم به دنبال ساخت بمب هسته‌ای نیستیم و دیگر دلیلی برای تهدید کشور و تحمیل جنگ وجود ندارد. با این حال، به ایران حمله شد؛ در حالی که آنها می‌دانستند ایران بمب هسته‌ای تولید نکرده است.

رضایی تاکید کرد: آژانس همچنان و در حال حاضر هم علیه جمهوری اسلامی ایران عمل می‌کند و به ابزاری در اختیار دشمنان تبدیل شده است. استقلال این نهاد، از جمله شورای حکام، مدیرکل و دبیرخانه آژانس، زیر سوال است و عملکرد آن در راستای پیشبرد اهداف دشمنان جمهوری اسلامی ایران ارزیابی می‌شود. بنابراین، ضرورتی برای ادامه عضویت ایران در این معاهده وجود ندارد و به نظر می‌رسد زمان خروج از آن فرا رسیده است. افزون بر این، تمام همکاری‌ها و دکترین هسته‌ای که نظام جمهوری اسلامی ایران داشته، بر مبنای بازدارندگی شکل گرفته بود و هدف این بود که از تحمیل جنگ به کشور جلوگیری شود. با توجه به اینکه همه هزینه‌ها را پرداخت کرده‌ایم، اکنون زمان آن فرارسیده است که در دکترین هسته‌ای کشور نیز تجدید نظر کنیم.

به هرحال، ریشه این مطالبه در تجربه برخورد با عناد و کینه همیشگی ایالات متحده و غربی‌ها نهفته است؛ تجربه‌ای که نشان داد حتی در صورت رعایت پروتکل‌های نظارتی، آمریکا و متحدانش هرگز از استفاده از پوشش دیپلماسی برای ضربه زدن به امنیت و پیشرفت ایران دست برنمی‌دارند. در این راستا، تحلیل موضوع خروج از NPT نیازمند نگاهی فراتر از چالش‌های احتمالی است. ایران باید بر این اصل استوار باشد که مقابله با این فشارهای جهانی، نیازمند تکیه بر ظرفیت‌های درونی و توانمندی‌های خود است. ایران با برخورداری از زیرساخت‌های مستحکم، از آن دسته کشورهایی است که در برابر این تلاطم‌ها، جایگاه خود را با اقتدار حفظ می‌کند. خروج از این معاهده می‌تواند به عنوان کارتی برای اعلام استقلال کامل در عرصه هسته‌ای عمل کند و به جهانیان ثابت کند، ایران، دانش هسته‌ای خود را برای پیشرفت علمی و رفاه مردم و تامین نیازهای زندگی مردمی می‌خواهد، نه برای تن دادن به قالب‌های تحمیلی که دشمنانش برای آن طراحی کرده‌اند.

اگرچه دشمنان احتمالا از این اقدام برای تحریک افکار عمومی یا توجیه رفتارهای نظامی خود استفاده خواهند کرد، اما باید توجه داشت که پایداری ایران در برابر این اقدامات، در گرو توانمندی عملیاتی و اقتدار ملی است. به عبارت دیگر وقتی آمادگی دفاعی در میدان‌های مختلف در بالاترین سطح قرار داشته باشد و همزمان، پشتوانه اجتماعی و حمایت مردمی در داخل کشور، انسجام نظام را تضمین کند، هرگونه اقدام دشمن در برابر خروج ایران از این معاهده، بی‌اثر خواهد بود. خروج از NPT درواقع به معنای پایان دادن به دوران نظارت‌های غیرمستقیم و مشکوک و آغاز دوران حاکمیت مطلق بر دانش ملی است. این حرکت، مسیری است که در آن ایران به جای تلاش برای کسب تایید از نهادهایی که اعتبار خود را از دست داده‌اند، بر محورهای قدرتمند خود یعنی علم، فناوری و امنیت ملی تمرکز می‌کند.

فرجام سخن اینکه، مسئله خروج از NPT نباید تنها واکنش هیجانی تلقی شود، باید حرکت حساب شده و هماهنگ میان دیپلماسی، قدرت نظامی و اراده ملی باشد. هدف نهایی این است که ایران نشان دهد در برابر فشارهای جهانی، نه تنها آسیب‌ناپذیر است، بلکه با استفاده از تمام ابزارهای خود، موازنه قدرت را به نفع اقتدار ملی تغییر می‌دهد. از همین رو اگر خروج از NPT با قدرت بازدارندگی میدانی و انسجام داخلی همراه باشد، این اقدام گویای یک حقیقت بزرگ است: «ایران از این پس، برای تامین امنیت و پیشرفت خود، دیگر به قوانین تحمیلی دشمنان تکیه نخواهد کرد و با شتاب بیشتر تمام توان خود را در محور قدرت و استقلال ملی جست‌وجو می‌کند.»



سردار جلالی، رئیس سازمان پدافند غیرعامل:
وابستگی ۱۴ حوزه به برق در سطح غیرقابل قبول است

دوشنبـه/۱۱ آبان ۱۴۰۵/ شماره ۶۷۹

«آگاه» مختصات پایگاه‌ها و مقرهای ارتش تروریستی آمریکا در فراتر از منطقه را بررسی کرده است

پاسخ بدون مرز

در پی دستور صریح فرمانده کل قوا به فرماندهان ارشد نیروهای مسلح مبنی بر پاسخ فوری، اثرگذار و بدون محدودیت جغرافیایی به هرگونه تهدید دشمن و قرارگرفتن دارایی های مادی و غیرمادی دشمن آمریکایی- صهیونی در تیررس و همچنین به روزرسانی بانک اهداف، در محافل سیاسی و نظامی و رسانه‌ای جهان، این گمانه‌زنی مطرح شده که در صورت تجاوز مجدد آمریکا به ایران، نه فقط پایگاه‌های آمریکا در منطقه غرب آسیا بلکه احتمالا پایگاه‌ها و دارایی های مادی و غیرمادی آمریکا در اروپا نیز هدف قرار خواهند گرفت.

به گزارش «آگاه» الون میزراحی، تحلیلگر سیاسی صهیونیست نیز گفته که در این دور از درگیری، شاهد هدف قرار گرفتن تاسیسات نظامی آمریکا در قبرس و یونان و احتمالا در رومانی، آلبانی و حتی ایتالیا خواهیم بود. سردار محبی، سخنگوی سپاه، گفته است که در حال شناسایی اهداف در جغرافیای جدید هستیم و برداشتن محدودیت جغرافیایی، به ما یک میدان وسیعی برای طراحی عملیات در مقابل هجمه دشمن به منظور آسیب رساندن به دشمن و رسیدن به بازدارندگی کامل می‌دهد. امیر اکرمی نیا، سخنگوی ارتش نیز گفته که برای پاسخ به آمریکا حتی خارج از غرب آسیا آمادگی کامل داریم و تعیین زمان پایان جنگ احتمالی آینده در دست ایران است. اخلاقی، وزیر دفاع هم تاکید کرده که ارتقای آمادگی رزمی هوشمندانه و تحقق راهبرد پاسخ فوری، موثر و متناسب به هرگونه تهدید، در هر نقطه و بدون محدودیت جغرافیایی را با قاطعیت دنبال می‌کنیم.



پایگاه هلنیکون یونان

پایگاه هوایی هلنیکون، واقع در آتن یونان، همان شهری که مارکو روبیو، وزیر خارجه آمریکا، چندی پیش در آن ایرانیان را تهدید کرد، در فاصله سه هزار کیلومتری ایران است. این پایگاه در نبرد پیش رو هدف مشروع نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران است؛ چرا که بخشی از این فرودگاه در تملک نیروی هوایی ایالات متحده است و آمریکا از این فرودگاه برای حمل و نقل محموله های نظامی استفاده می‌کند.



پایگاه بزمر در بلغارستان

پایگاه هوایی «بزمر» از جمله پایگاه‌های نظامی مشترک ایالات متحده آمریکا و بلغارستان است که طبق توافقنامه همکاری دفاعی ۲۰۰۶ بین ایالات متحده و بلغارستان تاسیس شده است. برخی از کارشناسان بزمر را در بین ۶ پایگاه نظامی مهم آمریکا در خارج از سرزمین اصلی ایالات متحده قرار می‌دهند. این پایگاه در طول جنگ ۴۰ روزه برای نگهداری هواپیماهای KC-۱۳۵ Stratotanker نیروی هوایی ایالات متحده استفاده می‌شد. در نبرد پیش رو، پایگاه هوایی «بزمر» بلغارستان که در فاصله ۲۷۰۰ کیلومتری ایران است، از جمله بانک‌های اهداف نیروهای مسلح کشورمان محسوب می‌شود.



پایگاه‌های آمریکا در رومانی

ایالات متحده آمریکا دارای چندین مقر و پایگاه نظامی در رومانی است؛ فاصله رومانی تا ایران، ۲۳۰۰ کیلومتر مربع است و در نبرد پیش رو، پایگاه‌های نظامی آمریکا در رومانی از جمله بانک‌های اهداف نیروهای مسلح کشورمان محسوب می‌شوند. در خلال جنگ ۴۰ روزه نیز استفان دانیلا، رئیس پیشین ستاد ارتش رومانی، طی مصاحبه‌ای اعلام کرد که پایگاه‌های نظامی آمریکا در رومانی در میان افزایش تنش‌ها بین آمریکا و ایران ممکن است در معرض خطر قرار گیرند. این هشدار پس از آن مطرح شد که ایران هشدار داد در صورت اجازه رومانی به آمریکا برای استفاده از پایگاه‌هایش علیه تهران، پاسخ خواهد داد.



پایگاه‌های آکروتیری و دکلیا در قبرس

آکروتیری و دکلیا، مجموعه پایگاه‌های نظامی و هوایی در قبرس هستند که در ظاهر و به صورت شناسنامه‌ای متعلق به انگلیس هستند اما در واقع جولانگاه ارتش تروریستی آمریکا محسوب می‌شوند و در ایام جنگ ۴۰ روزه، ظرفیت این مجموعه نظامی کاملا در اختیار قوای متجاوز آمریکایی قرار داشت. به گزارش الجزیره، از دهه ۱۹۸۰، نیروهای آمریکایی و انگلیسی از پایگاه‌های نظامی در قبرس به عنوان مرکز استقرار برای انجام عملیات‌های گسترده در کشورهای منطقه از جمله سوریه، عراق، افغانستان، لیبی و یمن، استفاده کرده‌اند. در نبرد پیش رو، مجموعه پایگاه‌های نظامی و هوایی آکروتیری و دکلیا قبرس که در فاصله ۱۷۰۰ کیلومتری ایران هستند، از جمله بانک‌های اهداف نیروهای مسلح کشورمان محسوب می‌شوند.

مقر SOCEUR در آلبانی



مقر نیروهای عملیات ویژه ایالات متحده در اروپا موسوم به SOCEUR در آلبانی واقع در شرق اروپاست. در زمان تاسیس این مقر، مقامات آمریکایی اعلام کردند که موقعیت مکانی نظامی آمریکا در آلبانی موجب کاهش چشمگیر زمان جابه‌جایی‌های نظامی ارتش آمریکا شده و انعطاف‌پذیری نیروهای عملیات ویژه و نیروهای متعارف آمریکا در منطقه شرق اروپا و غرب آسیا به واسطه این مقر افزایش می‌یابد. در نبرد پیش رو، مقر نیروهای عملیات ویژه ایالات متحده در آلبانی در فاصله ۲۶۰۰ کیلومتری ایران، از جمله بانک‌های اهداف نیروهای مسلح کشورمان محسوب می‌شوند.

مردم در کشور رویایی اروپایی نیز در اعتراض به گرانی‌ها به خیابان آمدند

سوئیس هم شلوغ شد!

همزمان با اعتراضات در شهرهای مختلف اروپا صدها نفر در دو شهر مهم سوئیس یعنی زوریخ و بازل تجمع کرده و به فراخوان «ما دیگر خسته شده‌ایم، در سوئیس هم همین‌طور» پاسخ دادند؛ این دو تظاهرات با الهام از ناآرامی‌های هفته‌های اخیر اروپا و به‌ویژه فرانسه به خشونت کشیده شد و مداخله پلیس را به دنبال داشت.

به گزارش آر.تی.اس سوئیس، صدها نفر که برخی از آنها ماسک‌های هالووین به چهره داشتند، در زوریخ، حدود ساعت ۲۲:۳۰ شنبه شب در خیابان لانگ‌استراسه (Langstrasse) گرد آمدند. همزمان با حرکت جمعیت به سمت میدان هلوتسیاپلاتز (Helvetiaplatz)، ترقه‌ها و مواد آتش‌زا روشن شد.

با رسیدن معترضان به این میدان، فضا متشنج شد. شیشه‌های ایستگاه اتوبوس آسیب دید و موانع خیابانی ساخته شده از سطل‌های زباله، دوچرخه‌ها و وسایل گوناگون به آتش کشیده شدند. پلیس برای متفرق کردن معترضان با خودروهای آب‌پاش وارد عمل شد. پلیس شهرداری زوریخ اعلام کرد که گروه‌های کوچکی از اغتشاشگران در نقاط مختلف اقدام به آتش زدن سطل‌های زباله یا دوچرخه‌ها کردند. یک دستگاه خودرو به آتش کشیده شد و ویترین مغازه‌ها آسیب دید.

پلیس تصریح کرد که چندین بار هدف پرتاب مواد آتش‌بازی، بطری و سنگ قرار گرفته است. ماموران از گاز اشک‌آور و گلوله‌های پلاستیکی استفاده کردند و درگیری‌های پراکنده تا حدود ساعت ۱:۳۰ بامداد ادامه داشت.

بیانیه پلیس همچنین خاطرنشان می‌کند که یک گشت پلیس که برای رسیدگی به یک اورژانس پزشکی فرا خوانده شده بود، مورد حمله جمعیت قرار گرفت. خودرو گشت آسیب دید و ماموران پلیس ناچار شدند پیش از آنکه بتوانند به یاری نوجوانی بشتابند که در جریان یک تصادف از ناحیه پا به شدت مجروح شده بود، عقب‌نشینی کنند. پلیس ایالتی بازل نیز در بیانیه‌ای اعلام کرد که حدود ۱۵۰ نفر در حدود ساعت ۲۱:۰۰ در مرکز شهر تجمع کردند.

پس از ایراد چند سخنرانی، این دسته از معترضان با عبور از روی پل میتلر (Mittlere)، به سمت میدان مارکت‌پلاتز (Marktplatz) و سپس محله سن یوهان (St. Johann) حرکت کردند؛ جایی که برخی معترضان اقدام به آتش زدن موانع ساخته شده از سطل‌های زباله و نرده‌های فلزی کردند و این امر مداخله نیروهای امنیتی را در پی داشت. معترضان در بازل نیز، درست مانند زوریخ، به تظاهرات جوانان در فرانسه و دیگر کشورهای اروپایی استناد می‌کردند. افراد ناشناسی طی روزهای اخیر فراخوانی را در شبکه‌های اجتماعی با شعار GenZ regelt به معنای «نسل زد (متولدین اواخر دهه ۹۰ میلادی به بعد) اوضاع را در دست می‌گیرد»، منتشر کرده بودند.

فرانسه همچنان ملتهب

در روز شنبه نیز شرکت حمل‌ونقل پاریس از تعطیلی حدود ۴۰ ایستگاه مترو در این شهر همزمان با سومین شنبه اعتراضات علیه گرانی و افزایش هزینه‌های زندگی خبر داد.

به گزارش روزنامه فرانسوی «لو پاریزین»، شرکت حمل‌ونقل پاریس (RATP) اعلام کرد حدود ۴۰ ایستگاه مترو در پایتخت فرانسه روز شنبه ۹ آبان ۱۴۰۵ (۳۱ اکتبر ۲۰۲۶) به دلیل تدابیر امنیتی و برگزاری تظاهرات ضد دولتی تعطیل شده‌اند. بر اساس اطلاعیه این شرکت، تعطیلی ایستگاه‌ها از ساعت ۵:۳۰ صبح شنبه آغاز شده و در طول روز بخش‌های مختلفی از شبکه مترو، به‌ویژه در مناطق مرکزی و شرقی پاریس، تحت تاثیر این محدودیت‌ها قرار گرفته‌اند. این تصمیم به درخواست پلیس پاریس اتخاذ شده است.

همچنین فعالیت برخی خطوط مترو و تراموا در مسیرهای مرتبط با محل برگزاری تجمعات با اختلال و توقف مواجه شده است. این سومین شنبه پیاپی است که اعتراضات ضد دولتی در فرانسه برگزار می‌شود و معترضان در واکنش به افزایش هزینه‌های زندگی، مشکلات اقتصادی و سیاست‌های دولت به خیابان‌ها آمده‌اند.

مقام‌های فرانسوی با اشاره به احتمال بروز ناآرامی و تخریب اموال عمومی، برگزاری برخی تجمعات در مرکز پاریس را ممنوع کرده و مسیرهای جایگزینی را در حاشیه پایتخت برای راهپیمایی‌ها در نظر گرفته‌اند. بر اساس تصمیم نهایی مقام‌های قضایی و انتظامی، راهپیمایی اصلی از منطقه پورت دو بانیوله به سمت پورت دو شارانتون در حاشیه پاریس برگزار می‌شود.

اعتراضات اخیر فرانسه از ۲۵ مهر ۱۴۰۵ (۱۷ اکتبر ۲۰۲۶) با محوریت مطالبات اقتصادی و مشکلات معیشتی آغاز شد و به‌تدریج به موضوعات آموزشی و نارضایتی از سیاست‌های دولت نیز گسترش یافت. در نخستین شنبه اعتراضات، حدود ۵۵۰ هزار نفر در سراسر فرانسه به خیابان‌ها آمدند و گزارش‌هایی از غارت فروشگاه‌ها و درگیری با پلیس منتشر شد. در دومین شنبه، دوم آبان ۱۴۰۵ (۲۴ اکتبر ۲۰۲۶)، حدود ۴۱۰ هزار نفر در اعتراضات شرکت کردند. دولت فرانسه برای مهار ناآرامی‌ها در سومین هفته اعتراضات، حدود ۷۰ هزار نیروی پلیس و ژاندارمری را در سراسر کشور مستقر کرده است.

MI6 گروه متخاصم و نیروی دریایی و هوایی انگلیس، سازمان تروریستی اعلام شد

اقدام متقابل ایران در برابر گستاخی انگلیسی‌ها

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در واکنش به اقدامات خصمانه دولت انگلیس، از جمله مشارکت در جنگ آمریکایی و رژیم صهیونیستی علیه ایران و قراردادن سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ذیل قانون تهدیدات دولتی این کشور، از اعمال تدابیر متقابل علیه نهادهای اطلاعاتی و نظامی انگلیس خبرداد؛ بر این اساس، سرویس اطلاعات خارجی انگلیس (MI6) گروه متخاصم شناخته شده و نیروی دریایی و هوایی سلطنتی این کشور نیز مشمول قانون مقابله با اعلام تروریستی بودن سپاه از سوی آمریکا قرارگرفته‌اند.

به گزارش «آگاه» وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران ضمن محکوم کردن سیاست‌ها و تحرکات ضد ایرانی دولت انگلیس، که مغایر با اصول منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل به خصوص اصل احترام به حاکمیت ملی و منع توسل به اقدامات غیرقانونی علیه کشورهای دیگر است، بر عزم دولت جمهوری اسلامی ایران برای اتخاذ تدابیر لازم به منظور صیانت از امنیت و منافع ملی ایران تاکید می‌کند. بر همین اساس، وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با استناد به مصوبه شورای عالی امنیت ملی کشور، در پاسخ به اقدامات خصمانه یک سال اخیر دولت انگلیس علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله مشارکت در جنگ تحمیلی آمریکایی- صهیونیستی علیه ایران از طریق در اختیار گذاشتن پایگاه‌ها و امکانات نظامی و تدارکاتی مستقر در قلمرو صلاحیتی انگلیس و نیز تصمیم آن دولت در قراردادن سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ذیل قانون تهدیدات دولتی ۲۰۲۶ در تاریخ ۲۲ تیر ۱۴۰۵ (۱۳ ژوئیه ۲۰۲۶)، موارد زیر را اعلام می‌کند:

الف) از زمان انتشار این بیانیه (۱۰ آبان ۱۴۰۵)، سرویس اطلاعات خارجی انگلیس (MI6) ذیل تبصره ۲ ماده ۱ قانون «تشدید مجازات جاسوسی و همکاری با رژیم صهیونیستی و کشورهای متخاصم علیه امنیت و منافع ملی» به عنوان «گروه متخاصم» قرار می‌گیرد و مقررات این قانون در ارتباط با این نهاد انگلیسی اعمال می‌شود.

ب) از زمان انتشار این بیانیه (۱۰ آبان ۱۴۰۵)، نیروی دریایی سلطنتی انگلیس (Royal Navy) و نیروی هوایی سلطنتی انگلیس (Royal Air Force) مشمول قانون «اقدام متقابل در برابر اعلام سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به عنوان سازمان تروریستی توسط ایالات متحده آمریکا، می‌گردد و بر این اساس این دو نهاد به عنوان سازمان‌های تروریستی شناخته می‌شوند.

بدیهی است این تدابیر وفق موازین حقوق بین‌الملل و در چارچوب اصل عمل متقابل اتخاذ شده و مسئولیت پیامدهای آن بر عهده دولت انگلیس خواهد بود.

همکاری انگلیس با آمریکا در تجاوز به ایران

شایان ذکر است، در تابستان سال جاری، دولت جدید انگلیس پایگاه های نظامی و امکانات این کشور را به منظور تدارک و تسهیل حملات نظامی علیه ایران در اختیار ارتش تروریستی آمریکا قرارداد.

این تصمیم آشکارا برخلاف اصول و قواعد بنیادین منشور سازمان ملل متحد و حقوق بین‌الملل است و بر اساس بند و ماده ۳ قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره تعریف تجاوز، مصداق عمل تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران به شمار می‌رود. لندن همچنین با این کار خود ادعاهای خود درباره حمایت از حاکمیت قانون، حقوق بشر و صلح و امنیت بین‌المللی را بی‌اعتبار کرد.

سیاستگذاران انگلیسی با آگاهی از اینکه حملات نظامی آمریکا علیه ایران، که با مشارکت رژیم صهیونیستی آغاز شده و همچنان ادامه دارد، تجاوزی آشکار و نقض فاحش اصول بنیادین منشور سازمان ملل و قواعد آمره حقوق بین‌الملل است، تصمیم به همراهی با این اقدامات گرفته‌اند؛ از این رو، هرگونه مشارکت یا همکاری در تدارک و اجرای این حملات، به منزله همدستی در ارتکاب جنایت تجاوز و جنایات جنگی خواهد بود.

دولت انگلیس، هم در جایگاه یک دولت و هم به عنوان عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد، به جای عمل به مسئولیت‌های قانونی و اخلاقی خود در محکوم کردن تجاوز نظامی و جنایات جنگی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، در مسیر همراهی با طرف‌های متجاوز گام برداشته و جایگاه خود را به همدست آنان در جنگ علیه ملت ایران تنزل داده است. این تصمیم، بیش از پیش ادعاهای لندن درباره حمایت از حاکمیت قانون، حقوق بشر و صلح و امنیت بین‌المللی را بی‌اعتبار می‌کند.

این اقدام دولت انگلیس یادآور سابقه مداخلات این کشور در امور ایران است. این رویکرد، علاوه بر نقض تعهدات بین‌المللی انگلیس در احترام به حاکمیت ملی و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران، یادآور مداخلات تاریخی این کشور علیه ملت ایران، از جمله کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، حمایت همه‌جانبه از رژیم صدام در جنگ تحمیلی، اعمال تحریم‌های غیرقانونی به بهانه موضوع هسته‌ای، همراهی با آمریکا در موضوع موسوم به اسنپ بک و همچنین برچسب‌زنی به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است.

جمهوری اسلامی ایران در دفاع از حاکمیت ملی، تمامیت سرزمینی، منافع و امنیت ملی خود در برابر هرگونه تجاوز مصمم است و هر طرفی که به هر شکل در ارتکاب تجاوز نظامی علیه ایران مشارکت کند، مسئول پیامدها و تبعات ناشی از تصمیم خود خواهد بود. این نکته نیز مهم است که در اواخر تیر سال جاری، نخست وزیر جدید انگلیس با استفاده آمریکا از خاک این کشور برای ادامه حملات تجاوزکارانه علیه ایران موافقت کرد. بر اساس این گزارش، اندی برنهام به آمریکا اجازه داد تا آمریکا از پایگاه های نظامی انگلیس برای حملات علیه ایران استفاده کند. این بدان معناست که پایگاه های انگلیسی مانند پایگاه هوایی سلطنتی فیرفورد و دیه‌گو گارسیا احتمالا برای دور جدید حملات تجاوزکارانه آمریکا مورد استفاده قرار خواهند گرفت.



حجت‌الاسلام مهدی ولایی‌برحق، رئیس سازمان هیات و تشکل‌های دینی:

توجه به حوزه بانوان و نوجوانان یکی از اولویت‌های سازمان هیات است

نمایش سه فیلم مستند درباره غزه در موزه سینما

در برنامه «بررسی سینمای فلسطین» که امروز دوشنبه در سالن فردوس موزه سینما برگزار می‌شود، مستندهای «رنگ‌ها زیر آسمان» ساخته ریما محمود، «غزه تا اسکار» به کارگردانی علا دامو و «آرزو» ساخته عوث ال‌بنا، ساعت ۱۸ روی پرده می‌روند. این سه مستند تولید مشترک مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی با رشید مشهراوی فیلمساز و تهیه‌کننده فلسطینی است که تهیه‌کنندگی این آثار را برعهده دارد.
رشید مشهراوی، سینماگر فلسطینی در سال‌های اخیر با تولید آثاری درباره غزه، کوشیده صدای واقعی مردم فلسطین در جهان باشد. او در نوزدهمین جشنواره بین المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت» حضور داشت.
حضور در این برنامه برای علاقه‌مندان آزاد و رایگان است.

نمایش «پناه» در باغ موزه دفاع مقدس اجرا می‌شود

نمایش «پناه» از ۱۲ تا ۲۲ آبان در باغ موزه دفاع مقدس اجرا می‌شود.
این نمایش داستان دختری به نام رها را روایت می‌کند که سال‌هاست با جای خالی مادرش زندگی می‌کند و درگیر حرف‌های ناگفته، پرسش‌های بی‌پاسخ و دلتنگی‌ای است که با گذشت زمان همچنان ادامه دارد.
رها در آغاز، حتی حاضر به پذیرفتن دعوتی که می‌تواند مسیر زندگی‌اش را تغییر دهد نیست؛ اما اتفاقاتی پیش‌بینی‌نشده، او را وارد تجربه‌ای متفاوت می‌کند؛ سفری میان خواب و بیداری، دلتنگی و آرامش، اشک و امید.
نمایش مورد اشاره با کارگردانی مهدی کاشف‌الهامی، از ۱۲ تا ۲۲ آبان هر شب ساعت ۱۹ در سالن خلیج فارس باغ موزه دفاع مقدس روی صحنه می‌رود.

فراخوان دوازدهمین جایزه داستان کوتاه ادب بسیج

فراخوان دوازدهمین جایزه داستان کوتاه ادب بسیج منتشر شد.
متن این فراخوان بدین شرح است:
این حماسه حضور و دفاع و پیروزی، تکلیف بزرگی را بر دوش اهالی فرهنگ و ادب و هنر می‌گذارد تا همچون فردوسی برخیزند و بعثت هنرمندان را در امتداد بعثت مردم رقم زنند؛ فکر و قلم و زبان را با هنر درآمیزند و روایت خیزش عظیم ملت را در تاریخ، ماندگار کنند. (پیام رهبر انقلاب به مناسبت روز پاسداشت زبان فارسی) ۲۵/ اردیبهشت/ ۱۴۰۵
سازمان بسیج هنرمندان در اوج دوران دفاع مقدس سوم در تداوم بعثت مردم، انتقام خون رهبر شهید انقلاب و شهدای جنگ تحمیلی دوم و سوم؛ دوازدهمین جایزه داستان کوتاه ادب را برگزار می‌کند.
هدف این جایزه، روایت پایداری غیورانه و افتخارآمیز مردم مبعوث شده در برابر صهیونیسم جهانی و تهاجم دیوسیرتان و شیاطین جهان است.
داستان کوتاه در میانه نبرد همه جانبه علیه ایران اسلامی و جبهه مقاومت؛ پدافند زبانی و گفتمانی برای پاسداری از استقلال تمدنی و مقابله با تهاجم زبانی، فرهنگی و سبک زندگی آمریکایی است.
داستان کوتاه فرصتی برای یافتن و ساختن زبان تخصصی دفاع مقدس دوم و سوم در روایت پایداری ایران انقلابی و اسلامی است. چنانکه اصطلاحات وعده صادق، انتقام سخت، جنگ رمضان، اقتدار موشکی، موج حمله، لانچر، بمب لت، شهر موشکی، موشک نوشته‌ها، جان‌فدا، آقای شهید ایران، بعثت مردمی، میدان و خیابان، ترامپ قمارباز، ترامپ کودک‌کش و... جای خود را در ادبیات و زبان این دفاع بازکرده است.
امروز روایت دفاع مقدس، هزار و یک داستان کوتاه است که از مردم پاک و آزاد جهان تا نسل‌های آینده در انتظار آنها هستند.

موضوعات:
رهبر شهید انقلاب (جان‌فدایی، امامت، فرماندهی و رهبری)
دفاع مقدس دوم و سوم (دفاع در نبردهای نسل نو، نبردهای هیبریدی، قدرت دفاعی موشکی و پهپادی، فرماندهان شهید، شهدای مدارس میناب، شهدای ورزشگاه لامرد، تنگه هرمز، ناو دنا و...)
بعثت مردمی (جان‌فدا، قیام مردمی، سیاست خیابانی، سرود و پایداری، پرچم، خانواده و...)

موضوع ویژه:
شهدای هنرمند (ادیب و نویسنده)

نوع آثار:
داستان کوتاه

داستان کوتاه بخش‌های جشنواره:
نوجوانان (تا ۱۸ سال)
بزرگسال (از ۱۸ سال به بالا)
دبیران و داوران (استاد امیرحسین فردی):
در این بخش آثار دبیران و داوران استانی، به طور جداگانه داوری و از آثار برتر تقدیر می‌شود.
مهلت ارسال آثار: ۳۰ آبان ۱۴۰۵
زمان برگزاری: دی ۱۴۰۵

شرایط ارسال آثار:
داستان ارسالی پیش از این در جشنواره‌ای برگزیده نشده باشد.
داستان ارسالی در کتابی چاپ نشده باشد.
شرکت‌کنندگان محدودیتی در انتخاب موضوع ندارند.
شرکت‌کنندگان آثار خود را در قالب word به آدرسی که سازمان بسیج هنرمندان استان اعلام می‌کند، ارسال کنند.
ارسال آثار در تمامی بخش‌های جشنواره از طریق دفاتر بسیج هنرمندان سراسر کشور صورت می‌گیرد.
جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت www.basijhonarmandan.ir مراجعه نمایید.
اعلام بخش و گروه سنی شرکت‌کنندگان و مشخصات کامل فردی، شماره همراه و شماره فعال در پیام‌رسان‌های داخلی ضروری است.
ارسال اثر برای همگان آزاد است.
امتیاز کامل آثار برگزیده که شایسته دریافت جایزه می‌شوند، به سازمان بسیج هنرمندان تعلق دارد..
آثار برگزیده در قالب کتاب چاپ خواهند شد.

جایزه‌ها:
به برگزیدگان اول تا سوم در هریک از سه بخش بزرگسال، کودک و نوجوان، شهدای هنرمند به ترتیب زیر جایزه تقدیم می‌شود:
نفر اول ۳۰ میلیون تومان به همراه تندیس جشنواره و لوح افتخار
نفر دوم ۲۰ میلیون تومان به همراه لوح افتخار
نفر سوم ۱۰ میلیون تومان به همراه لوح افتخار
در هریک از دو بخش بزرگسال و نوجوان از ۶ اثر با اهدای پنج میلیون تومان و لوح افتخار تقدیر خواهد شد.
در بخش دبیران و داوران (استاد امیرحسین فردی):
به نفرات برتر ۲۰ میلیون تومان همراه تندیس جشنواره و دیپلم افتخار تقدیم می‌شود.

تاریخ چگونه ثابت کرد هیچ قاتلی پشت مصونیت پنهان نمی‌ماند

در انتظار دادگاه مرگ

شبح جنگ هنوز بر ویرانه‌های سوخته اروپا پرسه می‌زد که چهار قدرت فاتح، به‌جای تکرار سنت دیرینه تیرباران‌های شتاب‌زده، دست روی یکی از پرمخاطره‌ترین تجربه‌های قضایی بشر گذاشتند: کشاندن معماران فاشیسم به پای میز محاکمه‌ای علنی. بیستم نوامبر ۱۹۴۵، کاخ دادگستری نورنبرگ نه‌تنها صحنه رویارویی حقوقدانان متفقین با سران حزب نازی شد، بلکه بنیان مفاهیمی تازه چون «جنایت علیه بشریت» و «پاسخگویی فردی حاکمان» را در بطن حقوق بین‌الملل کاشت. مردانی که روزگاری اراده‌شان فراتر از هر قانونی تعریف می‌شد، ناگهان زیر نگاه پرسشگر هدفون‌های ترجمه همزمان و چشم جهانیان، به دفاعیات درمانده متوسل شدند. مرور این فرآیند پرپیچ‌وخم، ۸۰ سال پس از آن روزهای خاکستری، صرفا بازخوانی یک بایگانی غبارگرفته نیست؛ بلکه هشداری زنده و تمنایی جمعی است برای دنیایی که هنوز اسیر جنون قدرت و نسل‌کشی است؛ جهانی که دادگاهی مشابه را به تاریخ بدهکار است.



جهان پس از مه ۱۹۴۵، بوی خون تازه و خاکستر استخوان می‌داد. میلیون‌ها انسان سلاخی شده بودند، قاره‌ای کامل در آتش زیاده‌خواهی یک رژیم تمامیت‌خواه می‌سوخت و بوی کوره‌های آدم‌سوزی هنوز در هوای اروپای مرکزی حس می‌شد. در چنین اتمسفری، منطقی‌ترین و دست به نقدترین پیشنهاد روی میز چرچیل و استالین، اعدام‌های سیاسی و فوری بود. استالین با همان شوخ‌طبعی مهلک معروفش در کنفرانس یالتا پیشنهاد داد ۵۰ هزار افسر ارشد آلمانی بدون اتلاف وقت تیرباران شوند و چرچیل، دست‌کم در مراحل اولیه، بردار کشیدن فوری بدون تشریفات را گزینه‌ای شرافتمندانه‌تر برای خاموش کردن خشم ملت‌ها می‌دانست. اما رابرت جکسون، قاضی دیوان عالی ایالات متحده و دادستان کل آمریکا در این پروژه، ایده متفاوتی را پیش برد؛ ایده‌ای که بعدا منشور دادگاه نظامی بین‌المللی (نورنبرگ) را شکل داد. او استدلال کرد که اگر فاتحان، جنایتکاران مغلوب را در گوشه تاریکی سر ببرند، مرز میان عدالت و انتقام‌جویی برای همیشه محو می‌شود. جکسون نوشت: «اینکه چهار کشور قدرتمند، سرمست از پیروزی و زخم خورده از خیانت و وحشی‌گری، دست انتقام را نگه دارند و اسیران دشمن قسم خورده را داوطلبانه به قضاوت قانون بسپارند، یکی از ارزنده‌ترین خراج‌هایی است که قدرت تاکنون به پیشگاه عقل ادا کرده است.»
شهر نورنبرگ اتفاقی انتخاب نشد. شهری که روزگاری با تجمعات میلیونی نازی‌ها، اهتزاز پرچم‌های صلیب شکسته و سخنرانی‌های مسموم هیتلر هویت یافته بود و قوانین نژادی نورنبرگ در آن تصویب شده بود، اکنون باید خاکستر همان ایدئولوژی را در خود فرو می‌بلعید. از سوی دیگر، کاخ دادگستری این شهر یکی از معدود سازه‌های عظیمی بود که در بمباران‌ها دست نخورده باقی مانده بود و زندانی چسبیده به خود داشت که انتقال امن متهمان را بدون هیاهوی خیابانی تضمین می‌کرد.

در تالار ۶۰۰، ماسک‌ها افتاد

صبح روز بیستم نوامبر ۱۹۴۵، هنگامی که درهای تالار ۶۰۰ کاخ دادگستری به روی خبرنگاران، هیات‌های نمایندگی و ۲۱ متهم ردیف اول گشوده شد، جهان با چهره عریان استبداد خلع سلاح‌شده روبه‌رو شد. خبری از چکمه‌های براق و نشان‌های افتخار نظامی نبود. هرمان گورینگ، جانشین خودخوانده پیشوا و فرمانده لوفت‌وافه، یونیفرم بدون درجه به تن داشت و به جای ژست‌های نخوت‌بارگذشته، مدام لاغرتر می‌شد چون رژیم غذایی زندان اعتیاد سنگین او به مسکن‌ها را قطع کرده بود. رودولف هس، معاون هیتلر، با نگاهی شیشه‌ای به نقطه‌ای نامعلوم زل می‌زد و خود را به فراموشی می‌زد. یواخیم فون ریبنتروپ، معمار دیپلماسی تجاوزکارانه رایش، ویران و آشفته به نظر می‌رسید.
دادگاه با چهار عنوان اتهامی بی‌سابقه آغاز شد:
۱. توطئه مشترک برای انجام جنایت علیه صلح
۲. به راه انداختن جنگ‌های تجاوزکارانه
۳. جنایات جنگی (نقض قوانین و عرف جنگ)
۴. جنایات علیه بشریت (شامل نابودی، برده‌داری و اخراج غیرنظامیان)
دادستان‌ها به خوبی می‌دانستند که متهمان ممکن است ادعای عدالت فاتحان را مطرح کنند؛ بنابراین استراتژی جکسون و دادستان‌های بریتانیایی، فرانسوی و شوروی، متکی بر شهادت شفاهی شاهدان نبود، بلکه بر مستندسازی کاغذی بنا شد. بروکراسی آلمان نازی با وسواسی باورنکردنی جنایات خود را مستند کرده بود. تعداد زیادی پرونده، فیلم‌های مستند و تلگراف‌های محرمانه به دادگاه آورده شد.
وقتی فیلم‌های گرفته‌شده توسط ارتش‌های متفقین از اردوگاه‌های داخائو، آوشویتس و برگن-بلزن روی پرده بزرگ تالار به نمایش درآمد، نور تالار را کم کردند. دوربین‌ها واکنش متهمان را ثبت کردند؛ توده‌های اجساد اسکلتی، بولدوزرهایی که بدن‌های بی‌جان انسان‌ها را مثل زباله هل می‌دادند و اتاق‌های گاز. ریبنتروپ سرش را میان دست‌هایش گرفت، هالمار شاخت صورتش را برگرداند و گورینگ، هرچند کوشید چهره خونسرد خود را حفظ کند، اما در خلوت سلولش درهم شکست. برای نخستین بار در تاریخ، قدرت با تصویر صریح تباهی خود چهره‌به‌چهره شد.

فروپاشی دژ «فقط دستور اجرا می‌کردم»

محاکمه ۲۱۸ روز به طول انجامید. دفاعیات متهمان تقریبا همگی بر یک ستون فرسوده استوار بود: «من فقط دستورات بالا را اجرا می‌کردم؛ من مهره‌ای در یک ساختار بودم و مسئولیت اخلاقی یا قانونی بر دوش پیشوا بود.»
پاسخ دادگاه نورنبرگ به این مغالطه قرن، انقلابی ماندگار در اخلاق قضایی بود. دادرسان تصریح کرد که حقوق بین‌الملل، اشخاص را ملزم می‌کند در صورتی که دستورات مافوق با اصول انسانی و وجدان بشری در تضاد آشکار باشد، از اجرای آن سرپیچی کنند. دادگاه حکم داد: «جرایم علیه حقوق بین‌الملل توسط انسان‌ها مرتکب می‌شوند، نه توسط موجودات انتزاعی و تنها از طریق مجازات افرادی که مرتکب چنین جرایمی شده‌اند می‌توان احکام حقوق بین‌الملل را به اجرا گذاشت.»
سرانجام در ۳۰ سپتامبر و اول اکتبر ۱۹۴۶ احکام صادر شد؛ ۱۲ نفر به اعدام با طناب دار محکوم شدند (از جمله گورینگ، ریبنتروپ، کایتل و کالتن‌برونر)، سه نفر به حبس ابد، چهار نفر به حبس‌های ۱۰ تا ۲۰ سال و سه نفر تبرئه شدند. گورینگ چند ساعت قبل از اجرای حکم، با یک کپسول سیانور که مشخص نشد چگونه به سلولش راه یافته بود، خودکشی کرد تا طناب دار متفقین را به سخره بگیرد، اما ۱۰ متهم دیگر در سحرگاه ۱۶ اکتبر ۱۹۴۶ در ورزشگاه زندان نورنبرگ به دار آویخته شدند و خاکستر بدن‌هایشان در رودخانه ایزار پراکنده شد تا هیچ قبری به زیارتگاه فاشیست‌ها تبدیل نشود.

همان قتل‌عام؛ همان کراوات‌ها

اکنون هشت دهه از بسته شدن پرونده تالار ۶۰۰ می‌گذرد، اما زخم‌ها نه تنها التیام نیافته‌اند، بلکه با تکنولوژی پیشرفته‌تر و در پوشش دیپلماسی مدرن بازتولید شده‌اند. امروز وجدان عمومی دنیا با دهان باز به تصاویری نگاه می‌کند که بازتاب دقیق همان فیلم‌های مستند سال ۱۹۴۵ است؛ پیکرهای سوخته کودکان زیر آوارهای غزه، بیمارستان‌های با خاک یکسان‌شده، استفاده از قحطی و محاصره غذایی به‌عنوان ابزار جنگ و کشتار هدفمند خبرنگاران و پزشکان.
اگر در سال ۱۹۴۵، جنایت علیه بشریت نیازمند کشف اردوگاه‌های مخفی بود، در سال‌های اخیر جنایت در پخش زنده شبکه‌های اجتماعی، زیر چشم ماهواره‌ها و با رجزخوانی علنی مجریان آن رخ می‌دهد. بنیامین نتانیاهو و کابینه امنیتی او درست همان کلماتی را بازتولید می‌کنند که ۸۰ سال پیش سران برای پاکسازی نژادی به کار می‌بردند؛ سخن گفتن از ساکنان یک جغرافیا به‌عنوان «حیوانات انسان‌نما»، صدور دستورات صریح برای ویران‌سازی کامل یک تمدن و شانه خالی کردن از هرگونه تعهد انسانی. از سوی دیگر، رهبران تجاوز و نقض حاکمیت ملی که هسته مرکزی نخستین اتهام نورنبرگ (جنایت علیه صلح) بود، با اقدامات یک جانبه‌گرایانه دونالد ترامپ و میراث او ابعادی شوکه‌آور یافت. ترور رسمی مقامات ارشد نظامی دیگر کشورها در خاک کشور ثالث، خروج دلبخواهی از معاهدات بین‌المللی که ثبات جهانی را تضمین می‌کردند، اعمال تحریم‌های فراگیر دارویی و اقتصادی که مصداق آشکار مجازات دسته‌جمعی ملت‌هاست و ارعاب علنی دادگاه کیفری بین‌المللی (لاهه) از طریق تحریم دادستان‌های آن؛ همگی رفتارهایی هستند که ساختار قانون‌بنیاد جهان را از ریشه می‌خشکانند.
وقتی دادگاه لاهه برای رهبران اسرائیل حکم بازداشت صادر می‌کند و بلافاصله با تهدید واشنگتن به تحریم و لغو ویزا روبه‌رو می‌شود، جهان وارد فاز خطرناکی از بازگشت به عصر توحش قانونمند می‌شود. ترامپ و نتانیاهو، دو چهره از سکه استثناگرایی خطرناکی هستند که مدعی است قدرت نظامی و سیاسی، برتر از هر اراده بین‌المللی و فراتر از پاسخگویی در قبال حیات انسان‌هاست. این همان منطقی است که اگر نورنبرگ تسلیم آن می‌شد، هیچ‌گاه حکمی صادر نمی‌کرد.

در تدارک تالار بعدی

حقوق بین‌الملل بدون امکان اعمال زور برزورگویان، کاغذی پوسیده در آرشیوها بیشتر نیست. نورنبرگ نشان داد که هیچ مقامی، حتی رئیس یک دولت دارای حق وتو یا نخست وزیر رژیمی برخوردار از مصونیت مطلق سیاسی، نمی‌تواند برای همیشه پشت مصلحت دولت یا دفاع مشروع ساختگی سنگر بگیرد.
آنچه نورنبرگ را تاریخی کرد، شکستن توهم دست‌نیافتنی بودن حاکمان بود. تاریخ همواره میل به چرخش‌های غافلگیرکننده دارد. چند ماه پیش از پاییز ۱۹۴۵، هیچ ژنرال نازی گمان نمی‌کرد روزی با چشم‌بند در برابر قضاتی از ملل مختلف، حساب هر دستور امضاشده‌اش را پس بدهد. برای ملت‌های رنج‌کشیده از بمب‌های هدایت‌شونده، محاصره‌های کشنده و تروریسم دولتی، چشم‌انداز آینده تنها زمانی عادلانه به نظر خواهد رسید که این دور باطل مصونیت شکسته شود. جهان امروز به چیزی کمتر از یک نورنبرگ جدید نیاز ندارد؛ دادگاهی که در آن، مصونیت‌های خودخوانده لغو شود، خنده‌های مغرورانه جلوی دوربین‌های خبری متوقف گردد و طراحان پاکسازی نژادی غزه و آمران جنایات تروریسم دولتی و تحریم‌های ویرانگر، روی همان نیمکت‌های چوبی بنشینند. میزبانان جنگ و خشونت باید بدانند که خاکستر تاریخ هنوز داغ است؛ پرونده‌ها بایگانی نمی‌شوند و هیچ مصونیتی ابدی نیست. تالار ۶۰۰ تنها یک مکان فیزیکی نبود، یک اخطار تاریخی بود؛ وقتی جنون قدرت تمام شود، نوبت میزبانان طناب فرا می‌رسد.



یکی از امنیتی‌ترین پرونده‌های دهه ۶۰ چگونه روی پرده نقره‌ای به تصویر کشیده شده است؟

کالبدشکافی یک خیانت در کادر «لباس شخصی»

«لباس شخصی» فراتر از یک فیلم اکشن و پلیسی به خوبی نشان می‌دهد که چگونه وابستگی کورکورانه به یک ایدئولوژی وارداتی و تشکیلات فرامرزی می‌تواند، افراد باسابقه و روشنفکر را به مهره‌های سوخته تبدیل کند.
سینمای سیاسی و تاریخی در ایران همواره روی لبه تیغ حرکت می‌کند؛ از یک سو خطر افتادن به ورطه شعارزدگی و کلیشه‌های رایج وجود دارد و از سوی دیگر، پیچیدگی‌های وقایع تاریخی مستلزم روایتی است که مخاطب عام را پس نزند. امیرعباس ربیعی در اولین تجربه سینمایی خود، «لباس شخصی»، جسورانه به سراغ یکی از ملتهب‌ترین پرونده‌های امنیتی دهه ۶۰ می‌رود؛ کشف و انهدام شبکه مخفی و نظامی حزب توده در سال‌های ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲. فیلم با الگوبرداری از ساختار تریلرهای معمایی و سیاسی، تلاش می‌کند روایتی نفسگیر از تقابل اطلاعاتی و ایدئولوژیک ارائه دهد.

تعقیب و گریز در راهروهای تاریک تاریخ

نقطه قوت اصلی فیلم‌نامه «لباس شخصی»، ریتم آن و پرهیز از مقدمه‌چینی‌های خسته‌کننده است. داستان از زاویه دید «یاسر» (با بازی مهدی نصرآبادی)، یک نیروی جوان، سمج و تا حدودی خودسر اطلاعاتی روایت می‌شود که به فعالیت‌های حزب توده مشکوک است، در حالی که مقامات بالادستی او به دلیل همراهی ظاهری حزب با انقلاب در آن مقطع، نیازی به برخورد نمی‌بینند. فیلم‌نامه به خوبی توانسته فضای پرالتهاب و سوءظن‌های متقابل آن دوران را روایت کند.
با این حال، فیلم در بخش‌هایی از روایت دچار «اطلاعات‌دهی مستقیم» می‌شود. حجم بالای نام‌ها، اصطلاحات سازمانی و ارجاعات تاریخی ممکن است برای مخاطبی که پیش‌زمینه مطالعاتی درباره تاریخچه حزب توده ندارد، کمی گیج‌کننده باشد. درواقع، فیلم گاهی فراموش می‌کند که یک اثر سینمایی است و به یک مستند بازسازی‌شده. یکی از هوشمندانه‌ترین انتخاب‌های کارگردان، استفاده از بازیگران توانمند عرصه تئاتر به جای چهره‌های شناخته‌شده سینمایی است. این انتخاب، به مستندگونه بودن و باورپذیری فضا کمک شایانی کرده است.
مهدی نصرآبادی در نقش یاسر، ترکیبی از هوش، جسارت و خامی جوانی را به نمایش می‌گذارد که به دنبال اثبات حقانیت غریزه امنیتی خود است. اما شاید غافلگیری اصلی فیلم، تموج دانش بهزادی در نقش یکی از اعضای ارشد و پیچیده شبکه مخفی باشد. او با کنترل دقیق روی میمیک صورت و لحن بیان، توانسته چهره‌ای کاریزماتیک، مرموز و در عین حال مستاصل از یک ایدئولوگ دربن‌بست گرفتار شده را خلق کند. تقابل‌های کلامی و بازجویی‌های میان یاسر و اعضای حزب، از جذاب‌ترین و پرکشش‌ترین فصول فیلم است.



امیرعباس ربیعی در مقام کارگردان، به وضوح تحت تاثیر جریان نوین سینمای سیاسی ایران (به‌ویژه آثار محمدحسین مهدویان نظیر ماجرای نیمروز) قرار دارد. استفاده از دوربین روی دست، قاب‌های بسته، لنزهای تله و رنگ‌آمیزی سرد و کدر تصاویر (که یادآور فضای زمستانی و پراز سوءظن سال‌های ابتدایی دهه ۶۰ است)، همگی در خدمت ایجاد یک اتمسفر خفقان‌آور و پرالتهاب هستند.
طراحی صحنه و لباس (با توجه به بودجه و محدودیت‌های بازسازی تهران دهه ۶۰) نمره قبولی می‌گیرد. لوکیشن‌های بسته، چاپخانه‌های مخفی، خانه‌های تیمی و راهروهای تاریک بازداشتگاه‌ها، به خوبی حس پنهان‌کاری و زندگی زیرزمینی را به مخاطب القا می‌کنند. تدوین پرشتاب فیلم نیز نقش مهمی در حفظ ضرب‌آهنگ این تریلر جاسوسی ایفا کرده است. «لباس شخصی» اثری درباره «خیانت» و «ایدئولوژی» است. فیلم به خوبی نشان می‌دهد که چگونه وابستگی کورکورانه به یک ایدئولوژی وارداتی و تشکیلات فرامرزی (در اینجا اتحاد جماهیر شوروی)، می‌تواند افراد باسابقه و روشنفکر را به مهره‌های سوخته و خائنین به وطن تبدیل کند. تقابل نهایی در فیلم، تنها تقابل دو نیروی مسلح نیست، بلکه نبرد میان باورهای عمیق و وابستگی‌های حزبی است. فیلم «لباس شخصی» برای یک فیلم اولی، اثری پخته، خوش‌ساخت و قابل تامل است. اگرچه فیلم در پرداختن به برخی شخصیت‌های فرعی الکن می‌ماند و گاهی زیر بار سنگین اطلاعات تاریخی خود کمرخم می‌کند، اما به عنوان یک تریلر سیاسی استاندارد‌های قابل قبولی دارد. ربیعی با این فیلم نشان داد که رگ خواب سینمای پرالتهاب سیاسی را می‌شناسد و می‌تواند بدون اتکا به ستاره‌های سینما، تماشاچی را تا دقیقه آخر روی صندلی میخکوب کند.



احمد احمدی، تهیه‌کننده سینما:

فیلم ناموفق در سینما، در پلتفرم هم موفقیتی نخواهد داشت



چهارگره قدیمی و یک مسیر تازه برای تنظیم‌گری رسانه در ایران

یک قرن نظارت و افول حمایت

۱۰ آبان، سالروز تصویب قانون نظارت مطبوعات در سال ۱۳۰۱، فرصتی است برای طرح پرسشی که از مناسبت تاریخی مهم‌تر است؛ اینکه چرا پس از بیش از یک قرن قانونگذاری، نسبت مطبوعات و نهاد ناظر هنوز این همه محل مناقشه است؟ نخستین قانون مطبوعات ایران در ۱۲۸۶ تصویب شد؛ پس از قانون نظارت بر مطبوعات در ۱۳۰۱، مقررات بارها تغییر کردند و قانون مطبوعات فعلی نیز محصول ۱۳۶۴ و اصلاحات بعدی، به ویژه اصلاحات ۱۳۷۹ است. بنابراین بحث امروز، بازگشت به قانونی منسوخ نیست؛ سنجش میراث آن در سازوکارهای زنده امروز است. مسئله فقط میزان نظارت نیست؛ اینکه نظارت چه چیزی را می‌سنجد، به چه کسی پاسخ می‌دهد و با چه معیاری درباره ادامه حیات یک رسانه تصمیم می‌گیرد، محل بحث است.

در ایران انتشار نشریه به پروانه وابسته است و هیات نظارت درباره صلاحیت متقاضی و مدیرمسئول تصمیم می‌گیرد. ماده ۱۳ قانون مطبوعات برای رسیدگی به تقاضا سه ماه و پس از موافقت، برای صدور پروانه از سوی وزارت ارشاد حداکثر دو ماه فرصت تعیین کرده است. پس نمی‌توان گفت مجوزدهی بی‌قانون است؛ نقد دقیق‌تر، ابهام در معیارهای ارزیابی، امکان تفسیرهای متفاوت و ناکافی بودن شفافیت و ضمانت پاسخگویی در عمل است. رد درخواست باید مستدل باشد، اما آیا متقاضیان و افکار عمومی می‌توانند رویه تصمیم‌ها را به اندازه کافی مقایسه و ارزیابی کنند؟ در سوی دیگر، ماده ۱۶ برای نشریه‌ای که منتشر نمی‌شود نیز حکم دارد. وجود نام رسانه در فهرست پروانه‌ها، به‌خودی خود نشانه فعالیت حرفه‌ای نیست. نظامی که به ورود سخت می‌گیرد اما کیفیت و استمرار فعالیت را روشن گزارش نمی‌کند، به جای بازار قابل اعتماد خبر، بازار امتیازی می‌سازد.

یارانه برای خبر یا برای پروانه؟

مطبوعات در اقتصادی گرفتار تورم هزینه چاپ، کاهش درآمد تبلیغات و رقابت پلتفرم‌ها به حمایت نیاز دارند. با این حال، حمایت عمومی هنگامی مشروعیت بیشتری دارد که معلوم باشد به کدام کارکرد عمومی رسیده است. در مهر ۱۴۰۵، یکی از مسئولان خانه مطبوعات، از توزیع غیرشفاف یارانه و آگهی‌های دولتی انتقاد کرد و مدعی پرداخت حمایت به برخی رسانه‌های تعطیل یا فاقد انتشار شد؛ ادعایی که باید با داده‌های تخصیص و پاسخ دستگاه مسئول راستی‌آزمایی شود. بحث فقط وجود یا نبود فساد نیست؛ حتی توزیع کاملا قانونی پول، اگر معیار و نتیجه‌اش معلوم نباشد، رقابت را منحرف می‌کند. رسانه‌ای که خبرنگار بیمه شده، گزارش میدانی و مخاطب واقعی دارد، نباید در یک ردیف با صاحب پروانه‌ای قرار گیرد که فعالیتش به‌طور عمده روی کاغذ است. حمایت از تیراژ اسمی یا اعتبارداری، لزوما حمایت از روزنامه‌نگاری نیست.

داور، صادرکننده مجوز و ناظر در یک قاب

ساختار نظارت، پرسش دیگری نیز پیش می‌کشد: چه اندازه باید اختیار صدور مجوز، رسیدگی به تخلف و تصمیم محدودکننده در یک مجموعه متمرکز باشد؟ قانون، ترکیبی از نمایندگان نهادهای مختلف را در هیات نظارت پیش‌بینی کرده و امکان طرح دعوا در محاکم را نیز از بین نبرده است. با این حال، تبصره ماده ۱۲ به هیات اجازه می‌دهد در برخی موارد پیش از رسیدگی دادگاه، نشریه را توقیف کند و پرونده را ظرف یک هفته بفرستد. برای رسانه‌ای که هر روز انتشارش وابسته به اعتماد مخاطب و قراردادهای مالی است، یک هفته هم می‌تواند پرهزینه باشد. بحث بر سر مصونیت رسانه از قانون نیست؛ بر سر تناسب پاسخ با تخلف، امکان اعتراض موثر و ضرورت توضیح علنی تصمیم‌هاست. ناظری که قدرت بالایی دارد، باید از شفافیت بالاتری نیز برخوردار باشد.

رسانه عوض شد؛ تعریف نظارت چقدر؟

قانون مطبوعات، نشریات الکترونیکی را نیز دربر می‌گیرد و آیین‌نامه اجرایی کوشیده با جهان برخط کنار بیاید. اگرچه ادعای نادیده گرفتن کامل رسانه دیجیتال درست نیست اما مشکل، نشاندن رسانه‌هایی با منطق انتشار متفاوت زیر چتری است که از عصر شماره و دوره انتشار به ارث رسیده است. امروز خبر در روب سایت، خبرنامه، شبکه اجتماعی و محصول چندرسانه‌ای گردش می‌کند؛ مرز روزنامه‌نگاری حرفه‌ای، بازنشر انبوه و محتوای تبلیغاتی روشن نیست. اگر تنظیم‌گری تنها به پروانه و نام مدیرمسئول تکیه کند، نه به شفافیت مالکیت، حق تصحیح، مسئولیت محتوای تولیدی و حفاظت از مخاطب، هم رسانه حرفه‌ای را گرفتار می‌کند و هم از آسیب‌های تازه عقب می‌ماند.

راه میانه: نظارت پاسخگو؛ حمایت قابل سنجش

راه حل مناسب، نسخه برداری کامل از یک الگوی تازه نیست. حذف یکباره مجوز، بدون اصلاح مسیر رسیدگی قضایی و تثبیت قواعد مسئولیت، می‌تواند با مقاومت نهادی و ابهام حقوقی روبه‌رو شود؛ حذف یارانه نیز در وضعیت شکننده بنگاه‌های خبری، به سود رسانه‌های برخوردارتر تمام خواهد شد. مدل واقع‌بینانه‌تر، یک گذار مرحله‌ای است. نخست، انتشار منظم داده‌های درخواست و رد و قبول پروانه‌ها، دلایل تصمیم، زمان رسیدگی و وضعیت فعالیت رسانه‌ها؛ سپس محدود کردن سنجش مجوز به شرایط عینی و قابل اعتراض و حرکت تدریجی به سوی ثبت هویت و مسئولیت به جای داوری پیشینی درباره مطلوب بودن رسانه. این تغییر نیازمند اصلاح صریح قانون است، نه فقط وعده اداری.

حمایت باید به تحریریه برسد

بخش دوم مدل پیشنهادی، جدا کردن سیاست حمایت از سیاست نظارت است. یارانه و آگهی دولتی باید بر پایه معیارهای قابل انتشار ـ از جمله تولید اصیل خبری، استمرار انتشار، پوشش مناطق کم برخوردار، شفافیت مالکیت و رعایت حقوق شغلی خبرنگاران ـ تخصیص یابد، نه براساس نزدیکی رسانه به مراکز تصمیم‌گیری. فهرست دریافت‌کنندگان و میزان و علت پرداخت باید قابل جست‌وجو باشد و امکان اعتراض مستقلی وجود داشته باشد. این رویکرد از تجربه دیرپای حمایت رسانه‌ای در کشور نروژ، با تاکید بر فاصله گرفتن تصمیم‌های حمایتی از قدرت سیاسی و از بازطراحی نظام حمایت سوئد در سال ۲۰۲۴، با تمرکز بر روزنامه‌نگاری محلی و بی‌طرفی فناوری، الهام می‌گیرد. نروژ طی چند دهه چنین حمایت‌هایی را پرورده و سوئد تجربه حمایت مطبوعاتی از دهه ۱۹۷۰ را به چارچوب تازه منتقل کرده است؛ نه اینکه موفقیت این سازوکارها برای ایران تضمین شده باشد.

از تنبیه رسانه تا پاسخگویی حرفه‌ای

بخش سوم، تفکیک رسیدگی حرفه‌ای از اعمال ضمانت اجرای حقوقی است. نهادی صنفی و مستقل‌تر می‌تواند درباره اصلاح خبر، حق پاسخ، تعارض منافع و شکایت‌های اخلاقی داوری عمومی کند اما محدودیت‌های سنگین برانتشار باید با تضمین‌های قضایی و اصل تناسب همراه باشند. تجربه خودتنظیم‌گری مطبوعات بریتانیا در این زمینه الهام‌بخش است، هرچند داوطلبانه بودن عضویت و اختلاف بر سر استقلال نهادها نشان می‌دهد این روش به‌تنهایی کافی نیست. برای روشن شدن به‌منظور اصلاح نیز می‌توان به فرانسه نگاه کرد. قانون آزادی مطبوعات ۱۸۸۱ بیش از ۱۴۰ سال سابقه دارد و ماده پنجم کنونی آن، انتشار نشریه را بدون اجازه قبلی مجاز می‌داند، در حالی که مسئولیت حقوقی منتشرکننده پابرجاست. درس قابل انتقال، حذف مسئولیت نیست؛ جابه‌جایی نقطه ثقل، از اجازه دادن به پاسخگو کردن است.

آزمون اعتماد

اجرای این مدل به قوانین اصلاحی، داوری مستقل، اطلاعات عمومی و نیز تحمل شنیدن نقد نیاز دارد. باید از مرحله‌های ساده‌تر آغاز کرد؛ شفافیت کامل تصمیم‌های موجود، انتشار ریز حمایت‌ها و سنجش واقعی عملکرد رسانه‌ها؛ سپس اختیارات پیشینی را محدود و راه‌های شکایت موثرتر را تقویت کرد. هیچ الگویی بدون استقلال نسبی تحریریه، امنیت شغلی خبرنگار و امکان دسترسی به اطلاعات کار نخواهد کرد. ۱۰۴ سال پس از قانون ۱۳۰۱، معیار پیشرفت را نباید تنها تعداد پروانه‌ها یا پرونده‌های نظارتی دانست. معیار دشوارتر این است که آیا شهروند، رسانه را برای فهم واقعیت قابل اعتمادتر می‌بیند و آیا رسانه، قانون را قاعده‌ای پیش‌بینی‌پذیر می‌داند یا امکانی وابسته به سلیقه؟ نظارت زمانی از کنترل فراتر می‌رود که خودش هم زیر نظارت عمومی قرار گیرد.

با حکم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

دبیر علمی چهل‌وچهارمین جایزه کتاب سال منصوب شد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، حجت‌الاسلام والمسلمین محمدعلی مهدوی‌راد را به عنوان دبیر علمی چهل‌وچهارمین جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران منصوب کرد.

به گزارش «آگاه» و به نقل از روابط عمومی و مرکز اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در حکمی حجت‌الاسلام والمسلمین محمدعلی مهدوی‌راد را به عنوان دبیر علمی چهل‌وچهارمین جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران منصوب کرد.

«استاد فرزانه حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر محمدعلی مهدوی‌راد

نظر به جایگاه پژوهشی و علمی ارزشمند و پیشینه گران‌سنگ جنابعالی در حوزه کتاب و فرهنگ بر اساس این حکم به عنوان دبیر علمی چهل‌وچهارمین جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران منصوب می‌شوید.

امید است با اتکال بر خداوند متعال و هم‌اندیشی و همکاری استادان، اندیشمندان و صاحب نظران در گسترش فرهنگ مکتوب و ارتقای دانش و پژوهش در ایران زمین پیروز و سربلند باشید.»

همزمان با انتشار

«بلبل خرما چه دید...» رونمایی می‌شود

همزمان با انتشار کتاب «بلبل خرما چه دید...» به نویسندگی و تصویرگری بابک قراگوزلو، مراسم رونمایی از این اثر جمعه ۱۵ آبان در «فرهنگان پاسداران» برگزار می‌شود.

به گزارش «آگاه» کتاب «بلبل خرما چه دید...» به نویسندگی و تصویرگری بابک قراگوزلو، با موضوع مدرسه شجره طیبه میناب و در حوزه ادبیات کودک و نوجوان توسط انتشارات دیبایه منتشر شده است. این کتاب در ۲۷ صفحه رنگی به چاپ رسیده و با نگاهی به جنگ و تاثیر آن بر زندگی کودکان، روایتی از زبان یک پرنده را پیش روی مخاطبان قرار می‌دهد.

بابک قراگوزلو، نویسنده و تصویرگر این اثر، در بخشی از کتاب از بلبل خرمایی سخن می‌گوید که شاهد رویدادهای مدرسه است و روایت خود را از آنچه بر کودکان گذشته، بازگو می‌کند.

بابک قراگوزلو در معرفی این اثر نوشته است: «در نگارگری ایرانی، گاه در میان هیاهوی نبرد، صف‌آرایی سپاهیان و جدال نام و ننگ، پرندگانی را می‌بینیم که در گوشه‌ای از تصویر، آرام نشسته‌اند؛ بی‌اعتنا به چکاچک شمشیرها و فارغ از سودای پیروزی و شکست. آنها شاهدان خاموش تاریخ‌اند؛ ناظران پرده‌ای خونین که انسان، خود آن را برپا کرده است. می‌بینند، می‌مانند و شاید، در میانه این همه هیاهو، تنها آواز خود را سر دهند؛ آوازی از جنس زندگی.» این کتاب، روایت آوازبلبل خرماست؛ روایت پرنده‌ای که از میان جنگ آدمیان، هنوز آواز می‌خواند.

مراسم رونمایی از کتاب «بلبل خرما چه دید...» در روز جمعه ۱۵ آبان ساعت ۱۸ در فرهنگان پاسداران برگزار می‌شود.

«داستان زندگی من» از برایان هیل روی صحنه می‌رود

بلیت‌فروشی نمایش «داستان زندگی من» نوشته برایان هیل از امروز آغاز می‌شود.

به گزارش «آگاه» سعید هنرآموز نمایشنامه «داستان زندگی من» نوشته برایان هیل نویسنده و کارگردان سرشناس کانادایی را روی صحنه می‌برد و هومن کیایی و مجتبی رجبی معمار نیز در این نمایش ایفای نقش می‌کنند. این نمایش از ۱۷ آبان تا ۲۰ آذر ۱۴۰۵ هر شب ساعت ۱۸:۳۰ در سالن چهار مجموعه تئاتر لبخند روی صحنه می‌رود.

بلیت‌فروشی این اثر از ساعت ۱۴ دیروز (یک‌شنبه ۱۰ آبان) در سایت تیوال به نشانی tiwal.ir/9QyI آغاز می‌شود. نمایش «داستان زندگی من» (The Story of My Life) به نویسندگی و کارگردانی برایان هیل و با آهنگسازی و ترانه‌سرایی نیل بارترام در سال ۲۰۰۷ و در اولین اجرای بزرگ خود در تورنتو (کانادا) برنده جایزه معتبر «دورا» (مهم‌ترین جایزه تئاتر کانادا) و نامزد دریافت جایزه بهترین نمایشنامه جدید سال شد.

این اثر همچنین در سال ۲۰۰۹ در تئاتر برادوی نیویورک روی صحنه رفت و در مراسم جوایز دراما دسک (Drama Desk Awards) که یکی از مهم‌ترین جوایز سالانه تئاتر آمریکا و برادوی (در کنار جایزه تونی) است، در چهار رشته اصلی بهترین نمایشنامه (Outstanding Book of a Musical)، بهترین اثر موزیکال سال (Outstanding Musical)، بهترین موسیقی (Outstanding Music) و بهترین بازیگر مرد (Outstanding Actor) نامزد دریافت جایزه شد.

نمایشنامه «داستان زندگی من» به دلیل ساختار خاص دو شخصیتی‌اش، بعد از موفقیت در برادوی آمریکا، در کشورهای مختلف دنیا از جمله انگلستان (لندن)، آلمان، کانادا، برزیل و کره جنوبی بارها روی صحنه رفته است و یکی از آثار پرفروش و محبوب تئاتر معاصر در دنیا به شمار می‌رود.

ستاره اسکندری پس از هفت سال روی صحنه تئاتر

ستاره اسکندری پس از هفت سال دوری از صحنه تئاتر، با نمایش «قرمز؛ داخلی/خارجی» به نویسندگی و کارگردانی کاملیا غزلی، بار دیگر در یک اثر نمایشی حضور پیدا می‌کند.

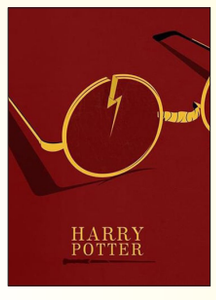
به گزارش «ایرنا» از روابط عمومی نمایش، تماشاگران تئاتر در سال‌های گذشته، ستاره اسکندری را در نمایش‌های متعددی روی صحنه دیده‌اند؛ بازیگری که با حضور در آثار کارگردانان شناخته شده تئاتر ایران، برای مخاطبان این هنر خاطره‌ساز بوده است و حالا پس از هفت سال دوری از صحنه، با نمایشی تازه به تئاتر بازمی‌گردد.

آخرین حضور این بازیگر در صحنه تئاتر به نمایش «من یه زنم صدام رو می‌شنوی» به نویسندگی و کارگردانی کاملیا غزلی بازمی‌گردد که سال ۱۳۹۸ در تالار حافظ روی صحنه رفت و این نمایش دومین همکاری این دو هنرمند است.

اسکندری در طول سال‌های فعالیت خود در تئاتر، در نمایش‌هایی همچون «دندون طلا» به کارگردانی داوود میرباقری، «رومئو ژولیت»، «شازده احتجاب»، «در مصر برف نمی‌بارد» و «شکارروباه» به کارگردانی علی رفیعی، «شب هزارویکم» به کارگردانی بهرام بیضایی، «عشقه» به کارگردانی محمد رحمانیان، «سعادت لرزان مردمان تیره‌روز» به کارگردانی محسن علیخانی، «نفر دوم» به کارگردانی مهین صدری و «هم هوایی» به کارگردانی افسانه ماهیان روی صحنه رفته است. جزئیات بیشتری درباره زمان و مکان اجرای این نمایش و دیگر عوامل گروه هنوز اعلام نشده است.

دنیای هری پاتر بزرگ‌تر می‌شود

دو کتاب تازه از مجموعه «هری پاتر»



انتشارات بلومزبری در فوریه ۲۰۲۷ دو کتاب تازه از مجموعه «هری پاتر» را با محوریت مینروا مک‌گونگال و دوقلوهای خانواده ویزلی، فرد و جرج، منتشر می‌کند.

به گزارش «ایینا» از کولایدر، سال ۲۰۲۶ برای طرفداران مجموعه «هری پاتر» سالی پربار بوده است. انتشار نسخه‌های صوتی این مجموعه با حضور گروهی از صداپیشگان، ساعت‌ها محتوای شنیداری تازه در اختیار مخاطبان قرار داده و انتشار نخستین تریلر سریال جدید شبکه اچ‌بی‌او نیز توجه علاقه‌مندان را به خود جلب کرده است. اکنون انتشارات بلومزبری با انتشار دو کتاب جدید، در آستانه عرضه اقتباس تلویزیونی این مجموعه، بار دیگر به گسترش دنیای جادوگری هری پاتر روی آورده است. این دو اثر که قرار است در فوریه ۲۰۲۷ منتشر شوند، بر زندگی سه شخصیت شناخته‌شده مجموعه تمرکز دارند: مینروا مک‌گونگال، استاد سخت‌گیر و محبوب مدرسه هاگوارتز و فرد و جرج ویزلی، دوقلوهای شیطان و شوخ‌طبع خانواده ویزلی.

ماجراهای فرد و جرج در کتابی تازه

کتاب «پاکت پاترها: فرد و جرج» با تصویرگری هلن بردی منتشر خواهد شد و به ماجراجویی‌های دو برادر دوقلو در دوران تحصیل‌شان در هاگوارتز و مسیر شکل‌گیری فروشگاه شوخی‌های جادویی آنها می‌پردازد. این کتاب، شیطنت‌های معروف فرد و جرج، اختراعات عجیب و سرگرم‌کننده آنها و روش‌هایی را بررسی می‌کند که این دو برادر برای دورزدن قوانین مدرسه به کار می‌گرفتند. همچنین تصمیم جسورانه آنها برای ترک هاگوارتز پیش از پایان تحصیلات و تاسیس فروشگاه «شوخی‌های ویزلی» در کوچه دیاگون از دیگر موضوعات این اثر خواهد بود. علاقه‌مندان می‌توانند در این کتاب بار دیگر با برخی از محصولات مشهور این دو برادر، از جمله آب‌نبات‌های استفراغ‌آور و گوش‌های کشسان، آشنا شوند؛ ابزارهایی جادویی که بخش مهمی از شوخی‌ها و دردسرهای آنها را در دنیای هری پاتر شکل می‌دادند.

مک‌گونگال؛ استادی با شخصیتی فراموش‌نشدنی

کتاب دوم با عنوان «پاکت پاترها: مک‌گونگال» و با تصویرگری ناتالی اسمیلی، به زندگی و ویژگی‌های شخصیتی مینروا مک‌گونگال اختصاص دارد. این اثر نقش مک‌گونگال به‌عنوان رئیس گروه گریفیندور، توانایی او در تبدیل شدن به گربه و درس‌های تغییر شکل در هاگوارتز را بررسی می‌کند. رابطه او با هری پاتر و دیگر استادان مدرسه، وفاداری عمیقش به هاگوارتز و حس شوخ‌طبعی ظریفش نیز از دیگر محورهای کتاب خواهد بود. مک‌گونگال که به انضباط و سخت‌گیری شهرت دارد، یکی از شخصیت‌های تاثیرگذار مجموعه هری پاتر است. کتاب جدید تلاش می‌کند در کنار نمایش اقتدار او، جنبه‌های کمتر آشکار شخصیتش را نیز برای مخاطبان جوان بازگو کند.

ادامه مجموعه‌ای برای نسل تازه

دو کتاب جدید به آثار پیشین مجموعه «پاکت پاترها» می‌پیوندند؛ مجموعه‌ای که تاکنون شخصیت‌هایی مانند هری پاتر، ران ویزلی، هرمایونی گرنجر، آلبوس دامبلدور و لونا لاوگود را معرفی کرده است.

این کتاب‌ها با استفاده از نقل‌قول‌ها، لحظات برجسته داستان، تصویرگری‌های رنگارنگ و اطلاعات کوتاه درباره شخصیت‌ها، راهی برای آشنایی خوانندگان جوان با دنیای جادوگری فراهم می‌کنند. با این حال، انتشار آنها تنها برای مخاطبان تازه این مجموعه جذاب نخواهد بود و می‌تواند توجه مجموعه‌داران و طرفداران قدیمی هری پاتر را نیز جلب کند. از سوی دیگر، سریال جدید هری پاتر قرار است در ۲۵ دسامبر ۲۰۲۶، برابر با چهارم دی ۱۴۰۵، از شبکه اچ بی او و سرویس اچ‌بی‌او مکس پخش شود. انتشار این سریال و عرضه کتاب‌های تازه نشان می‌دهد که دنیای خلق شده به دست جی.کی. رولینگ همچنان یکی از دارایی‌های مهم فرهنگی و تجاری صنعت سرگرمی به شمار می‌رود.

درادامه معرفی نویسندگان ایرانی به جهان عرب

انتشار ترجمه عربی «بی‌وتن» رضا امیرخانی در عراق



رمان «بی‌وتن» رضا امیرخانی توسط انتشارات دارالهویه عراق در دست انتشار است و به زودی منتشر می‌شود.

به گزارش «آگاه» در راستای معرفی نویسندگان ایرانی به جهان عرب، اثر دیگری از رضا امیرخانی به زبان عربی مراحل نهایی انتشار را می‌گذراند. پس از انتشار کتاب «داستان سیستان» اثر رضا امیرخانی به زبان عربی از سوی انتشارات «دارالحضاره»، انتشار «بی‌وتن» هم توسط انتشارات «دارالهویه» در دست انجام است. قرارداد انتشار این کتاب توسط آژانس ادبی «تماس»، میان رضا امیرخانی و انتشارات «دارالهویه» عراق به امضا رسیده است. «بی‌وتن» اثری در حوزه ادبیات پایداری است که به بررسی مسائل مربوط به جنگ و تبعات آن روی یک جانباز می‌پردازد. این رمان به دلیل مضامین و پرداخت شخصیت‌ها، مورد توجه قرار گرفته و امیرخانی در آن، به موضوع جنگ و تاثیرات آن بر زندگی فردی و اجتماعی می‌پردازد و سوالات مهمی را در این زمینه مطرح می‌کند؛ همچنین به بررسی مفاهیمی مانند هویت، وطن و غربت نیز می‌پردازد. کتاب، داستان یکی از بازمانده‌های جنگ ایران و عراق است که به بهانه‌ای به آمریکا سفر می‌کند و تقابل سنت و مدرنیته را می‌بیند. «بی‌وتن» دنباله‌ای بر رمان «ارمیا»ی این نویسنده است؛ با این تفاوت که امیرخانی بدون توجه به پایان رمان «ارمیا» (که با مرگ قهرمان همراه بود)، سرنوشت شخصیت رمانش را سال‌ها بعد و در سرزمینی دیگر ادامه داده است. قرارداد فروش رایت کتاب‌های رضا امیرخانی توسط آژانس ادبی «تماس» با ناشران عرب‌زبان لبنان و عراق به امضا رسیده و با فروش رایت، طرح معرفی این نویسنده و ادبیات داستانی معاصر به مخاطبان عرب زبان انجام شده است. همچنین در راستای سیاست معرفی ادبیات ایران با نویسنده محوری آژانس ادبی «تماس»، فروش رایت کتاب «قیدار» امیرخانی به ناشران لبنان و عراق نیز در دست انجام است. پیشتر رمان «من او»ی رضا امیرخانی نیز توسط انتشارات «دارلمعارف الحکمیه» منتشر شده است.



مصطفی آذرکیش، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش‌وپرورش خبر داد

افزایش تعداد هنرستان‌های دریایی کشور از ۱۵ به ۲۹ هنرستان در هشت استان

پاییز داغ ۱۴۰۴ هنوز ادامه دارد

گرما از تابستان عبور نکرد

پاییز برای بسیاری از ما یادآور فصل باران و هوای خنک است. در این فصل انتظار داریم بارش‌ها زمین تشنه را سیراب کند و ذخایر آب را برای ماه‌های پیش‌رو افزایش دهد. امسال بارش‌های زیادی در سطح کشور نداشتیم و همچنان این فصل سرد، گرم است.

پاییز سال گذشته هم با وجود بارش‌هایی بیشتر از مدت مشابه، نتوانست نگرانی‌ها درباره کم‌آبی را برطرف کند. بارندگی‌ها در همه مناطق کشور به یک اندازه نبارید، بخش زیادی از آنها به نیمه دوم آذر موکول شد و دمای هوا نیز از میانگین بلندمدت بالاتر رفت نتیجه این وضعیت، تداوم خشکسالی در بخش‌های گسترده‌ای از کشور و کاهش ذخایر سدها بود تا جایی که پاییز ۱۴۰۴ سومین پاییز گرم کشور در نیم قرن اخیر شد.

به گزارش «آگاه» در پایان پاییز ۱۴۰۴، حجم آب ذخیره‌شده در سدهای کشور به ۱۷.۵ میلیارد مترمکعب رسید که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۲۲ درصد کاهش داشت. این کاهش باعث افزایش فشار بر منابع آب کشور شده است. حتی اگر میزان بارش‌ها در حد معمول باشد، جبران کاهش ذخایر سدها دشوار خواهد بود. در این فصل، بیش از ۲۴ درصد از اعتبارات بخش آب اختصاص یافت. با توجه به اینکه تا پایان تابستان نیمی از اعتبارات این بخش تخصیص پیدا کرده بود، وضعیت تخصیص اعتبارات تا پایان پاییز ۱۴۰۴ مطلوب ارزیابی شده است.

مرکز پژوهش‌های مجلس با بررسی شاخص‌های کلان بخش آب در سه ماهه سوم سال ۱۴۰۴ اعلام کرد که در اجرای برنامه هفتم پیشرفت؛ وضعیت همه برنامه‌های بخش آب یکسان نبوده است. تدوین سند دیپلماسی آب پیشرفت قابل قبولی داشته، اما اقداماتی مانند اصلاح ساختار شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نیرو، مشارکت دادن ذی‌نفعان در مدیریت آب و راه‌اندازی سامانه ملی اطلاعات آب، کمتر از میزان پیش‌بینی‌شده پیشرفت کرده‌اند.

این مرکز در این تحلیل نوشته که شاخص‌های مهم آب و هواشناسی حاکی از آن است که سه ماهه اول سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴، میانگین بارش کل کشور تقریبا نزدیک به بارش بلندمدت فصل پاییز بوده و نسبت به مدت مشابه سال گذشته، رشد حدود ۸۰ درصدی داشته است. با وجود این، بهبود میانگین بارش کل کشور متاثر از بارش‌های مناسب استان‌های جنوبی کشور از جمله هرمزگان بوده و بسیاری از مناطق پرجمعیت کشور نظیر دامنه جنوبی البرز، شرایط کم‌بارشی شدیدی را تجربه کرده‌اند. علاوه بر این ماه‌های ابتدایی این فصل تقریبا خشک و عمده بارش کشور نیز در نیمه دوم آذر متمرکز بوده است.

گرم شدن پاییز در سال‌های آتی

میانگین دمای کشور در پاییز سال پیش ۱۶ درجه سلسیوس بوده که افزایش ۱/۲ درجه‌ای نسبت به میانگین بلندمدت را نشان می‌دهد. رشد دمای پاییز نشان می‌دهد افزایش دما عمدتا در نیمه شمالی بوده‌اند. در سطح کره زمین نیز دمای فصلی پاییز سال ۱۴۰۴ سومین پاییز گرم ثبت شده است به طوری که استان‌های واقع در نوار ساحلی شمال کشور رکورددار افزایش میانگین دمای فصلی بوده‌اند. البته در سطح کشورهای منطقه و غرب آسیا، هفتمین پاییز گرم طی این مدت تجربه شده است. روند افزایشی دما در سطح کشور نشان می‌دهد در نیم قرن اخیر، طی هر دهه میانگین دمای فصل پاییز به میزان ۰/۳۴ درجه سلسیوس افزایش یافته است که تداوم این روند مبین گرم‌تر شدن فصول پاییز در سال‌های آتی خواهد بود.

اگرچه متوسط بارش میانگین کشور به بارش بلندمدت فصلی نزدیک بوده، با وجود این، متاثر از افزایش دما، در سطح کشور به طور متوسط شرایط خشکسالی خفیف حاکم بوده است. با توجه به ناهمگنی در بارش و وضعیت دما در استان‌های کشور، شدیدترین شرایط خشکسالی در استان‌های جنوبی رشته‌کوه البرز از جمله تهران، البرز و سمنان رخ داده و بخش‌های وسیعی از استان‌های شمال شرقی کشور و نقاط پراکنده در استان‌های سیستان و بلوچستان، لرستان و شرق استان‌های کرمانشاه و کردستان، با خشکسالی شدید تا بسیار شدید در فصل پاییز ۱۴۰۴ مواجه شده‌اند.

عمده نوار شرقی کشور و استان‌های یزد، نواحی زاگرس مرکزی و جنوب غرب کشور نیز خشکسالی خفیف تا متوسط حاکم بوده است. در استان هرمزگان، عمده مناطق فارس، کرمان و بخش‌هایی از استان‌های واقع در شمال شرق کشور و شرق اصفهان شرایط نرمال حاکم بوده و در استان‌های واقع در نوار مرزی غرب شامل شمال کردستان و ایلام، عمدتا وضعیت نرمال است. به دلیل گستردگی خشکسالی در پهنه‌های وسیعی از کشور به ویژه در فلات مرکزی و مناطق جنوب البرز، بیش از ۹۹ درصد از جمعیت کشور، در جات مختلفی از خشکسالی را تجربه کرده‌اند که از این میزان، ۶۴/۲ درصد از جمعیت در مناطق دچار خشکسالی بسیار شدید هستند.

با در نظر گرفتن سهم مشاغل مختلف و شدت خشکسالی، میزان اثرگذاری مستقیم خشکسالی می‌تواند در استان‌های مختلف بررسی شود که از این منظر استان کرمان بدترین وضعیت اثرپذیری از وقوع خشکسالی را خواهد داشت. بررسی خشکسالی در حوضه‌های آبریز مرزی و مشترک در فصل پاییز سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که در حوضه‌های مرزی هیرمند و هریرود خشکسالی شدید حاکم بوده است. در سرچشمه رودخانه‌های دجله و فرات در شرق ترکیه و شمال عراق، عمدتا خشکسالی متوسط برقرار بوده؛ هرچند در مناطق پایاب این دو رودخانه، در جنوب عراق، شرایط نرمال بوده است. در بالادست حوضه آبریز رودخانه ارس در ترکیه نیز شرایط خشکسالی متوسط بوده، اما در نواحی میانی حوضه آبریز رودخانه ارس، واقع در جنوب کشور ارمنستان، خشکسالی شدیدی تجربه شده است. در انتهای فصل پاییز سال ۱۴۰۴، متاثر از چند سال خشکسالی مداوم و نیز وقوع تابستان‌های گرم و افزایش مصارف، حجم سدهای کشور کاهش چشمگیری داشته و حجم ذخیره سدهای کشور به رقم کم سابقه ۱۷/۵ میلیارد مترمکعب رسیده است که افت ۲۲ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل از آن را نشان می‌دهد.

باتوجه به تداوم خشکسالی شدید در نواحی جنوبی البرز، سدهای واقع در این مناطق، که سهم مهمی نیز در تامین نیازهای شرب مراکز مهم جمعیتی در این مناطق دارند، با افت بی‌سابقه حجم ذخایر سدها مواجه شده‌اند. عمده سدهای کشور در پاییز سال ۱۴۰۴ افت ۱۱ شدید ذخایر آبی نسبت به مدت مشابه سال قبل از آن را تجربه کرده‌اند و سدهای واقع در استان گلستان به طور کامل از دسترس خارج شده‌اند. این وضعیت مبین این نکته است که تنوع استفاده از منابع آب باید به عنوان یک الزام در کشور مدنظر قرار گیرد و حداقل برای حفظ منابع اساسی تامین نیازهای شرب، حفاظت از سفره‌های زیرزمینی در اولویت باشد. باتوجه به افت ذخایر سدهای کشور و کاهش تقاضای شبکه برق، میزان تولید برقابی کشور نسبت به فصل تابستان ۱۴۰۴ به کمتر از یک پنجم رسیده و مجموع تولید فصل پاییز ۱۴۰۴ معادل ۱۰۲۸ مگاوات ساعت است. افت کم سابقه ذخایر سدهای کشور در فصل نخست سال آبی، نشان می‌دهد حتی حاکم شدن شرایط ترسالی خفیف یا نرمال در فصول بعد نیز به راحتی امکان بهبود وضعیت منابع آب سطحی را نخواهد داشت. مجموع اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بخش آب براساس قانون بودجه سال ۱۴۰۴ کل کشور بیش از ۶۰۸ هزار میلیارد ریال بوده که طی فصل پاییز، حدود ۲۴/۳ درصد از این اعتبارات تخصیص یافته است.

درواقع با فرض تخصیص خطی و در نظر گرفتن این نکته که تا انتهای تابستان سال ۱۴۰۴ نیمی از اعتبارات بخش آب تخصیص یافته است، تخصیص بودجه بخش آب تا انتهای فصل پاییز را می‌توان مطلوب در نظر گرفت. بررسی اهم تکالیف محول شده به دولت در قانون برنامه هفتم پیشرفت، از جمله راه‌اندازی سامانه ملی مرجع داده‌های آب و حسابداری آب، اصلاح ساختار و اساسنامه شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نیرو و استقرار مدیریت مشارکتی آب نه تنها از برنامه زمان‌بندی مدنظر قانون برنامه هفتم عقب‌تر بوده، بلکه رشد چشمگیری نیز نداشته‌اند. همچنین براساس زمان‌بندی ارائه شده در قانون برنامه هفتم پیشرفت، اجرای کامل احکام مرتبط با استقرار مدیریت مشارکتی آب و ایجاد بازار مبادله آب‌های نامتعارف مورد انتظار بوده است. باتوجه به پیشرفت مورد انتظار قانون، احکام مرتبط با تدوین سند و نقشه راه دیپلماسی آب کشور از رشد مناسبی برخوردار بوده، حتی پیشرفت آن جلوتر از زمان‌بندی برنامه است.

بحران آب در چهار تصویر

بحران آب در ایران ابعاد مختلفی دارد، از هدررفت آب در شبکه‌های توزیع و کاهش ذخایر سدها گرفته تا مشکلات مربوط به مدیریت منابع آبی و اجرای برنامه‌های مربوط به این بخش.

هدررفت ۳۲ درصدی آب شرب

حدود ۳۲ درصد از آب ورودی به شبکه توزیع آب شرب کشور به درآمد تبدیل نمی‌شود. این میزان برابر با ۲.۹ میلیارد مترمکعب آب و معادل ۱۳ هزار میلیارد تومان زیان اقتصادی است. استان‌های کهگیلویه و بویراحمد با ۵۷.۳ درصد و خوزستان با ۵۳.۴ درصد، بیشترین میزان آب به حساب نیامده را دارند.

مشکلات نظام تعرفه‌گذاری آب

یکی دیگر از مشکلات حوزه آب، نحوه تعیین تعرفه آب شرب و خدمات فاضلاب است. در این بخش، شفاف نبودن نحوه محاسبه قبض‌ها، مشخص نبودن جزئیات درآمد شرکت‌های آب و فاضلاب و ضعف نظارت بر عملکرد این شرکت‌ها از جمله چالش‌های موجود است. همچنین حمایت از خانوارهای کم‌درآمد و گروه‌های آسیب‌پذیر از طریق یارانه‌ها با مشکلاتی روبه‌روست. برای بهبود این وضعیت، شفافیت مالی شرکت‌های آب و فاضلاب و حمایت هدفمند از خانوارهای نیازمند مورد تاکید قرار گرفته است.

عقب‌ماندگی در اجرای برخی برنامه‌های آب

بررسی اقدامات مربوط به مدیریت منابع آب در برنامه هفتم پیشرفت نشان می‌دهد که برخی برنامه‌ها وضعیت مناسبی دارند، اما اجرای برخی دیگر با پیشرفت قابل توجهی همراه نبوده است. تدوین سند دیپلماسی آب پیشرفت قابل قبولی داشته، اما اصلاح ساختار شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نیرو و راه‌اندازی سامانه ملی مرجع داده‌های آب پیشرفت محسوسی نداشته‌اند.

پروژه‌های نیمه‌تمام و متوقف‌شده

یکی دیگر از مشکلات مدیریت آب، اجرا نشدن یا پیشرفت اندک برخی پروژه‌هاست. تعدادی از پروژه‌های مربوط به احیا و تعادل‌بخشی منابع آب زیرزمینی، با وجود گذشت بیش از یک دهه از تصویب، هنوز اجرا نشده‌اند یا پیشرفت بسیار کمی داشته‌اند. برخی از این پروژه‌ها با پیشرفت دو یا پنج درصدی روبه‌رو هستند و تعدادی نیز کاملا متوقف شده‌اند. تمرکز تصمیم‌گیری درباره منابع آب، نبود شفافیت کافی و اولویت دادن به برخی منافع سیاسی و اقتصادی از جمله مسائلی است که در این زمینه مطرح شده است. افزایش شفافیت، نظارت مستقل و مشارکت ذی‌نفعان در تصمیم‌گیری‌ها از جمله راهکارهای مطرح‌شده برای بهبود مدیریت منابع آب است.

چرا مرمت عمارت تاریخی امین‌لشکر به تاخیر افتاد؟

تخصیص ۲۰۰ میلیارد تومان برای بازسازی و مرمت



مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران با تشریح دلایل تاخیر در آغاز عملیات مرمت عمارت تاریخی امین لشکر در محله پامنار، گفت: فرآیند بررسی و تصویب طرح مرمت در وزارت میراث فرهنگی، الزامات قانونی مربوط به بناهای ثبت ملی و همچنین شرایط ناشی از جنگ ۱۲ و ۴۰ روزه و مشکلات پس ازآن، از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر زمان آغاز عملیات اجرایی پروژه بوده است.

به گزارش «آگاه» سید محمد ناظم رضوی با اشاره به آخرین وضعیت مرمت عمارت تاریخی امین‌لشکر در منطقه ۱۲ تهران، اظهار کرد: شرکت توسعه فضاهای فرهنگی پس از تحویل رسمی این بنا، مطالعات و طراحی طرح مرمت آن را آغاز کرده بود، اما پس از وقوع تخریب و آسیب به بخش‌هایی از عمارت، بلافاصله اقدامات حفاظتی و اضطراری شامل آوار برداری و ایمن سازی بنا را با نظارت کارشناسان و ناظران میراث فرهنگی در دستور کار قرار داد. وی افزود: اقدامات اولیه حفاظتی در کمتر از یک ماه انجام شد و پس از بررسی آسیب‌های وارد شده به بنا، ناچار شدیم طرح مرمت را مجددا بازنگری کنیم تا ضمن انطباق با شرایط موجود، قابلیت اجرایی داشته باشد.

مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران با تاکید بر اینکه عمارت امین لشکر در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده است، تصریح کرد: شهرداری تهران نمی‌تواند به صورت مستقل و بدون نظر، تایید و مجوز وزارت میراث فرهنگی در چنین بناهایی عملیات مرمتی انجام دهد و تمامی طرح‌ها و نقشه‌های اجرایی باید ابتدا در میراث فرهنگی بررسی و تصویب شوند. ناظم رضوی ادامه داد: نماینده اداره‌کل میراث فرهنگی استان تهران از ابتدای اقدامات حفاظتی در محل پروژه حضور داشته و بر روند فعالیت‌ها نظارت کرده است. بخشی از زمان صرف شده برای این پروژه نیز به فرآیند بررسی، تایید و ابلاغ طرح مرمت از سوی وزارت میراث فرهنگی بازمی‌گردد؛ فرآیندی که به دلیل ضرورت رعایت ضوابط حفاظتی و فنی بناهای ثبت ملی، نیازمند طی مراحل کارشناسی و اداری است. وی با اشاره به تصویب و ابلاغ طرح مرمت عمارت طی هفته‌های اخیر گفت: با نهایی شدن این فرآیند و دریافت تاییدیه‌های لازم، اکنون امکان تسریع در عملیات اجرایی فراهم شده و پروژه وارد مرحله عملیاتی شده است.

مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی افزود: مرمت عمارت امین لشکر به دلیل قرارگرفتن در محدوده تاریخی تهران و اهمیت آن از منظر هویت شهری و مسائل اجتماعی محله، از پروژه‌های اولویت دار شرکت توسعه فضاهای فرهنگی به شمار می‌رود. ناظم رضوی با اشاره به منابع مالی مورد نیاز این پروژه گفت: برای مرمت و احیای این پروژه تاریخی عمارت تاریخی حدود ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار پیش‌بینی شده است که متناسب با شرایط نقدینگی و نیازهای اجرایی، به تدریج تزریق خواهد شد. وی ادامه داد: تلاش می‌کنیم با در نظر گرفتن محدودیت‌های موجود، عملیات اجرایی پروژه امین لشکر را با سرعت مناسب پیش ببریم. برآورد ما این است که مرمت و احیای این بنا در بازه زمانی حدود دو سال به سرانجام برسد.

مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی افزود: محدوده پیرامونی این عمارت با برخی آسیب‌های اجتماعی مواجه است و این موضوع بر کیفیت زندگی ساکنان و شهروندان تاثیرگذاشته است. از زمان تحویل بنا نیز با استقرار نیروهای یگان حفاظت شهرداری تهران، علاوه بر صیانت از ساختمان، تلاش کرده‌ایم به افزایش امنیت محدوده کمک کنیم.

ناظم رضوی تاکید کرد: معتقدیم تکمیل عملیات مرمت و احیای عمارت امین لشکر می‌تواند به ساماندهی فضای تاریخی محله، ایجاد پاتوق‌های اجتماعی، ارتقای امنیت و بهبود کیفیت زندگی شهروندان کمک کند و این بنا را بار دیگر به بخشی فعال از حیات شهری پامنار تبدیل کند.

هفته یازدهم لیگ برتر و لغو دوباره مسابقات

مس شهربابک؛ تنها تیم بدون برد جدول

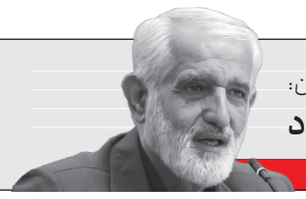
عماد خورشیدطلب: هفته یازدهم لیگ برتر با لغو سه بازی نماینده‌های فوتبال کشورمان در آسیا و برگزاری ۶ مسابقه طی دو روز جمعه و شنبه گذشته به پایان رسید. در ادامه به بررسی این هفته از مسابقات لیگ برتر فوتبال پرداخته‌ایم.

اولین مسابقه از هفته یازدهم که قرار بود روز پنج شنبه هفتم آبان به میزبان فجرسپاسی بین شیرازی‌ها و تبریزی‌ها برگزار شود به دلیل حضور تیم تراکتور در آسیا لغو شد تا بی‌نظمی در جدول مسابقات بیش از پیش به چشم بیاید. در روز دوم هفته یازدهم (جمعه هشت آبان) ذوب‌آهن میزبان استقلال خوزستان بود که این مسابقه با تساوی صفر- صفر به پایان رسید تا ذوب‌آهن با ۹ امتیاز در رده پانزدهم و استقلال خوزستان با ۱۰ امتیاز در رده چهاردهم جدول قرار بگیرند.

دومین مسابقه در این روز بین دو تیم ملوان و چادرملو اردکان در شهر انزلی برگزار شد که انزلی‌چی‌ها نتوانستند از میزبانی خود استفاده کنند و با نتیجه دو- یک مغلوب حریف یزدی خود شدند. ملوان در این بازی ابتدا به گل رسید اما در ادامه نتوانست از گل خود به خوبی دفاع کند و دو گل دریافت کرد تا مازیار زارع بعد از این باخت خانگی استعفا بدهد. البته هنوز مشخص نیست هیات مدیره ملوان با این استعفا موافقت کند هرچند زارع در صحبت‌هایش تاکید به جدایی داشت و حتی حاضر نشد بازی بعدی تیمش را به خودش فرصت بدهد. ملوان بعد از این باخت و کسر دو امتیاز به دلیل اتفاقات بازی با تراکتور در رده یازدهم جدول جا خوش کرده است اما چادرملو در رده ششم جدول روزهای خوبی را تجربه می‌کند.

خیبرخرم‌آباد هم این هفته میزبان سپاهان بود که نتیجه را دو- یک به زردپوشان اصفهانی واگذار کرد. از دید فرازکمالوند، سرمربی خیبر داوری این مسابقه حرف و حدیث‌های زیادی داشت و کمالوند در نشست خبری بعد از مسابقه به اشتباهات داوری اشاره کرد و خواستار رسیدگی مسئولان شد. با این نتیجه خیبری‌ها با ۱۴ امتیاز در رده هشتم جدول جای گرفتند و سپاهان با ۲۳ امتیاز در رده دوم جدول و پشت سر پرسپولیس صدرنشین قرار گرفت. مسابقه استقلال تهران با شمس آذر قزوین به دلیل حضور آبی‌پوشان در آسیا لغو شد. استقلالی‌ها با یک بازی کمتر نسبت به سه تیم بالای جدول و با ۲۰ امتیاز در رده چهارم جدول قرار دارند اما قزوینی‌ها با هفت امتیاز در انتهای جدول (شانزدهم) جای گرفته‌اند. در ادامه، فولاد که این روزها با حمید مطهری خوب نتیجه می‌گیرد با یک گل از سد آلومینیوم اراک گذشت. فولاد با این نتیجه و کسب ۲۲ امتیاز از ۱۱ مسابقه رده سوم جدول را به خود اختصاص داد اما آلومینیوم با پیروز قربانی و کسب ۱۴ امتیاز از همین تعداد مسابقه در رده هفتم جدول جای گرفت. در ادامه و روز شنبه نساجی مازندران میزبان پرسپولیس تهران بود. نیمه اول این مسابقه بدون گل به پایان رسید اما در نیمه دوم پرسپولیس از معدود فرصت‌های خود به خوبی استفاده کرد و توانست با یک گل از سد تیم شهر خسته عبور کند. در پایان این هفته قرمزپوشان تهرانی با کسب ۲۳ امتیاز از ۱۱ مسابقه همچنان صدر جدول را حفظ کردند اما نساجی چی‌ها با کسب ۱۱ امتیاز از ۱۱ مسابقه در رده دوازدهم جدول به کار خود پایان دادند. در ادامه مس شهربابک که همچنان تیم بدون برد جدول مسابقات است، میزبان پیکان تهران بود. مسی‌ها در این مسابقه هم نتوانستند راه به جایی ببرند و با خوردن سه گل و زدن یک گل نتیجه را به تهرانی‌ها واگذار کردند تا همچنان در قعر جدول قرار داشته باشند و یکی از کاندیداهای سقوط لقب بگیرند. اما پیکانی‌ها با این برد و کسب ۱۳ امتیاز در رده یازدهم جدول قرار گرفتند. مسابقه بعدی بین صنعت نفت آبادان و گل‌گهر سیرجان هم به دلیل حضور سیرجانی‌ها در آسیا لغو و به زمان دیگری موکول شد. در پایان با آرزوی سربلندی تیم‌های فوتبال کشورمان در آسیا امیدواریم لغو مسابقات نمایندگان فوتبال کشورمان در لیگ برتر به دلیل حضور در آسیا برای این تیم‌ها نتیجه خوبی به همراه داشته باشد و نمایندگان کشورمان (تراکتور، استقلال و گل‌گهر) بتوانند نتایج خوبی کسب و آبروداری کنند.





پرویز سروری، نایب‌رئیس شورای شهر تهران:

ظرفیت جابه‌جایی مترو تهران با ورود واگن‌های جدید، دو برابر می‌شود

دوشنبـه/۱۱ آبان ۱۴۰۵/ شماره ۶۷۹

پزشکی ایران در دوراهی افزایش ظرفیت و ارتقای علمی گرفتار شده است

کمیت در برابر کیفیت



مینا یاری، خبرنگار گروه جامعه: افزایش ظرفیت پذیرش دانشجوی پزشکی و دندانپزشکی که با هدف جبران کمبود پزشک، بهبود دسترسی مناطق محروم به خدمات درمانی و ارتقای سرانه پزشک در کشور به تصویب رسید، حالا پس از چند سال اجرا به یکی از چالش‌های جدی نظام آموزش عالی سلامت تبدیل شده است. از یک طرف، شورای عالی انقلاب فرهنگی بر ضرورت تداوم افزایش ظرفیت و جلوگیری از کمبود پزشک در سال‌های آینده تاکید داشته و از سوی دیگر، وزارت بهداشت و جمعی از مسئولان و کارشناسان حوزه سلامت معتقدند رشد تعداد دانشجویان بدون توسعه متناسب زیرساخت‌های آموزشی، بیمارستانی و نیروی انسانی، کیفیت تربیت پزشک را با مخاطره روبه‌رو می‌کند. اختلافی که سرانجام به انتقال بخشی از ظرفیت پذیرش سال ۱۴۰۵ به سال ۱۴۰۶ و بازنگری در نحوه تعیین ظرفیت سال آینده انجامید.

از سرانه ۱۳ پزشک تا هدف‌گذاری ۲۰ پزشک در هر ۱۰ هزار نفر

ماجرای افزایش ظرفیت پزشکی به سال ۱۴۰۰ بازمی‌گردد؛ زمانی که شورای عالی انقلاب فرهنگی با استناد به پایین بودن سرانه پزشک در کشور و ضرورت تقویت نظام سلامت، سیاست افزایش ظرفیت پذیرش پزشکی عمومی را در دستور کار قرار داد. در آن مقطع، سرانه پزشک کشور حدود ۱۳ پزشک به ازای هر ۱۰ هزار نفر جمعیت اعلام شده بود و هدف‌گذاری رسیدن به ۲۰ پزشک به ازای هر ۱۰ هزار نفر تا سال ۱۴۱۰ صورت گرفت. بر اساس مصوبه جلسه ۸۵۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی در هفتم دی ۱۴۰۰، وزارت بهداشت موظف شد ظرفیت پذیرش پزشکی عمومی دانشگاه‌ها را از سال ۱۴۰۱، به مدت حداقل چهار سال، سالانه ۲۰ درصد نسبت به سال قبل افزایش دهد. افزایش ظرفیت دندانپزشکی نیز در قالب برنامه‌ای پلکانی دنبال شد.

در توجیه این تصمیم، چند مسئله مورد توجه قرار داشت؛ کمبود پزشک در مناطق محروم و کم برخوردار، فاصله سرانه پزشک کشور با اهداف تعیین‌شده، نگرانی از فرسودگی کادر درمان، احتمال افزایش نیاز به خدمات پزشکی در سال‌های آینده به دلیل سالمندی جمعیت و ضرورت افزایش تاب‌آوری نظام سلامت در مواجهه با بحران‌هایی مانند همه‌گیری‌ها. موافقان همچنین معتقد بودند محدود ماندن ظرفیت پذیرش پزشکی، امکان ورود داوطلبان مستعد به این رشته را کاهش می‌دهد و افزایش ظرفیت می‌تواند به توزیع بهتر نیروی انسانی در سراسر کشور کمک کند.

چرا وزارت بهداشت با افزایش شتاب‌زده مخالفت کرد؟

با وجود اهداف اعلام شده، اجرای مصوبه از همان ابتدا با مخالفت‌هایی روبه‌رو شد. وزارت بهداشت و بخش قابل توجهی از جامعه دانشگاهی معتقد بودند تعیین ظرفیت پذیرش باید بر اساس توان واقعی دانشگاه‌ها انجام شود، نه صرفا بر مبنای یک هدف کمی برای افزایش سرانه پزشک.

استدلال اصلی مخالفان این بود که آموزش پزشکی با بسیاری از رشته‌های دانشگاهی تفاوت دارد. بخش مهمی از این آموزش در بیمارستان، درمانگاه، آزمایشگاه و محیط واقعی ارائه خدمات سلامت انجام می‌شود و افزایش تعداد دانشجویان بدون افزایش تخت‌های آموزشی، تعداد اعضای هیات علمی، تجهیزات، فضای کلاس و امکانات بالینی، امکان آموزش استاندارد را محدود می‌کند. از سوی دیگر، مخالفان به این نکته اشاره می‌کنند که افزایش تعداد دانشجویان لزوما به معنای افزایش دسترسی مردم به پزشک نیست. اگر فارغ‌التحصیلان پس از پایان تحصیل در کلان‌شهرها متمرکز شوند یا برای ادامه فعالیت به خارج از کشور مهاجرت کنند، افزایش ظرفیت دانشگاه‌ها الزاما مشکل مناطق محروم را برطرف نخواهد کرد.

در این میان، برخی موافقان افزایش ظرفیت، مخالفت‌های جامعه پزشکی را ناشی از تعارض منافع و نگرانی از افزایش عرضه نیروی پزشکی می‌دانستند؛ موضوعی که منتقدان آن را تقلیل دادن یک بحث کارشناسی درباره کیفیت آموزش به انگیزه‌های صنفی تلقی کردند.

دو نگاه متفاوت به آینده نیروی پزشکی

استدلال موافقان افزایش ظرفیت تنها به وضعیت فعلی سرانه پزشک محدود نمی‌شود. آنها معتقدند برای محاسبه نیاز آینده کشور باید خروج پزشکان از چرخه خدمت، مهاجرت، بازنشستگی و افزایش نیازهای درمانی ناشی از سالمندی جمعیت نیز در نظر گرفته شود.

امیرحسین بانکی‌پور، عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی، با اشاره به خروج سالانه حدود سه تا پنج درصدی پزشکان از چرخه خدمت، معتقد است اگر این میزان در برنامه‌ریزی نیروی انسانی لحاظ نشود، کشور در سال‌های آینده با کمبود پزشک مواجه خواهد شد. او همچنین بر هدف برنامه هفتم پیشرفت برای دستیابی به سرانه ۲.۳ پزشک به ازای هر هزار نفر جمعیت تاکید کرده است. در مقابل، منتقدان می‌گویند حتی اگر کشور در آینده به پزشکان بیشتری نیاز داشته باشد، راه تامین این نیاز صرفا افزایش تعداد دانشجویان نیست. باید همزمان برای نگهداشت پزشکان، توزیع عادلانه متخصصان، تامین منابع مالی دانشگاه‌ها و تقویت زیرساخت‌های آموزشی برنامه‌ریزی کرد.

۷۵ هزار دانشجوی پزشکی و زنگ خطر زیرساخت‌ها

با گذشت چند سال از اجرای مصوبه، ابعاد مشکلات آموزشی بیشتر مورد توجه قرار گرفت. وزارت بهداشت اعلام کرده است که شمار دانشجویان پزشکی کشور به حدود ۷۵ هزار نفر رسیده است. مسئولان آموزشی این وزارتخانه معتقدند افزایش پذیرش در مدت چهار سال، در برخی دانشگاه‌ها شمار دانشجویان را نسبت به سال مبنا تقریبا دو برابر کرده، در حالی که توسعه زیرساخت‌ها با همین سرعت پیش نرفته است.

این نگرانی تنها به دانشگاه‌های بزرگ محدود نیست. راه‌اندازی دانشکده‌های پزشکی جدید در شهرهای مختلف نیز این پرسش را مطرح کرده که آیا همه این مراکز از تعداد کافی استاد، بیمار آموزشی و امکانات لازم برای آموزش عملی برخوردارند یا خیر. محمد رئیس‌زاده، رئیس سازمان نظام پزشکی کشور، در گفت‌وگو با خبرنگار روزنامه «آگاه» با انتقاد از روند افزایش ظرفیت، وضعیت برخی دانشکده‌های تازه‌تاسیس را نگران‌کننده توصیف کرد و گفت: حدود ۴۸ درصد متخصصان کشور در پنج کلان‌شهر مستقر هستند و مشکل اصلی ما توزیع نامتوازن متخصصان است. میانگین سرانه پزشک کشور حدود ۱۹ تا ۲۰ پزشک به ازای هر ۱۰ هزار نفر است، اما این میانگین واقعیت توزیع پزشک در استان‌ها را نشان نمی‌دهد. او با اشاره به تجربه حضور خود در کلاس درس دانشگاه گفت: حتی برای نشستن استاد نیز فضای کافی وجود نداشته و ناچار شده است از بیرون صندلی بیاورد. رئیس‌زاده همچنین با نام بردن از دانشکده‌های تازه‌تاسیس در شهرهایی مانند گراش، لار، سراب، مراغه و بهبهان، خواستار ارزیابی کیفیت آموزش در این مراکز شد.

به گفته رئیس سازمان نظام پزشکی، دانشکده‌هایی که از نظر تعداد اعضای هیات علمی، بیمار آموزشی و امکانات بالینی با استانداردهای لازم فاصله دارند، باید اعتبارسنجی شوند و در صورت نداشتن شرایط لازم، درباره ادامه فعالیت آنها تصمیم‌گیری شود. او همچنین معتقد است برای رفع کمبود پزشک در مناطق محروم باید به جای اتکای صرف به افزایش ظرفیت، بسته‌های تشویقی و سیاست‌های موثر برای ماندگاری پزشکان در این مناطق اجرا شود.

ظرفیت ۱۴۰۶ چگونه تعیین شد؟

در تازه‌ترین تصمیم، شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی در هفتم آبان ۱۴۰۵، چارچوب پذیرش پزشکی و دندانپزشکی عمومی برای سال ۱۴۰۶ را تعیین کرد. بر اساس این مصوبه، افزایش سالانه ۲۰ درصدی ظرفیت پزشکی و افزایش پلکانی ظرفیت دندانپزشکی تا سال ۱۴۰۵ همچنان مورد تایید شورا است، اما ظرفیت پذیرش سال ۱۴۰۶ با در نظر گرفتن ظرفیت کل سال ۱۴۰۵ و کسر ظرفیت منتقل‌شده از آن سال محاسبه می‌شود. همچنین ۳۰ درصد ظرفیت مربوط به سال ۱۴۰۶ برای پذیرفته‌شدگان آزمون ۱۴۰۵ در نظر گرفته شده و اختلاف ظرفیت محاسبه‌شده برای کنکور ۱۴۰۶ قرار است از طریق افزایش پذیرش در سایر رشته‌های گروه پزشکی، متناسب با نیاز نظام سلامت، جبران شود.

در این مصوبه، وزارت بهداشت مکلف شده است ظرف ۶ ماه برنامه تامین نیروی انسانی مورد نیاز رشته‌های علوم پزشکی در مناطق محروم را با تاکید بر بومی‌گزینی و حمایت مالی از دانش‌آموختگانی که در این مناطق خدمت می‌کنند، به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه کند. اصلاح سهمیه‌ها، ایجاد مسیرهای جذاب برای جذب استعدادهای برتر در رشته‌های راهبردی و بازنگری در برنامه‌های آموزشی با هدف افزایش بهره‌وری ظرفیت موجود نیز از دیگر ماموریت‌های تعیین‌شده برای این وزارتخانه است.

به نظر می‌رسد افزایش ظرفیت اگر با سرمایه‌گذاری در دانشگاه‌ها، توسعه بیمارستان‌های آموزشی، جذب استادان و سیاست‌های ماندگاری پزشکان همراه نباشد، ممکن است صرفا تعداد دانشجویان را افزایش دهد، بدون آنکه دسترسی مردم به خدمات درمانی با همان نسبت بهبود پیدا کند.

در مقابل، محدود کردن پذیرش نیز بدون محاسبه دقیق نیازهای آینده، میزان مهاجرت و بازنشستگی پزشکان و تغییرات جمعیتی، می‌تواند نظام سلامت را در سال‌های بعد با کمبود نیروی انسانی روبه‌رو کند. بنابراین مسئله اصلی دیگر انتخاب میان افزایش یا کاهش ظرفیت به صورت مطلق نیست؛ بلکه تعیین ظرفیت بر اساس نیاز واقعی کشور، توان آموزشی دانشگاه‌ها و برنامه‌ای روشن برای توزیع و نگهداشت پزشکان است.

بازار خودرو زیر فشار کاهش تولید، انباشت تقاضا و افت قدرت خرید خانوارها

خرید یک پژو قدیمی هم برای مردم به آرزو تبدیل شده است!

بازار خودرو در ایران، دیگر صرفا با افزایش قیمت‌ها مواجه نیست؛ بلکه به نقطه‌ای رسیده که دسترسی به خودرو، حتی از نوع قدیمی و اقتصادی آن، برای بخش بزرگی از جامعه دشوار و دورازدسترس شده است. در شرایطی که قدرت خرید خانوارها زیر فشار تورم عمومی کاهش یافته، خودرو نیز به جای آنکه کالایی مصرفی و متناسب با نیاز خانوار باشد، به عرصه‌ای برای کسب سود و حفظ ارزش سرمایه تبدیل شده است. از سوی دیگر، کاهش تیراژ تولید، محدودیت عرضه، قیمت‌گذاری دستوری و انباشت تقاضا در سال‌های گذشته، تعادل بازار را برهم زده و فاصله قیمت کارخانه و بازار را افزایش داده است. حاصل این وضعیت، بازاری ملتهب و نابرابر است که در آن حتی خرید یک پژو قدیمی نیز به آرزویی دست‌نیافتنی برای بسیاری از متقاضیان تبدیل شده است؛ وضعیتی که ریشه‌های آن را باید فراتر از نوسانات مقطعی قیمت و در ساختار اقتصاد و صنعت خودرو جست‌وجو کرد.

سعید مدنی، کارشناس صنعت خودرو در رابطه با چرایی وضعیت امروز بازار خودرو و علل افزایش شدید قیمت‌ها در این بازار، به «ایسنا» گفت: امروز در بخش‌های دیگر اقتصادی نظیر مواد غذایی، لوازم خانگی و وسایل الکترونیکی نیز شاهد رشد چشمگیر قیمت‌ها هستیم، اما تفاوت بنیادینی میان خودرو و سایر اقلام وجود دارد که آن کالاها عمدتا مشمول نظام قیمت‌گذاری دستوری نیستند و برخی از آنها مانند اقلام خوراکی اصولا قابل نگهداری طولانی‌مدت به شمار نمی‌روند و خرید آنها بر اساس نیاز و مصرف واقعی صورت می‌گیرد. وی افزود: حتی در بازار لوازم خانگی نیز به رغم جهش‌های قیمتی، خریدار بر پایه احتیاج روزمره کالا را تهیه می‌کند یا برای جلوگیری از تورم سال آتی خرید خود را جلو می‌اندازد، اما هیچ‌کس یخچال را دم در کارخانه یا نمایندگی با قصد فروش فوری با قیمت بالاتر خریداری نمی‌کند. مقوله خودرو کاملا متفاوت است؛ خودرو از مدت‌ها پیش دارای یک سود آنی و سود آتی شده و کسی که می‌تواند برنده خودرو شود این شانس را دارد که خودرو خود را با فاصله ۳۰ تا ۹۰ درصدی بیشتر از قیمت کارخانه در بازار به فروش برساند که وجود چنین سود آنی چشمگیری موجب شده تا نقدینگی و پول‌های سرگردان راهی این بازار شوند و این بخش را به‌شدت متورم و حبابی کنند.

افت تیراژ تولید و انباشت تقاضا

مدنی عامل دوم بحران قیمت‌ها را کاهش شدید عرضه دانست و تصریح کرد: در کنار نظام قیمت‌گذاری دستوری، مسئله دیگر کاهش تولید و عرضه توسط شرکت‌های خودروسازی است و تیراژ تولید هم در میان مونتاژکاران و هم در شرکت‌های تولیدکننده داخلی به‌شدت کاهش یافته است؛ هرچند یکی از دو شرکت بزرگ خودروسازی با مدیریت بخش خصوصی تا حدی وضعیت بهتری دارد، اما در مجموع وضعیت تولید در صنعت خودروسازی بیانگر کاهش تولید و عدم توان عرضه مناسب با تقاضای بازار دارد و خودروسازها عملا با کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت خود فعالیت می‌کنند. وی در ادامه خاطرنشان کرد: ما با یک تقاضای انباشته از سال‌های قبل مواجه هستیم؛ چراکه طی هفت تا هشت سال گذشته هیچ یک از خودروسازان نتوانسته‌اند با ظرفیت اسمی کار کنند و خطوط آنها عموما با ۵۰ تا ۶۰ درصد ظرفیت فعال بوده و در چنین وضعیتی تقاضای بازار مرتبا افزایش یافته و در سال جاری نیز اوضاع تولید بسیار نامناسب‌تر و فاجعه‌بار شده که برآیند این کمبود عرضه و انباشت تقاضا، جهش کنونی قیمت‌ها است.

ضرورت آرایش اقتصاد جنگی در مواجهه با محاصره و تحریم‌ها

این کارشناس صنعت خودروسازی اظهار کرد: چشم‌انداز صنعت و بازار خودرو تابعی از چشم‌انداز اقتصاد کشور است و نمی‌توان همه چیز را عادی و بدون اشکال نشان داد و تنها به وجود ذخایر دلخوش کرد. کشوری که با شرایط جنگ اقتصادی و نظامی دست‌وپنجه نرم می‌کند، باید مدیریتی متناسب با این فضا داشته باشد.

مدنی گفت: ما بیش از ۲۰ تا ۲۵ سال است که درگیر نبرد تمام عیار اقتصادی و تحریم‌ها هستیم که با شدت گرفتن اقدامات اخیر و محاصره دریایی ابعاد تازه‌تری یافته است؛ بنابراین در چنین شرایطی باید یک برنامه مدون اقتصادی منطبق بر



الزامات جنگی طراحی و اجرا شود. به دلیل تعلل در اجرای این اصلاحات طی سال‌های گذشته، اکنون ساماندهی امور مانند تجویز نسخه برای یک بیمار سرطانی شده که بیماری او به‌شدت پیشرفت کرده است.

این کارشناس صنعت خودرو گفت: در اقتصاد جنگی، کشورهایی مانند ژاپن و آلمان پس از جنگ جهانی رویکرد کنترل مصرف، مهار اسراف و جلوگیری قاطع با مفاسد اقتصادی و کاهش فاصله طبقاتی را در اولویت خود قرار دادند تا با کاهش رانت‌های اقتصادی - سیاسی بتوانند حس برابری، اعتماد عمومی و همراهی همه اقشار جامعه را جلب کنند. دولت با وجود تمام دشواری‌ها تا امروز تلاش کرده زنجیره تامین مواد غذایی جامعه با بحران مواجه نشود و از این حیث مشکلی ایجاد نشده، اما چالش اصلی ما تعمیق شکاف طبقاتی در دهه‌های گذشته است، در ۲۰ سال اخیر طبقه‌ای به‌شدت منتفع و ثروتمند و در مقابل اقشاری به‌شدت تضعیف شده‌اند و عملا طبقه متوسط که باید نقش آفرین اصلی در شرایط ویژه اقتصادی باشد، تحلیل رفته است. وی با اشاره به ضرورت بازسازی اعتماد عمومی برای همراهی با سیاست‌های اقتصادی گفت: وقتی طبقات محروم احساس کنند نابرابری گسترده حاکم است یا هر روز اخبار پرونده‌های تخلف، رانت و حیف‌ومیل منابع در رسانه‌ها منتشر شود و مکانیزم‌های نظارتی به‌موقع عمل نکرده باشند، انگیزه و همراهی عمومی برای مشارکت در عبور از بحران‌های اقتصادی تحلیل می‌رود.

این کارشناس صنعت خودرو در پایان هشدار داد: امروز حتی خرید یک خودرو پژو که محصول سه دهه قبل کشور فرانسه است برای مردم ایران به آرزو بدل شده و برای برون‌رفت از این وضعیت، دولت باید فضای کسب‌وکار و راهبردهای خود را دقیقا بر مبنای شرایط جنگی بازآرایی کرده و مهم‌تر از همه با هرگونه رانت‌خواری و فساد برخورد شفاف و بدون مسامحه انجام دهد.

معوقات تعرفه پرستاری از یک سال به ۶ ماه رسید

معاون پرستاری وزارت بهداشت با بیان اینکه میانگین مطالبات تعرفه‌های پرستاری حدود ۶ ماه است، اظهار کرد: وزیر بهداشت، معاونت‌های توسعه و پرستاری وزارت بهداشت و سازمان صنفی حوزه پرستاری در راستای مطالبات پرستاران همسو هستند و برای کسب رضایت همکاران تلاش می‌کنیم تا بتوانیم رضایت این گروه را جلب کنیم.

دکتر عباس عبادی درباره مطالبات تعرفه‌های پرستاری اظهار کرد: باید بدانیم که موضوع تعرفه‌های پرستاری با اضافه‌کار و حقوق ماهانه متفاوت است. مطالبات در زمینه تعرفه‌های پرستاری تا مدتی طبیعی است؛ چرا که اسناد باید به بیمه‌ها ارائه شود و بیمه‌ها نیز نسبت به پرداخت بدهی‌های خود اقدام کنند.

او ادامه داد: براساس قانون، بیمه‌ها موظف هستند که ۶۰ درصد اسناد دریافتی را با دریافت اسناد پرداخت کنند و برای پرداخت مابقی تعهدات خود نیز سه ماه فرصت دارند. بنابراین، سه ماه تاخیر در زمینه پرداخت تعرفه‌ها طبیعی است و مازاد بر این زمان، مشکل بیمه‌ها و دانشگاه‌های علوم پزشکی است.

معاون پرستاری وزارت بهداشت درباره مطابات تعرفه‌های پرستاران گفت: میانگین مطالبات تعرفه‌های پرستاران طی دو سال گذشته حدود یک سال بود؛ در حال حاضر، میانگین مطالبات پرستاران در این زمینه حدود ۶ ماه است. کاهش مطالبات تعرفه‌های پرستاران به این معنا است که در مسیر رو به جلو حرکت می‌کنیم.

عبادی با بیان اینکه توجه به نیروی انسانی در کانون توجه قرار دارد، توضیح داد: وزارت بهداشت، شعار «توجه به نیروی انسانی» را سرلوحه خود قرار داده و با استفاده از روش‌ها و شیوه‌های گوناگون تلاش می‌کند که تاخیر در پرداخت‌ها را به کم‌ترین حالت ممکن برساند؛ چرا که نیروی انسانی، مهم‌ترین رکن نظام سلامت به‌شمار می‌رود.

او گفت: وزیر بهداشت، معاونت‌های توسعه و پرستاری وزارت بهداشت و سازمان صنفی حوزه پرستاری در راستای مطالبات پرستاران همسو هستند و برای کسب رضایت همکاران خود تلاش می‌کنیم تا بتوانیم رضایت این گروه را جلب کنیم.

اجرای طرح توزیع مستقیم لاستیک و روغن موتور در تهران



در راستای اجرای طرح تنظیم بازار و تسهیل دسترسی مصرف‌کنندگان به لاستیک و روغن موتور، توزیع مستقیم این محصولات در واحدهای صنفی منتخب تهران آغاز شده است و به گفته مسئولان صنفی، با تکمیل فرآیند تامین، سایر واحدهای مشمول نیز طی روزهای آینده به شبکه توزیع اضافه خواهند شد.

او اخر مهرماسال، در پی برنامه‌ریزی برای تنظیم بازار لاستیک و روغن موتور و تسهیل دسترسی مصرف‌کنندگان به این محصولات، اعلام شد که طرح عرضه مستقیم این کالاها از اول آبان به صورت آزمایشی در ۳۰۰ نقطه تهران آغاز می‌شود. بر اساس سازوکار اعلام‌شده، قرار بود لاستیک مورد نیاز از تولیدکنندگان داخلی و روغن موتور از چهار کارخانه اصلی تامین و از طریق تعاونی‌های مرتبط در اختیار واحدهای صنفی دارای مجوز قرار گیرد تا این محصولات با نظارت اتحادیه و بر اساس قیمت تعیین‌شده از سوی کارخانه‌ها، با احتساب سهم محدود توزیع، به دست مصرف‌کنندگان برسد. با این حال، پس از اعلام آغاز طرح، موضوع نحوه اجرای آن و میزان دسترسی مردم به مراکز عرضه در هاله‌ای از ابهام قرار داشت؛ موضوعی که اکنون با اظهارات مسئولان صنفی، جزئیات بیشتری از آن مشخص شده است.

در همین رابطه، قاسم نوده فراهانی، رئیس اتاق اصناف ایران اعلام کرد: توزیع مستقیم لاستیک و روغن موتور در برخی واحدهای صنفی منتخب در حال انجام است و با هماهنگی‌های صورت‌گرفته، قرار است طی روزهای آینده توزیع این محصولات به سایر واحدهای صنفی نیز گسترش یابد. بر این اساس، اگرچه توزیع لاستیک و روغن موتور در بخشی از شبکه صنفی آغاز شده است، اظهارات رئیس اتاق اصناف ایران نشان می‌دهد تکمیل فرآیند تامین و توزیع در تمامی واحدهای پیش‌بینی‌شده همچنان در دستور کار قرار دارد.

عرضه لاستیک در ۱۳۰ تا ۱۵۰ واحد صنفی تهران

رضا عباس‌آبادی، رئیس کمیسیون تخصصی لاستیک و روغن خودرو نیز درباره وضعیت عرضه لاستیک در بازار اظهار کرد: در حال حاضر حدود ۱۳۰ تا ۱۵۰ واحد صنفی در سطح شهر، از جمله در مناطق شادآباد، سرچشمه و شوش، در زمینه عرضه لاستیک فعالیت دارند و شهروندان می‌توانند با مراجعه به این مراکز، لاستیک مورد نیاز خود را تهیه کنند. وی با اشاره به فعالیت نمایندگی‌های عرضه لاستیک ایرانی افزود: در برخی از این مراکز، بنرهای اطلاع‌رسانی نصب شده تا شهروندان بتوانند مراکز عرضه را شناسایی کرده و برای دریافت لاستیک به آنها مراجعه کنند. عباس‌آبادی با اشاره به وضعیت تقاضا در بازار گفت: با توجه به فراوانی لاستیک در بازار، در حال حاضر استقبال چندانی از خرید این محصول مشاهده نمی‌شود.

نظارت بر نحوه توزیع لاستیک و روغن موتور

در همین راستا مریوان قادرپور، بازرس اتاق اصناف تهران نیز در جریان بازدید از واحدهای توزیع‌کننده روغن موتور و لاستیک دولتی اظهار کرد: بازرسان در سطح شهر در حال بررسی و نظارت هستند تا توزیع مناسب این کالاها انجام شود. در جریان این نظارت‌ها مشاهده شد واحدهای مشمول توزیع لاستیک دولتی بنرهای اطلاع‌رسانی نصب کرده‌اند و واحدهایی که این اقدام را انجام نداده‌اند، شفافیت لازم در فرآیند توزیع را رعایت نکرده‌اند. همچنین در بررسی‌های انجام‌شده در سامانه مربوطه، خروج لاستیک‌های عرضه‌شده نیز ثبت شده است.

توزیع روغن موتور در روزهای آینده گسترش می‌یابد

در بازار روغن موتور نیز مجید فراهانی، رئیس اداره نظارت فرآورده‌های نفتی و سوختی سازمان حمایت، در واکنش به اطلاع‌رسانی‌های انجام‌شده درباره دریافت نکردن روغن موتور از سوی برخی واحدها اظهار کرد: جلساتی با واحدهای تولیدی برگزار و مقرر شده توزیع مناسبی انجام دهند. خرده‌فروشان روغن موتور و لاستیک که تاکنون سهمیه خود را دریافت نکرده‌اند، به تدریج و طی روزهای آینده سهمیه خود را دریافت خواهند کرد.

آگاه/ روزنامه گروه رسانه‌ای مهر
مدیرمسئول: محمدمهدی رحمتی
سردبیر: امیر اسماعیلی
دبیر تحریریه: رضا ظریفی
مدیر داخلی: عماد خورشیدطلب
دبیران گروه‌ها: هادی رضایی سیاست | سید مرتضی مفیدنژاد پرونده‌های ویژه
مجتبی مشهدی محمد فرهنگ

خیابان رازی، خیابان هاشمی فر، ساختمان ابن سینا
۹۲۰۰۴۷۱۶ - ۰۲۱ کد پستی: ۱۱۳۳۸۳۵۵۱۳
www.Agaah.ir m@agaah.ir agaah_ir

روزنامه گروه رسانه‌ای مهر
روزنامه آگاه
۶۷۹

دوشنبه
۱۱ آبان ماه ۱۴۰۵
۲۲ جمادی الاول ۱۴۴۸ | ۲ نوامبر ۲۰۲۶

اذان صبح	۰۵:۰۰
اذان ظهر	۱۱:۴۸
اذان مغرب	۱۷:۲۹
نیمه‌شب‌شرعی	۲۳:۰۵

کاغذی

کمک‌هزینه برای کتاب‌خوانی ورزشی

صندوق ملی هنر آمریکا برای اجرای برنامه های کتاب خوانی با موضوع ورزش، کمک‌هزینه هایی از پنج تا ۳۰ هزار دلار (یک تا هشت میلیارد تومان) در نظر گرفته است.
این صندوق در فراخوان تازه طرح «همه با هم بخوانیم» ۱۸ کتاب ورزشی معرفی کرده که برگزارکنندگان می توانند یکی را برای کتاب خوانی جمعی انتخاب کنند. موضوع کتاب ها از بوکس و بسکتبال تا شنا، موج سواری، تنیس و هاکی روی یخ متنوع است؛ قالب‌ها هم جالبند.
رمانی درباره هشت دختر بوکسور، خاطرات یک موج سوار، داستان مصور بسکتبال دبیرستانی و روایت واقعی قهرمانی یک تیم قایقرانی. کتابخانه‌ها و نهادهای فرهنگی با انتخاب یک کتاب و همکاری مراکز محلی، نشست‌های گفت وگو، کارگاه های نویسندگی و رویدادهای فرهنگی برگزار می کنند. نهادهای فرهنگی میزبان المپیک ۲۰۲۸ دو سال پیش از برگزاری این رویداد برنامه‌ریزی می‌کنند تا با بهره‌گیری از شور و اشتیاق ورزشی مردم، مخاطبان تازه‌ای برای کتاب خوانی جذب کنند و بازار کتاب‌های ورزشی را رونق دهند.

اسکرین‌شات تله‌ای برای تنبلی حافظه

اسکرین شات گرفتن از نکات آموزشی، دستورهای پخت یا مطالب مهم به یکی از عادت های روزمره ما تبدیل شده است. پژوهش های جدید روان‌شناسی زنگ خطر را به صدا درآورده و نشان داده‌اند که این عادت رایج برخلاف تصور عموم، کمکی به حافظه نکرده و احتمال فراموش کردن مطالب را به‌طور چشمگیری افزایش می‌دهد.
حقیقت این است که گالری های دیجیتال گوشی همراه ما به آرامگاهی از تصاویر فراموش‌شده تبدیل شده است. براساس برآوردها، هر فرد به‌طور میانگین روزانه حدود ۲۰ عکس می‌گیرد و نزدیک به ۲۰۰۰ تصویر در گوشی خود ذخیره دارد. نشریه نیویورک پست در گزارشی با تکیه بر پژوهش های جدید دانشگاه بینگهمتون عنوان کرده که این اسکرین شات های انباشته‌شده کمکی به ما نکرده و مغزما را در به خاطر سپردن اطلاعات تنبل‌تر و ضعیف‌تر بار می‌آورند.
پژوهشگران دانشگاه بینگهمتون مجموعه ای از هفت آزمایش را برای بررسی این موضوع انجام دادند. در این آزمایش‌ها، دانشجویان به تماشای آثار هنری پرداخته و از برخی از آنها اسکرین‌شات ثبت کردند. نتیجه نشان داد که افراد، تصاویری را که از آنها اسکرین شات گرفته بودند، بسیار ضعیف‌تر از تصاویری به خاطر می سپردند که صرفا با چشم تماشا کرده بودند. عجیب‌تر اینکه شرکت‌کنندگان حتی به یاد نمی‌آوردند که دقیقا از کدام آثار اسکرین‌شات تهیه کرده یا نکرده‌اند. برای درک این پدیده باید مکانیسم‌های روان‌شناختی زیر را در کنار هم بررسی کرد:

- **تقسیم توجه:** عمل ثبت یک تجربه، بخشی از منابع شناخت مغز را که در حالت عادی باید صرف رمزگردانی یعنی ثبت و پردازش عمیق اطلاعات شود، به خود اختصاص می‌دهد. البته حتی زمانی که زمان بیشتری به افراد داده شد یا ثبت عکس آسان‌تر شد، باز هم این نقص حافظه مشاهده شد.
- **تخلیه شناختی:** نظریه‌ای که می گوید وقتی می دانیم اطلاعات در جای خارجی مثل حافظه گوشی ذخیره شده است، مغز از تلاش برای به خاطر سپردن آنها دست می‌کشد. این درست مشابه فراموش کردن شماره تلفن‌ها پس از ذخیره در بخش مخاطبین عمل می‌کند. جالب اینجاست که در آزمایش‌ها، حتی وقتی به شرکت‌کنندگان گفته شد تصاویر بلافاصله حذف می‌شوند، حافظه آنها باز هم مختل ماند.
- **عدم مشارکت توجه:** عمل گرفتن عکس یا اسکرین‌شات باعث می‌شود که ما به‌طور ناخودآگاه از تجربه اصلی و لحظه حال فاصله بگیریم و این فاصله فراتر از اطلاعات ثبت‌شده، به زمینه وسیع‌تر رویداد نیز گسترش پیدا می‌کند.

فرار از تله دیجیتال با قلم و کاغذ

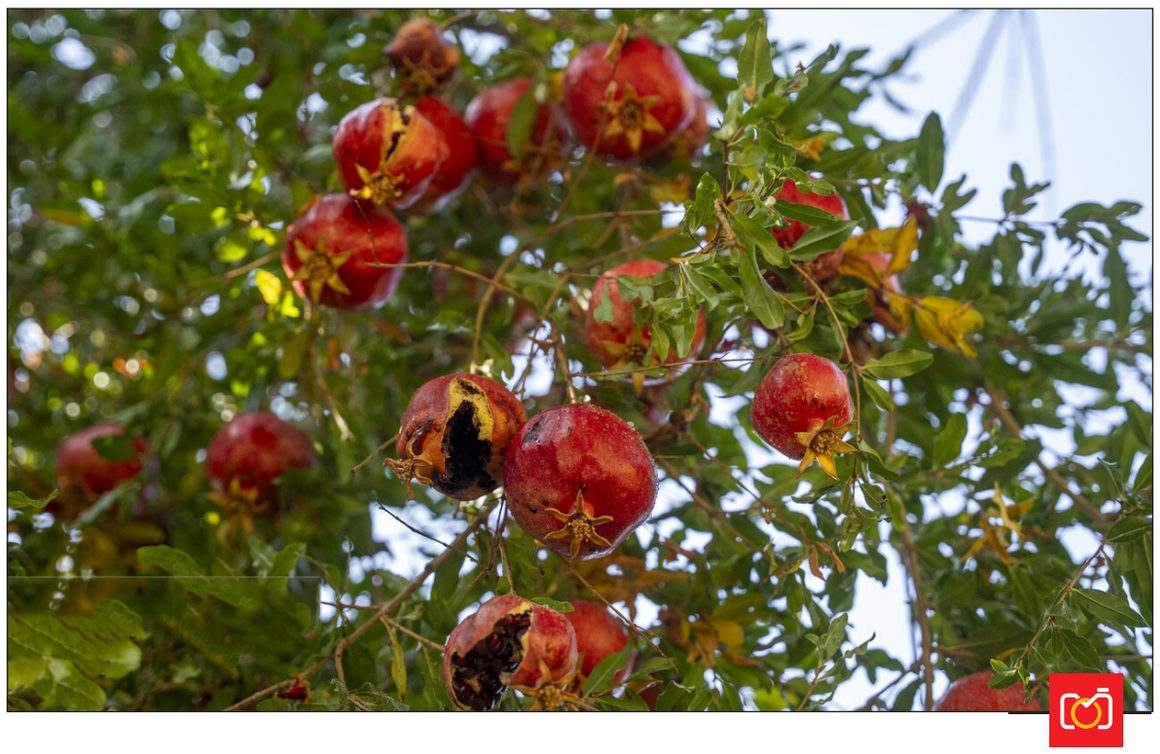
این تحقیقات هشدار می‌دهد که ما احتمالا با فشردن یک دکمه، به حافظه خود در به خاطر سپردن اطلاعات و تجربیات آسیب می رسانیم و این نقص ممکن است حتی فراتر از آنچه ثبت می‌شود، گسترش یابد. برای فرار از این چرخه معیوب، کارشناسان پیشنهاد می کنند که اگر واقعا می خواهید مطلبی را به خاطر بسپارید، روش سنتی را امتحان کنید. یک قلم و کاغذ بردارید و یادداشت برداری کنید. اسکرین شات گرفتن تنها زمانی مفید است که بسیار هدفمند باشد و تصاویر معدودی بگیرید که واقعا بعدا آنها را فعالانه مرور می‌کنید.

آب و هوا



هشدار نارنجی بارش‌های سیل‌آسا در ۱۳ استان

سازمان هواشناسی نسبت به بارش‌های سیل‌آسا در ۱۳ استان طی امروز دوشنبه هشدار سطح نارنجی صادر کرد.
بررسی خروجی مدل های هواشناسی نشان می دهد امروز دوشنبه در مناطقی از شمال غرب، غرب، جنوب غرب، مرکز، دامنه‌های جنوبی البرز در استان‌های قزوین، البرز و تهران و استان‌های ساحلی دریای خزر، افزایش ابر، رگبار باران، رعدوبرق و وزش باد پیش‌بینی شده است. همچنین در شرق و جنوب شرق کشور، افزایش ابر، وزش باد شدید، رگبار پراکنده و رعدوبرق رخ می‌دهد.
سه شنبه در سواحل دریای خزر، دامنه های جنوبی البرز در استان های زنجان، قزوین، البرز و تهران و همچنین مناطق شمال غرب، غرب و شمال شرق کشور، رگبار باران، رعدوبرق و وزش باد پیش‌بینی می‌شود. در شرق و جنوب شرق کشور نیز بارش پراکنده، رعدوبرق و وزش باد شدید دور از انتظار نیست.
چهارشنبه در نیمه شرقی کشور رگبار باران، رعدوبرق و وزش باد شدید رخ می دهد. در استان های ساحلی دریای خزر، مناطقی از غرب کشور و ارتفاعات البرز مرکزی نیز بارش پراکنده و رعدوبرق پیش‌بینی شده است.
پنج شنبه در مناطق شمال غرب، مرکز، غرب و جنوب غرب و همچنین بخش هایی از شرق و جنوب شرق کشور، رگبار باران، رعدوبرق و وزش باد شدید پیش‌بینی می‌شود.



فاروق؛ سرزمین انارهای سرخ فارس

شهر فاروق، در فاصله حدود ۲۵ کیلومتری مرودشت، با باغ‌های پربار و انار مرغوب خود، از قطب‌های مهم تولید انار در استان فارس به شمار می‌رود. برداشت انار در این منطقه از اواخر مهر آغاز می‌شود و تا پایان آبان و گاهی اوایل آذر ادامه دارد. انار فاروق به دلیل کیفیت مطلوب، جایگاه ویژه‌ای در تولیدات کشاورزی منطقه دارد. همچنین به دلیل تولید بالای محصول انار در این شهرستان بسیاری از مردم اقدام به تولید محصولات فرآوری شده همچون رب انار می‌کنند.

عکس: حسین خسروی / ایسنا

ساخت ابرعامل هوش مصنوعی «دیپ‌سیک» برای کدنویسی

شرکت «دیپ سیک» اعلام کرده است که یک ابرعامل هوش مصنوعی را برای کدنویسی خودکار می‌سازد.
شرکت هوش مصنوعی چینی «دیپ سیک» در روز ۳۱ اکتبر یک پست در وی چت گذاشت و در آن اعلام کرد تیم «هارنس» این شرکت یک سیستم ابرعامل ساخته است تا به دستیاران هوش مصنوعی کمک کند که عملیات چندوظیفه‌ای و گردش‌های کاری گروهی را با هماهنگی کمتر انسانی انجام دهند.
به گزارش تک این ایشیا، دیپ سیک اعلام کرد که این طرح از ساختار دولایه، گردش های کاری مبتنی بر رویداد، تعاملات چندکانال غیر همزمان، ذخیره‌سازی و محاسبات جداگانه و یک ناظر بیرونی استفاده می‌کند. این سیستم، مدیریت نشست‌ها و همگام‌سازی محتوا را در پس‌زمینه مدیریت می‌کند.
دیپ سیک اعلام کرد که یک نمونه داخلی به طور مداوم در حال اجرا است و به تولید و رفع مشکلات نرم افزاری، پاسخ به بررسی کدها و توسعه پروژه افزونه‌محور دیپ سیک هارنس که به طور عمومی در گیت‌هاب توزیع شده است، کمک می‌کند.
براساس این گزارش، هنگامی که اعضای تیم مشکلات نرم‌افزاری را در گفت‌وگوهای گروهی گزارش می‌دهند، سیستم می‌تواند نقص‌های احتمالی را شناسایی کند و حتی بدون اینکه مستقیما مورد خطاب (تگ) قرار بگیرد، در پس‌زمینه برای بازتولید و رفع آنها تلاش کند. این مطلب در راستای تلاش جاری این صنعت برای حرکت به سوی عوامل نرم‌افزاری خودمختارتر مطرح شده است. شرکت «اوپن‌ای‌آی» یک رویکرد عامل‌محور را برای مهندسی جریان‌های کاری توصیف کرده است. در صورت عرضه چنین سرویس‌های هوش مصنوعی مولدی به عموم در چین ممکن است این سرویس‌ها مشمول مقررات این کشور در حوزه هوش مصنوعی مولد شوند که شامل الزاماتی در زمینه‌های ایمنی، منبع داده‌ها و کنترل محتوا هستند.

رویای پرواز چندماهه هواپیماهای خورشیدی به واقعیت نزدیک شد

محققان مشغول ساخت باتری‌های سبک‌تر برای هواپیماهای خورشیدی هستند تا بتوانند حیات وحش و آب و هوا را شبانه روز رصد کنند.
به گزارش اینترستینگ انجینرینگ، شناورنگه داشتن یک هواپیمای خورشیدی در آسمان پس از غروب آفتاب نیازمند یک معادله مصالحه سخت است. باید باتری‌های بزرگ‌تر انرژی بیشتری ذخیره کنند اما ممکن است وزن‌شان سبب شود هواپیما برق بیشتری مصرف کند. اکنون یک تحقیق جدید هدفی برای ارتقای عملکرد باتری‌ها مشخص کرده که به هواپیماهای بدون سرنشین کمک می‌کند به مدت چند هفته یا چند ماه در آسمان پرواز کنند.
تحلیل محققان این پروژه تراکم انرژی ۵۰۰ وات ساعت بر کیلوگرم را به عنوان یک آستانه مهم برای پرواز خورشیدی در مناطقی که شرایط جوی اجازه می‌دهد، تشخیص داده است. کرگ ماسکارنهاس، رهبر این تحقیق در آزمایشگاه جیم اندرسون هاروارد این چالش مهندسی را توضیح داده است. وی در این باره می گوید: این رابطه ریاضی دایره واری است که در آن به ذخیره انرژی بیشتری نیاز است اما باتری‌ها سنگین‌تر می‌شوند. بنابراین به انرژی بیشتری برای راندن آنها در هوا نیاز است.
پژوهشگران استدلال می‌کنند در توسعه باتری چنین هواپیماهایی باید تراکم انرژی در اولویت قرار گیرد که نشان می‌دهد یک باتری چه میزان انرژی را نسبت به وزنش ذخیره می‌کند. تراکم انرژی که نشان می‌دهد انرژی با چه سرعتی ارائه می‌شود، در اینجا اهمیت کمتری دارد. این هواپیما نیازمند انرژی اندکی است اما باید ذخیره انرژی کافی برای ادامه پرواز در شب را حمل کند. ماسکارنهاس گفت: تقریبا به این هدف رسیده ایم. این نوع باتری‌ها در حال حاضر بسیار گران هستند، اما قیمت آنها با سرعت زیادی در حال کاهش است. این یافته‌ها به جای آنکه نشان‌دهنده ساخت یک باتری جدید یا انجام یک ماموریت پروازی چندماهه باشند، یک هدف برای توسعه فناوری تعیین می‌کنند. همچنین، دستیابی به پرواز مداوم و طولانی‌مدت به شرایط جوی منطقه‌ای نیز بستگی خواهد داشت.

سبک زندگی

اولین کاری که بعد از سوختگی باید انجام دهید

چرا خمیردندان، روغن و یخ برای پوست سوخته خطرناکند؟

با وجود اطلاع‌رسانی‌های فراوان، خیلی‌ها همچنان روی محل سوختگی، خمیردندان و روغن می‌مالند یا تکه‌های یخ می‌گذارند.
سوختگی در ایران آمار بسیار بالایی دارد. مصطفی ده‌مرده‌ای، رئیس بیمارستان تخصصی سوختگی شهید مطهری گفت: آمار سوختگی در ایران ۱۳ برابر کشورهای پیشرفته است و متاسفانه ۳۰ درصد سوختگی‌ها در کشور به کودکان اختصاص دارد. هر سال بیش از ۳۰ هزار نفر در مراکز سوختگی بستری می‌شوند و سالانه سه هزار نفر به دلیل سوختگی جان خود را از دست می‌دهند. این در حالی است که ۸۵ درصد سوختگی‌ها به گفته متخصصان قابل پیشگیری هستند. اما پایین بودن آگاهی جامعه درباره راه‌های پیشگیری و اقدامات صحیح در مواجهه با سوختگی باعث شده که بسیاری از این حوادث همچنان با پیامدهای سنگین جسمی و جانی همراه باشند.

اولین اقدام بعد از سوختگی چیست؟

سوختگی از حوادثی است که ممکن است برای هرکسی اتفاق بیفتد. تماس با مایعات و مواد غذایی داغ، بخار آب، شعله آتش و سطوح داغ از جمله عوامل شایع این آسیب هستند. در چنین شرایطی اقدام درست در دقایق اولیه می‌تواند به کاهش آسیب پوست کمک و از عوارض بیشتر جلوگیری کند.
متاسفانه خیلی‌ها همچنان روی محل سوختگی، خمیردندان و روغن می‌مالند یا تکه‌های یخ می‌گذارند. در حالی که این اقدام می‌تواند باعث تشدید آسیب بافتی، افزایش عمق سوختگی و طولانی‌تر شدن روند ترمیم زخم شود. اگر فردی دچار سوختگی شد، قبل از هرکاری محل سوختگی باید به مدت ۲۰ دقیقه زیر آب خنک جاری قرار بگیرد. استفاده از آب خنک به کاهش حرارت بافت آسیب‌دیده کمک می‌کند، اما آب نباید سرد یا یخ باشد. اگر انگشتر، ساعت، دستبند یا لباس تنگ در نزدیکی محل سوختگی وجود دارد، باید قبل از ایجاد تورم از بدن خارج شود. البته اگر لباس به پوست چسبیده باشد، نباید برای جدا کردن آن اقدام کرد.

روی محل سوختگی چه چیزی بگذاریم؟

یکی از اشتباهات رایج در مواجهه با سوختگی، استفاده از مواد مختلف خانگی برای تسکین درد یا ترمیم پوست است. خمیردندان، روغن، کره، پمادهای نامشخص و مواد غذایی نباید روی محل سوختگی قرار بگیرند. استفاده از یخ هم برای خنک کردن زخم توصیه نمی‌شود. کاری که خیلی‌ها برای کاهش التهاب سوختگی انجام می‌دهند. بعد از خنک کردن محل سوخته، باید آن را با یک پوشش تمیز، غیرچسبنده و مناسب محافظت کرد. این پوشش نباید به زخم فشار وارد کند یا به سطح سوختگی بچسبد.

کدام سوختگی‌ها به رسیدگی فوری نیاز دارند؟

هر سوختگی را نمی‌توان در خانه مدیریت کرد. سوختگی‌های وسیع یا عمیق، آسیب‌های ناحیه صورت، دست‌ها، پاها و اندام تناسلی و همچنین سوختگی در کودکان، سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای یا شرایط خاص، نیازمند ارزیابی فوری پزشکی هستند. در صورت مشاهده چنین آسیب‌هایی باید با اورژانس ۱۱۵ تماس گرفت یا فرد را برای دریافت خدمات درمانی به مرکز مناسب رساند. تشخیص شدت سوختگی همیشه از روی ظاهر اولیه آن امکان‌پذیر نیست. بنابراین در موارد مشکوک، به خصوص زمانی که درد، تاول یا آسیب پوستی قابل توجه وجود دارد، نباید به درمان‌های خانگی اکتفا کرد.



#تجربه_کردم

بعضی‌ها می‌آن سراغ مون و برای «بخش»ی از مشکل‌شون راهنمایی می‌خوان...
اما خیال می‌کنیم باید تا ته ماجرا کمک‌شون کنیم...

سیدمحمد سادات‌اخوی / نشر پرنده

پاندان؛ رقیب تازه ماچا چه خواصی دارد؟



«پاندان»، یک گیاه گرمسیری خوراکی و معطر است که به نظر می رسد کم‌کم از آشپزخانه‌های جنوب شرق آسیا فراتر می‌رود و وارد طیف وسیعی از محصولات شامل کیک‌ها، قهوه‌ها و خوراکی‌های شیرین می‌شود.
جذابیت این گیاه فقط رنگ سبز تند و چشمگیر آن نیست بلکه برگ‌های بلند و خوش‌عطر آن رایحه‌ای متمایز و طعمی ملایم و شیرین دارند که خیلی‌ها آن را نزدیک به وانیل و نارگیل توصیف می‌کنند و به طور عامیانه به عنوان «وانیل شرق» شناخته می‌شود. این گیاه، بومی جنوب شرق آسیاست و برگ‌های معطرش هم برای طعم دهی ارزش دارند و هم به عنوان منبع رنگ سبز طبیعی. همین موضوع نشان می دهد پاندان خیلی قبل‌تر از دیده شدن در کافه‌ها و نانوایی‌های مدمحور امروز، جایگاه تثبیت‌شده‌ای در آشپزی داشته است.
علاوه بر این، پاندان در بسیاری از صنایع دستی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. این گیاه مانند جوانه لوبیا رشد می‌کند اما به جای برگ، خوشه دارد. وقتی رشد می‌کند، عطر شیرینی دارد و در انواع مختلفی از قرمز تا سبز یافت می‌شود.

فواید سلامتی

تحقیقات اولیه در مورد پاندان، تعدادی از ویتامین‌ها، مواد معدنی و آنتی‌اکسیدان‌های مهم را که به سلامت کمک می‌کنند، شناسایی کرده است. به عنوان مثال پاندان منبع غنی ویتامین A است، یک ترکیب ضروری برای سلامت چشم که حتی ممکن است به پیشگیری از سرطان کمک کند.
به گزارش سایت تخصصی «وب‌ام دی»، اگرچه تحقیقات بیشتری در این خصوص مورد نیاز است اما بسیاری از فواید بالقوه پاندان برای سلامتی مانند موارد زیر تاکنون کشف شده است: تسکین درد آرتروز و مفاصل، پیشگیری از بیماری های قلبی، مراقبت از پوست، کنترل قند خون و ریزمغذی‌های موجود در پاندان.
برخی ویتامین‌ها و آنتی‌اکسیدان های موجود در پاندان عبارتند از: بتاکاروتن، ویتامین C، تیامین، ریبوفلاوین و نیاسین.

واریس پا چیست؟

جلوگیری از گسترش واریس پا با راهکارهای ساده



واریس ممکن است فقط ظاهر رگ‌ها را تغییر دهد، اما در برخی افراد با درد، احساس سنگینی، خارش و تورم پاها همراه است. تغییر سبک زندگی می‌تواند به کاهش این علائم و جلوگیری از تشدید ناراحتی کمک کند، هرچند رگ‌های واریسی را از بین نمی‌برد.
سیاهرگ‌های واریسی رگ‌های متورم و پیچ خورده‌ای هستند که معمولا در پاها دیده می‌شوند. این وضعیت زمانی شکل می‌گیرد که دریچه‌های داخل سیاهرگ‌ها به درستی کار نکنند و خون به جای حرکت به سمت قلب، در رگ‌ها تجمع پیدا کند. واریس ممکن است فقط ظاهر رگ‌ها را تغییر دهد، اما در برخی افراد با درد، احساس سنگینی، خارش و تورم پاها همراه است. تغییر سبک زندگی می‌تواند به کاهش این علائم و جلوگیری از تشدید ناراحتی کمک کند، هرچند رگ‌های واریسی را از بین نمی‌برد.
ورزش و تحرک روزانه: پیاده روی و فعالیت بدنی منظم به تقویت عضلات ساق پا کمک می‌کند. این عضلات هنگام حرکت مانند یک پمپ طبیعی عمل می‌کنند و بازگشت خون به سمت قلب را آسان‌تر می‌سازند. پرهیز از کم تحرکی و انجام حرکات ساده مچ پا در طول روز نیز مفید است.
بالا قرار دادن پاها: قرار دادن پاها بالاتر از سطح قلب هنگام استراحت می‌تواند به بازگشت خون و کاهش تورم کمک کند. برای این کار می‌توانید دراز بکشید و پاها را با کمک چند بالش بالا بیاورید. این کار به ویژه پس از ایستادن یا نشستن طولانی مدت مفید است.
پرهیز از نشستن و ایستادن طولانی: ماندن طولانی مدت در یک وضعیت می‌تواند علائم واریس را تشدید کند. اگر شغل شما به نشستن یا ایستادن طولانی نیاز دارد، هر چند وقت یک بار وضعیت خود را تغییر دهید، کمی راه بروید و مچ پاها را حرکت دهید.
استفاده از جوراب فشرده‌سازی: جوراب‌های طبی فشرده‌سازی با وارد کردن فشار کنترل شده به پاها می‌توانند به کاهش تورم و احساس سنگینی کمک کنند. انتخاب میزان فشار و اندازه مناسب اهمیت دارد و بهتر است با نظر پزشک انجام شود. این جوراب‌ها واریس را درمان قطعی نمی‌کنند.
حفظ وزن مناسب: اضافه وزن می‌تواند فشار وارد شده به سیاهرگ‌های پا را افزایش دهد. حفظ وزن مناسب از طریق تغذیه متعادل و فعالیت بدنی منظم می‌تواند به کنترل علائم کمک کند.
مراقبت از پاها: در صورت خشکی یا خارش پوست، استفاده از مرطوب‌کننده مناسب می‌تواند به حفظ سلامت پوست کمک کند. همچنین بهتر است از وارد شدن ضربه به رگ‌های برجسته جلوگیری کنید، زیرا این رگ‌ها ممکن است دچار خونریزی شوند.

چه زمانی باید به پزشک مراجعه کرد؟

اگر واریس با درد، خارش، تورم یا تغییر رنگ پوست همراه است، بهتر است توسط پزشک بررسی شود. در برخی موارد، سونوگرافی داپلر برای ارزیابی جریان خون و عملکرد دریچه‌های سیاهرگ‌ها ضرورت دارد. درمان‌های تخصصی مانند لیزر داخل عروقی، امواج رادیویی و اسکلروتراپی نیز بسته به شرایط بیمار قابل استفاده هستند.
تورم ناگهانی یک پا همراه با درد، گرمی یا قرمزی نیازمند بررسی فوری است. خونریزی از رگ واریسی نیز باید سریع تحت رسیدگی پزشکی قرار گیرد.